

unfoldingWord® Hebrew Bible

Genesis

Version 2.1.26

[hbo]

Copyrights and Licensing

unfoldingWord® Hebrew Bible

2022-06-28**Date:**

2.1.26**Version:**

unfoldingWord**Published by:**

Tischendorf Greek New Testament 8th edition

2019-06-28**Date:**

2.7**Version:**

Door43**Published by:**

unfoldingWord® Hebrew Bible

Copyright © 2022 by unfoldingWord

This work is made available under the Creative Commons Attribution-ShareAlike 4.0 International License. To view or send a letter to Creative Commons, <https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/> a copy of this license, visit PO Box 1866, Mountain View, CA 94042, USA.

unfoldingWord® is a registered trademark of unfoldingWord. Use of the unfoldingWord name or logo requires the written permission of unfoldingWord. Under the terms of the CC BY-SA license, you may copy and redistribute this unmodified work as long as you keep the unfoldingWord® trademark intact. If you modify a copy or translate this work, thereby creating a derivative work, you must remove the unfoldingWord® trademark.

On the derivative work, you must indicate what changes you have made and attribute the work as follows: "The ". You must also make your derivative unfoldingword.org/uhb original work by unfoldingWord is available from work available under the same license (CC BY-SA).

If you would like to notify unfoldingWord regarding your translation of this work, please contact us at [.unfoldingword.org/contact/](https://unfoldingword.org/contact/)

<https://github.com/>The unfoldingWord® Hebrew Bible is based on the Open Scriptures Hebrew Bible, from , which is made available under the Creative Commons Attribution 4.0 International [openscriptures/morphhb](https://creativecommons.org/licenses/by-sa/4.0/) .<https://git.door43.org/unfoldingWord/uhb> License. You may see the changes that we made at

Table of Contents

5	Genesis
5	Chapter 1
5	Chapter 2
6	Chapter 3
6	Chapter 4
6	Chapter 5
7	Chapter 6
7	Chapter 7
8	Chapter 8
8	Chapter 9
8	Chapter 10
9	Chapter 11
9	Chapter 12
9	Chapter 13
10	Chapter 14
10	Chapter 15
11	Chapter 16
11	Chapter 17
11	Chapter 18
12	Chapter 19
12	Chapter 20
13	Chapter 21
13	Chapter 22
14	Chapter 23
14	Chapter 24
15	Chapter 25
15	Chapter 26
16	Chapter 27
17	Chapter 28
17	Chapter 29
18	Chapter 30
18	Chapter 31
19	Chapter 32
19	Chapter 33
20	Chapter 34
20	Chapter 35
21	Chapter 36
21	Chapter 37
22	Chapter 38
22	Chapter 39
23	Chapter 40
23	Chapter 41
24	Chapter 42
24	Chapter 43
25	Chapter 44
26	Chapter 45
26	Chapter 46
26	Chapter 47

27	Chapter 48
27	Chapter 49
28	Chapter 50
29	Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

Genesis

Chapter 1

¹בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ: ²והארץ היתה תהו ובהו וחשך על־פני תהום ורוח אלהים מרחפת על־פני המים: ³ויאמר אלהים יהי אור ויהי־אור: ⁴וירא אלהים את־האור כי־טוב ויבדל אלהים בין האור ובין החשך: ⁵ויקרא אלהים | לאור יום ולחשך קרא לילה ויהי־ערב ויהי־בקר יום אחד: ⁶ויאמר אלהים יהי רקיע בתוך המים ויהי מבדיל בין מים למים: ⁷ויעש אלהים את־הרקיע ויבדל בין המים אשר מתחת לרקיע ובין המים אשר מעל לרקיע ויהי־כן: ⁸ויקרא אלהים לרקיע שמים ויהי־ערב ויהי־בקר יום שני: ⁹ויאמר אלהים יקוו המים מתחת השמים אל־מקום אחד ותראה היבשה ויהי־כן: ¹⁰ויקרא אלהים | ליבשה ארץ ולמקנה המים קרא ימים וירא אלהים כי־טוב: ¹¹ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא עשב מזריע זרע עץ פרי עשה פרי למינן אשר זרעו־בו על־הארץ ויהי־כן: ¹²ותוצא הארץ דשא עשב מזריע זרע למינהו ועץ עשה־פרי אשר זרעו־בו למינהו וירא אלהים כי־טוב: ¹³ויהי־ערב ויהי־בקר יום שלישי: ¹⁴ויאמר אלהים יהי מארת ברקיע השמים להבדיל בין היום ובין הלילה והיו לאתל ולמועדים ולימים ושנים: ¹⁵והיו למאורת ברקיע השמים להאיר על־הארץ והי־כן: ¹⁶ויעש אלהים את־שני המארת הגדלים את־המאור הגדל לממשלת היום ואת־המאור הקטן לממשלת הלילה ואת הכוכבים: ¹⁷ויתן אתם אלהים ברקיע השמים להאיר על־הארץ: ¹⁸ולמשל ביום ובלילה ולהבדיל בין האור ובין החשך וירא אלהים כי־טוב: ¹⁹ויהי־ערב ויהי־בקר יום רביעי: ²⁰ויאמר אלהים ישרצו המים שרץ נפש חיה ועוף יעופף על־הארץ על־פני רקיע השמים: ²¹ויברא אלהים את־התנינים הגדלים ואת כל־נפש החיה | הרמשת אשר שרצו המים למינהם ואת כל־עוף כנף למינהו וירא אלהים כי־טוב: ²²ויברך אתם אלהים לאמר פרו ורבו ומלאו את־המים בימים והעוף ירב בארץ: ²³ויהי־ערב ויהי־בקר יום חמישי: ²⁴ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש חיה למינה בהמה ורמש וחיית־ארץ למינה ויהי־כן: ²⁵ויעש אלהים את־חית הארץ למינה ואת־הבהמה למינה ואת כל־רמש האדמה למינה וירא אלהים כי־טוב: ²⁶ויאמר אלהים נעשה אדם בצלמנו כדמותנו וירדו בדגת הים ובעוף השמים ובהמה ובכל־הארץ ובכל־הרמש הרמש על־הארץ: ²⁷ויברא אלהים | את־האדם בצלמו בצלם אלהים ברא אתו זכר ונקבה ברא אתם: ²⁸ויברך אתם אלהים ויאמר להם אלהים פרו ורבו ומלאו את־הארץ וכבשה ורדו בדגת הים ובעוף השמים ובכל־חיה הרמשת על־הארץ: ²⁹ויאמר אלהים הנה נתתי לכם את־כל־עשב | זרע זרע אשר על־פני כל־הארץ ואת־כל־העץ אשר־בו פרי־עץ זרע זרע לכם יהיה לאכלה: ³⁰ולכל־חית הארץ ולכל־עוף השמים ולכל | רמש על־הארץ אשר־בו נפש חיה את־כל־ירק עשב לאכלה ויהי־כן: ³¹וירא אלהים את־כל־אשר עשה והנה־טוב מאד ויהי־ערב ויהי־בקר יום הששי:

Chapter 2

¹ויכלו השמים והארץ וכל־צבאם: ²ויכל אלהים ביום השביעי מלאכתו אשר עשה ביום השביעי מכל־מלאכתו אשר עשה: ³ויברך אלהים את־יום השביעי ויקדש אתו כי בו שבת מכל־מלאכתו אשר־ברא אלהים לעשות: ⁴אלה תולדות השמים והארץ בהבראם ביום עשות יהוה אלהים ארץ ושמים: ⁵וכל | שיח השדה טרם יהיה בארץ וכל־עשב השדה טרם יצמח כי לא המטיר יהוה אלהים על־הארץ ואדם אין לעבד את־האדמה: ⁶ואד יעלה מן־הארץ והשקה את־כל־פני־האדמה: ⁷וייצר יהוה אלהים את־האדם עפר מן־האדמה ויפח באפיו נשמת חיים ויהי האדם לנפש חיה: ⁸ויטע יהוה אלהים גן־בעדן מקדם וישם שם את־האדם אשר יצר: ⁹ויצמח יהוה אלהים מן־האדמה כל־עץ למאכל ועץ החיים בתוך הגן ועץ הדעת טוב ורע: ¹⁰ונהר יצא מעדן להשקות את־הגן ומשם יפרד והיה לארבעה ראשים: ¹¹שם האחד פישון הוא הסבב את כל־ארץ החוילה אשר־שם הזהב: ¹²וזהב הארץ הוא טוב שם הבדלח ואבן השהם: ¹³ושם־הנהר השני גיחון הוא הסובב את כל־ארץ כוש: ¹⁴ושם הנהר השלישי חדקל הוא ההלך קדמת אשור והנהר הרביעי הוא גֶרֶת: ¹⁵ויקח יהוה אלהים את־האדם וינחהו בגן־עדן לעבדה ולשמרה: ¹⁶ויצו יהוה אלהים על־האדם לאמר מכל עץ־הגן אכל תאכל: ¹⁷ומעץ הדעת טוב ורע לא תאכל ממנו כי ביום אכלך ממנו מות תמות: ¹⁸ויאמר יהוה אלהים לא־טוב היות האדם לבדו אעשה־לו עזר כנגדו: ¹⁹ויצר יהוה אלהים מן־האדמה כל־חית השדה ואת כל־עוף השמים ויבא אל־האדם לראות מה־יקרא־לו וכל אשר יקרא־לו האדם נפש חיה הוא שמו: ²⁰ויקרא האדם שמות לכל־הבהמה ולעוף השמים ולכל חית השדה ולאדם לא־מצא עזר כנגדו: ²¹ויפל יהוה אלהים | תרדמה על־האדם ויישן ויקח אחת מצלעותיו ויסגר בשר תחתנה: ²²ויבן יהוה אלהים | את־הצלע אשר־לקח מן־האדם לאשה ויבאה אל־האדם: ²³ויאמר האדם זאת הפעם עצם מעצמי ובשר מבשרי לזאת יקרא אשה כי מאיש לקחה־זאת: ²⁴על־כן יעזב־איש את־אביו את־אמו ודבק באשתו והיו לבשר אחד: ²⁵ויהיו שניהם ערומים האדם ואשתו ולא יתבששו:

Chapter 3

¹ והנחש היה ערום מכל חית השדה אשר עשה יהוה אלהים ויאמר אל־האשה אף כִּי־אמר אלהים לא תאכלו מכל עץ הגן: ² ותאמר האשה אל־הנחש מפרי עץ־הגן נאכל: ³ ומפרי העץ אשר בתוך־הגן אמר אלהים לא תאכלו ממנו ולא תגעו בו פִּרְתַּמְתוּן: ⁴ ויאמר הנחש אל־האשה לא־מזות תמתון: ⁵ כי ידע אלהים כי ביום אכלכם ממנו ונפקחו עיניכם והייתם כאלהים ידעי טוב ורע: ⁶ ותרא האשה כי טוב העץ למאכל וכי תאוה־הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל ותקח מפִּרְיוֹ ותאכל ותתן גם־לאישה עמה ויאכל: ⁷ ותפקחנה עיני שניהם וידעו כי עירמם הם ויתפרו עלה תאנה ויעשו להם חגרת: ⁸ וישמעו את־קול יהוה אלהים מתהלך בגן לרוח היום ויתחבא האדם ואשתו מפני הנה אלהים בתוך עץ הגן: ⁹ ויקרא יהוה אלהים אל־האדם ויאמר לו איכה: ¹⁰ ויאמר את־קולך שמעתי בגן ואירא כִּי־עירם אנכי ואחבא: ¹¹ ויאמר מי הגיד לך כי עירם אתה המן־העץ אשר צויתך לבלתי אכל־ממנו אכלת: ¹² ויאמר האדם האשה אשר נתתה עמדי הוא נתנה־לי מן־העץ ואכל: ¹³ ויאמר יהוה אלהים לאשה מה־זאת עשית ותאמר האשה הנחש השיאני ואכל: ¹⁴ ויאמר יהוה אלהים | אל־הנחש כי עשית זאת ארוור אתה מכל־הבהמה ומכל חית השדה על־גחנך תלך ועפר תאכל כל־ימי חייך: ¹⁵ ואיבה | אשית בינך ובין האשה ובין זרעך ובין זרעה הוא ישופך ראש ואתה תשופנו עקב: ¹⁶ אל־האשה אמר הרבה ארבה עֲבֹנוֹךְ והרנך בעֲצֵב תלדי בנים ואל־אישך תשוקתך והוא ימשל־בך: ¹⁷ ולאדם אמר כִּי־שמעת לקול אשתך ותאכל מן־העץ אשר צויתך לאמר לא תאכל ממנו ארוור האדמה בעֲבוּרְךָ בעֲבוּרְךָ תאכלנה כל ימי חייך: ¹⁸ וקוץ ודרדר תצמיח לך ואכלת את־עשב השדה: ¹⁹ בזעת אפִּיךָ תאכל לחם עד שובך אל־האדמה כי ממנה לקחת כִּי־עפר אתה ואל־עפר תשוב: ²⁰ ויקרא האדם שם אשתו חוה כי הוא היתה אם כל־חי: ²¹ ויעש יהוה אלהים לאדם ולאשתו כתנות עור וילבשם: ²² ויאמר | יהוה אלהים הן האדם היה כאחד ממנו לדעת טוב ורע ועתה | פִּרְי־שֶׁלַח ידו ולקה גם מעץ החיים ואכל וחי לעלם: ²³ וישלחהו יהוה אלהים מגִּרְעֵדֵן לעבד את־האדמה אשר לקח משם: ²⁴ ויגרש את־האדם וישכן מקדם לגִּרְעֵדֵן את־הכרבים ואת להט החרב המתהפכת לשמר את־דֶּרֶךְ עץ החיים: ²⁵

Chapter 4

¹ והאדם ידע את־חוה אשתו ותהר ותלד את־קין ותאמר קניתי איש את־יהוה: ² ותספ ללדת את־חיו את־הבל ויהי־הבל רעה צאן ולקין היה עבד אדמה: ³ ויהי מקץ ימים ויבא קין מפרי האדמה מנחה ליהוה: ⁴ והבל הביא גם־הוא מבכרות צאנו ומחלבתו וישע יהוה אל־הבל ואל־מנחתו: ⁵ ואל־קין ואל־מנחתו לא שעה ויחר לקין מאד ויפלו פניו: ⁶ ויאמר יהוה אל־קין למה חרה לך ולמה נפלו פניך: ⁷ הלוא אם־תיטיב שאת ואם לא תיטיב לפתח חטאת רבץ ואל־יך תשוקתו ואתה תמשל־בו: ⁸ ויאמר קין אל־הבל אתיו ויהי בהיותם בשדה ויקם קין אל־הבל אחיו ויהרגו: ⁹ ויאמר יהוה אל־קין אי הבל אחיך ויאמר לא ידעתי השמר אחי אנכי: ¹⁰ ויאמר מנה עשית קול דמי אחיך צעקים אלי מן־האדמה: ¹¹ ועתה ארוור אתה מן־האדמה אשר פצתה את־פיה לקחת את־דמי אחיך מידך: ¹² כי תעבד את־האדמה לא־תספ תתכחה לך נע ונד תהיה בארץ: ¹³ ויאמר קין אלי־הנה גדול עוני מנשא: ¹⁴ הן גרשת אתי היום מעל פני האדמה ומפניך אסתיר והייתי נע ונד בארץ והיה כל־מצאי יהרגני: ¹⁵ ויאמר לו יהוה לכן כל־הרג קין שבעתים יקם וישם יהוה לקין אות לבלתי הכות־אתו כל־מצאו: ¹⁶ ויצא קין מלפני יהוה וישב בארץ־נוד קדמת־עדן: ¹⁷ וידע קין את־אשתו ותהר ותלד את־חננוך ויהי בנה עיר ויקרא שם העיר כשם בנו חנוך: ¹⁸ ויולד לחנוך את־עירד ועירד ילד את־מחויאל ומחויאל ילד את־מתושאל ומתושאל ילד את־למך: ¹⁹ ויקח־לו למך שתי נשים שם האחת עדה ושם השנית צלה: ²⁰ ותלד עדה את־יבל הוא היה אבי ישב אהל ומקנה: ²¹ ושם אחיו יובל הוא היה אבי כל־תפיש כנור ועוגב: ²² וצלה גם־הוא ילדה את־תובל קין לטש כל־חרש נחשת וברזל ואחות תובל־קין נעמה: ²³ ויאמר למך לנשיו עדה וצלה שמעו קולי נשי למך האזנה אמרתי כי איש הרגתי לפצעי וילד לחברתי: ²⁴ כי שבעתים יקם־קין ולמך שבעים ושבעה: ²⁵ וידע אדם עוד את־אשתו ותלד בן ותקרא את־שמו שת כי שתלי אלהים זרע אחר תחת הבל כי הרגו קין: ²⁶ ולשת גם־הוא ילד־בן ויקרא את־שמו אנוש אַז הוּחַל לְקָרָא בְשֵׁם יְהוָה: ²⁷

Chapter 5

¹ זֶה סֵפֶר תּוֹלְדֹת אָדָם בְּיֹום בָּרָא אֱלֹהִים אָדָם בְּדִמוֹת אֱלֹהִים עָשָׂה אֹתוֹ: ² זָכָר וּנְקֵבָה בָּרָאם וַיְבָרַךְ אֹתָם וַיְקָרָא אֶת־שֵׁמָם אָדָם בְּיֹום הַבְּרָאָה: ³ וַיְחִי אָדָם שְׁלֹשִׁים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלַד בְּדִמוֹתוֹ כְּצִלְמוֹ וַיְקָרָא אֶת־שֵׁמוֹ שֵׁת: ⁴ וַיְהִי וַיִּמְיָאֵדָם אַחֲרָי הוֹלִידוֹ אֶת־שֵׁת שִׁמְנֵה מֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת: ⁵ וַיְהִי וַיְחִי אָדָם אֶשְׁרֵ־חֵי תִשַׁע מֵאוֹת שָׁנָה וּשְׁלֹשִׁים שָׁנָה וַיָּמָת: ⁶ וַיְחִי־שֵׁת חֲמֵשׁ שָׁנִים וּמֵאֵת שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־אֲנוֹשׁ: ⁷ וַיְחִי־שֵׁת אַחֲרָי הוֹלִידוֹ אֶת־אֲנוֹשׁ שֶׁבַע שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת: ⁸ וַיְהִי וַיְחִי־שֵׁת חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ⁹ וַיְחִי אָנוֹשׁ תְּשַׁע־עִים שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־קִינָן: ¹⁰ וַיְחִי אָנוֹשׁ אַחֲרָי הוֹלִידוֹ אֶת־קִינָן חֲמֵשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת: ¹¹ וַיְהִי וַיְחִי אָנוֹשׁ חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ¹² וַיְחִי קִינָן שֶׁבַע־עִים שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־מֶלְלָאֵל: ¹³ וַיְחִי קִינָן אַחֲרָי הוֹלִידוֹ אֶת־מֶלְלָאֵל אַרְבַּע־עִים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת: ¹⁴ וַיְהִי וַיְחִי קִינָן עֶשֶׂר שָׁנִים וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיָּמָת: ¹⁵ וַיְחִי זֶה־לְלֵאֵל חֲמֵשׁ שָׁנִים וּשְׁשִׁים שָׁנָה וַיּוֹלַד אֶת־יֶרֶד: ¹⁶ וַיְחִי מֶלְלָאֵל אַחֲרָי הוֹלִידוֹ אֶת־יֶרֶד שְׁלֹשִׁים שָׁנָה וּשְׁמֹנֶה מֵאוֹת שָׁנָה וַיּוֹלַד בָּנִים וּבָנוֹת: ¹⁷

Chapter 8

¹ ויזכר אלהים את־נח ואת כל־החיה ואת־כל־הבהמה אשר אתו בתבה ויעבר אלהים רוח על־הארץ וישכו המים: ² ויסכרו מעינת תהום וארבת השמים ויכלא הגשם מן־השמים: ³ וישבו המים מעל הארץ הלוך ושוב ויחסרו המים מקצה חמשים ומאת יום: ⁴ ותנח התבה בחדש השביעי בשבעה־עשר יום לחדש על הרי אררט: ⁵ והמים היו הלוך וחסור עד החדש העשירי בעשירי באחד לחדש נראו ראשי הרים: ⁶ ויהי מקץ ארבעים יום ויפתח נח את־חלון התבה אשר עשה: ⁷ וישלח את־הערב ויצא ושוב עד־יבשת המים מעל הארץ: ⁸ וישלח את־היונה מאתו לראות הקלו המים מעל פני האדמה: ⁹ ולא־מצאה היונה מנוח לכף־רגלה ותשב אליו אל־התבה כי־מים על־פני כל־הארץ וישלח ידו ויקחה ויבא אתה אליו אל־התבה: ¹⁰ ויחל עוד שבעת ימים אחרים ויסף שלח את־היונה מן־התבה: ¹¹ ותבא אליו היונה לעת ערב והנה עלה־זית טרף בפיה וידע נח כי־קלו המים מעל הארץ: ¹² ויחל עוד שבעת ימים אחרים וישלח את־היונה ולא־יספה שוב־אליו עוד: ¹³ ויהי באחת ושש־מאות שנה בראשון באחד לחדש חרבו המים מעל הארץ ויסר נח את־מכסה התבה וירא והנה חרבו פני האדמה: ¹⁴ ובחדש השני בשבעה ועשרים יום לחדש יבשה הארץ: ¹⁵ וידבר אלהים אל־נח לאמר: ¹⁶ צא מן־התבה אתה ואשתך ובניך ונשי־בניך אתך: ¹⁷ כל־החיה אשר־אתך מכל־בשר בעוף ובבהמה ובכל־הרמש הרמש על־הארץ הוצא: ¹⁸ וישלח אתך ושרצו בארץ ופרו ורבו גל־הארץ: ¹⁹ ויצא־נח ובניו ואשתו ונשי־בניו אתו: ²⁰ כל־החיה כל־הרמש וכל־העוף כל רמש על־הארץ למשפחתיהם יצאו מן־התבה: ²¹ ויבן נח מזבח ליהוה ויקח מכל | הבהמה הטהורה ומכל העוף הטהור ועל עלת במזבח: ²² וירח יהוה את־ריח הניחח ויאמר יהוה אל־לבו לא־אסף לקלל עוד את־האדמה בעבור האדם כי יצר לב האדם רע מנעריו ולא־אסף עוד להכות את־כל־חי כאשר עשיתי: ²³ עד כל־ימי הארץ זרע זקציר וקר וחם וקיץ ותרף ויום ולילה לא ישבתו:

11/8:17 היצא|lemma="יצא" x-morph="H3318" strong="

Chapter 9

¹ ויברך אלהים את־נח ואת־בניו ויאמר להם פרו ורבו ומלאו את־הארץ: ² ומוראכם וחתכם יהיה על כל־חית הארץ ועל כל־עוף השמים בכל אשר תרמש האדמה ובכל־דגי הים בידכם נתנו: ³ כל־רמש אשר הוא־חי לכם יהיה לאכלה כירק עשב נתתי לכם את־כל: ⁴ אך־בשר בנפש דמו לא תאכלו: ⁵ ואך את־דמכם לנפשתיכם לנפשתיכם אדרש מיד כל־חיה אדרשנו ומיד האדם מיד איש אחיו אדרש את־נפש האדם: ⁶ שפך דם האדם באדם דמו ישפך כי בצלם אלהים עשה את־האדם: ⁷ ואתם פרו ורבו שרצו בארץ ורבו־בה: ⁸ ויאמר אלהים אל־נח ואל־בניו אתו לאמר: ⁹ ואני הנני מקים את־בריתי אתכם ואת־זרעכם אחרים: ¹⁰ ואת כל־נפש החיה אשר אתכם בעוף בבהמה ובכל־חית הארץ אתכם מכל יצאי התבה לכל חית הארץ: ¹¹ והקמתי את־בריתי אתכם ולא־יכרת כל־בשר עוד ממי המבול ולא־יהיה עוד מבול לשחת הארץ: ¹² ויאמר אלהים זאת אות־הברית אשר־אני נתן ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה אשר אתכם לדרת עולם: ¹³ את־קשת־י נתיב בענן והיתה לאות ברית ביני ובין הארץ: ¹⁴ והיה בענני ענן על־הארץ ונראתה הקשת בענן: ¹⁵ וזכרתי את־בריתי אשר ביני וביניכם ובין כל־נפש חיה בכל־בשר ולא־יהיה עוד המים למבול לשחת כל־בשר: ¹⁶ והיתה הקשת בענן וראיתה לזכר ברית עולם בין אלהים ובין כל־נפש חיה בכל־בשר אשר על־הארץ: ¹⁷ ויאמר אלהים אל־נח זאת אות־הברית אשר הקמתי ביני ובין כל־בשר אשר על־הארץ: ¹⁸ ויהיו בני־נח יצאים מן־התבה שם וחס ונפת וחם הוא אבי כנען: ¹⁹ שלשה אלה בני־נח ומאלה נפצה כל־הארץ: ²⁰ ויחל נח איש האדמה ויטע כרם: ²¹ וישת מן־היין וישכר ויתגל בתוך אהלה: ²² וירא חם אבי כנען את ערות אביו ויגד לשני־אחיו בחוץ: ²³ ויקח שם ונפת את־השמלה וישמו על־שכמ שניהם וילכו אחרנית ויכסו את ערות אביהם ופניהם אחרנית וערות אביהם לא ראו: ²⁴ ויניקץ נח מיניו וידע את אשר־עשה־לו בנו הקטן: ²⁵ ויאמר ארור כנען עבד עבדים יהיה לאחיו: ²⁶ ויאמר ברוך יהוה אלהי שם ויהי כנען עבד למו: ²⁷ ונפת אלהים לנפת וישכן באהלי־שם ויהי כנען עבד למו: ²⁸ ויחיינח אתר המבול שלש מאות שנה וחמשים שנה: ²⁹ ויהיו כל־ימי־נח תשע מאות שנה וחמשים שנה וימת: ³⁰

Chapter 10

¹ ואלה תולדת בני־נח שם חם ונפת וילדו להם בנים אתר המבול: ² בני יפת גמר ומגוג ומדי ויון ותבל ומשך ותירס: ³ ובני גמר אשכנז וריפת ותגרמה: ⁴ ובני יון אלישה ותרשיש כתיים ודדנים: ⁵ ומאלה נפרדו אני הגוים בארצתם איש ללשנו למשפחתם בגויהם: ⁶ ובני חם כוש ומצרים ופוט וכנען: ⁷ ובני כוש סבא וחווילה וסבתה ורעמה וסבתך ובני רעמה שבא ודדן: ⁸ וכוש ילד את־נמרד הוא החל להיות גבר בארץ: ⁹ והוא־היה גבר־ציד לפני יהוה על־כן יאמר כנמרד גבור ציד לפני יהוה: ¹⁰ ותהי ראשית ממלכתו בכל וארך ואכד וכלנה בארץ שנער: ¹¹ מן־הארץ ההוא יצא אשור ויבן את־נינוה ואת־רחבת עיר ואת־כלח: ¹² ואת־רסן בין נינוה ובין כלח הוא העיר הגדלה: ¹³ ומצרים ילד את־לודים ואת־ענמים ואת־להבים ואת־נפתחים: ¹⁴ ואת־פרתסים ואת־כסלחים אשר יצאו משם פלשתים ואת־כפתרים: ¹⁵ וכנען ילד את־צידן בכור ואת־חת: ¹⁶ ואת־היבוסים ואת־האמורים ואת־הגרגשי: ¹⁷ ואת־החוי ואת־הערקי ואת־הסיני: ¹⁸ ואת־הארודי ואת־הצמרי ואת־החמתי ואתר נפצו משפחות הכנעני: ¹⁹ והי גבול הכנעני מצידן באכה גררה עד־עזה באכה סדמה ועמרה ואדמה וצבים עד־לשע:

²⁰אלה בני־הם למשפחתם ללשנתם בארצתם בגויהם: ²¹ולשם ילד גם־הוא אבי כל־בני־עבר אחי יפת הגדול: ²²בני שם עילם ואשור וארפכשד ולוד וארם: ²³ובני ארם עוץ וחול וגתר ומש: ²⁴וארפכשד ילד את־שלח ושלח ילד את־עבר: ²⁵ולעבר ילד שני בנים שם האלד פלג כי בימיו נפלגה הארץ ושם אחיו יקטן: ²⁶ויקטן ילד את־אלמודד ואת־שולף ואת־חצרמות ואת־ירח: ²⁷ואת־הדורם ואת־אוזל ואת־דקלה: ²⁸ואת־עובל ואת־אבימאל ואת־שבא: ²⁹ואת־אופר ואת־חווילה ואת־יובב כל־אלה בני יקטן: ³⁰ויהי מושבם ממשא באכה ספרה הר הקדם: ³¹אלה בני־שם למשפחתם ללשנתם בארצתם לגויהם: ³²אלה משפחת בני־נח לתולדתם בגויהם ומאלה נפרדו הגוים בארץ אחר המבול:פ

Chapter 11

¹ויהי כל־הארץ שפה אחת ודברים אחדים: ²ויהי בנסעם מקדם וימצאו בקעה בארץ שנער וישבו שם: ³ויאמרו איש אל־רעהו הבה נלבנה לבנים ונשרפה לשרפה ותהי להם הלבנה לאבן והחמר היה להם לחמר: ⁴ויאמרו הבה | נבנה־לנו עיר ומגדל וראשו בשמים ונעשה־לנו שם פְּרָנְפוּץ על־פני כל־הארץ: ⁵ויַרְד יהוה לראת את־העיר ואת־המגדל אשר בנו בני האדם: ⁶ויאמר יהוה הן עם אחד ושפה אחת לכלם וזה החלם לעשות ועתה לא־יבצר מהם כל אשר יזמו לעשות: ⁷הבה נרדה ונבלה שם שפתם אשר לא ישמעו איש שפת רעהו: ⁸ויִפֹץ יהוה אתם משם על־פני כל־הארץ ויחדלו לבנת העיר: ⁹על־כֵּן קרא שמה בבל כִּי־שם בלל יהוה שפת כל־הארץ ומשם הפיצם יהוה על־פני כל־הארץ:פ ¹⁰אלה תולדת שם שם בן־מאת שנה ויולד את־ארפכשד שנתים אחר המבול: ¹¹ויחיישם אחרי הולידו את־ארפכשד חמש מאות שנה ויולד בנים ובנות:ס ¹²וארפכשד חי חמש ושלשים שנה ויולד את־שלח: ¹³ויחיי ארפכשד אחרי הולידו את־שלח שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:ס ¹⁴ושלח חי שלשים שנה ויולד את־עבר: ¹⁵ויחיי־שלח אחרי הולידו את־עבר שלש שנים וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:ס ¹⁶ויחיי־עבר ארבע ושלשים שנה ויולד את־פלג: ¹⁷ויחיי־עבר אחרי הולידו את־פלג שלשים שנה וארבע מאות שנה ויולד בנים ובנות:ס ¹⁸ויחיי־פלג שלשים שנה ויולד את־רעו: ¹⁹ויחיי־פלג אחרי הולידו את־רעו תשע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:ס ²⁰ויחיי רעו שתיים ושלשים שנה ויולד את־שרוג: ²¹ויחיי רעו אחרי הולידו את־שרוג שבע שנים ומאתים שנה ויולד בנים ובנות:ס ²²ויחיי שרוג שלשים שנה ויולד את־נחור: ²³ויחיי שרוג אחרי הולידו את־נחור מאתיים שנה ויולד בנים ובנות:ס ²⁴ויחיי נחור תשע ועשרים שנה ויולד את־תרח: ²⁵ויחיי נחור אחרי הולידו את־תרח תשע־עשרה שנה ומאת שנה ויולד בנים ובנות:ס ²⁶ויחיי־תרח שבעים שנה ויולד את־אברם את־נחור ואת־הרן: ²⁷ואלה תולדת תרח הוליד את־אברם את־נחור ואת־הרן והרן הוליד את־לוט: ²⁸וימת הרן על־פני תרח אביו בארץ מולדתו באור כשדים: ²⁹ויקח אברם ונחור להם נשים שם אשת־אברם שרי ושם אשת־נחור מלכה בת־הרן אבי־מלכה ואבי יסכה: ³⁰ותהי שרי עקרה אין לה ולד: ³¹ויקח תרח את־אברם בנו ואת־לוט בן־בנו ואת שרי כלתו אשת אברם בנו יצאו אתם מאור כשדים ללכת ארצה כנען ויבאו עד־הרן וישבו שם: ³²ויהיו ימי־תרח חמש שנים ומאתים שנה וימת תרח בחרן:ס

Chapter 12

¹ויאמר יהוה אל־אברם לך־לך מארצך וממולדתך ומבית אביך אל־הארץ אשר אראך: ²ואעשר־לגי גדול ואברכך ואגדלה שמך והיה ברכה: ³ואברכה מברכך ומקללך אור ונברכך בך כל משפחת האדמה: ⁴וילך אברם כאשר דבר אליו יהוה וילך אתו לוט ואברם בן־חמש שנים ושבעים שנה בצאתו מחרן: ⁵ויקח אברם את־שרי אשתו ואת־לוט בן־אחיו ואת־כל־רכושם אשר רכשו ואת־הנפש אשר־עשו בחרן ויצאו ללכת ארצה כנען ויבאו ארצה כנען: ⁶ויעבר אברם בארץ עד מקום שכם עד אלון מורה והכנעני אז בארץ: ⁷וירא יהוה אל־אברם ויאמר לזרעך אתן את־הארץ הזאת ויבן שם מזבח ליהוה הנראה אליו: ⁸ויעתק משם ההרה מקדם לבית אל ויט אלהה בית אל מים והעי מקדם ויבן־שם מזבח ליהוה ויקרא בשם יהוה: ⁹ויסע אברם הלון ונסוע הנגבה:פ ¹⁰ויהי רעב בארץ וירד אברם מצרימה לגור שם כִּי־כבד הרעב בארץ: ¹¹ויהי כאשר הקריב לבוא מצרימה ויאמר אל־שרי אשתו הנה־נא ידעתי כי אשה יפתי־מראה את: ¹²והיא כִּי־יראו אתך המצרים ואמרו אשתו זאת והרגו אתי ואתך יחיו: ¹³אמר־נא אחתי את למען ייטב־לי בעבורך וחיתה נפשי בגללך: ¹⁴ויהי כבוא אברם מצרימה ויראו המצרים את־האשה כִּי־יפה הוא מאד: ¹⁵ויראו אתה שרי פרעה ויהללו אתה אל־פרעה ותקח האשה בית פרעה: ¹⁶ולא־ברם היטיב בעבורה ויהיילו צאן־ובקר וחמרים ועבדים ושפחת ואתנת וגמלים: ¹⁷וינגע יהוה | את־פרעה נגעים גדלים ואת־ביתו על־דבר שרי אשת אברם: ¹⁸ויקרא פרעה לאברם ויאמר מה־זאת עשית לי למה לא־הגדת לי כי אשתך הוא: ¹⁹למה אמרת אתני הוא אקח אתה לי לאשה ועתה הנה אשתך קח ולך: ²⁰ויצו עליו פרעה אנשים וישלחו אתו ואת־אשתו ואת־כל־אשר־לו:

Chapter 13

¹ויעל אברם ממצרים הוא ואשתו וכל־אשר־לו ולוט עמו הנגבה: ²ואברם כבד מאד במקנה בכסף ובזהב: ³וילך למסעיו מנגב ועד־בית אל עד־המקום אשר־היה שם אהל־¹¹ בתחלה בין בית אל ובין העי: ⁴אל־מקום המזבח אשר־עשה שם בראשנה ויקרא שם אברם בשם יהוה: ⁵וגם־ללוט ההלך את־אברם היה צאן־ובקר ואהלים: ⁶ולא־נשא אתם הארץ לשבת יחדו כִּי־היה רכושם רב ולא יכלו לשבת יחדו:

7 ויהי ריב בין רעי מקנה אברם ובין רעי מקנה לוט והכנעני והפריזי אז ישב בארץ: 8 ויאמר אברם אל לוט אל נא תהי מריבה ביני וביניך בין רעי ובין רעיך כִּי־אנשים אחים אנחנו: 9 הלא כל הארץ לפניך הפרד נא מעלי אם־השמאל ואימנה ואם־הימין ואשמאילה: 10 וישאלוט את־עיניו וירא את־כל־ככר הירדן כי כלה משקה לפני | שחת יהוה את־סדם ואת־עמרה כגִּיהוה כארץ מצרים באכה צער: 11 ויבחר לו לוט את כל־ככר הירדן ויסע לוט מקדם ויפרדו איש מעל אחיו: 12 אברם ישב בארץ־כנען ולוט ישב בערי הכנען ויאהל עד־סדם: 13 ואנשי סדם רעים וחטאים ליהוה מאד: 14 ויהוה אמר אל־אברם אחרי הפרד לוט מעמו שא נא עיניך וראה מן־המקום אשר־אתה שם צפנה ונגבה וקדמה וימה: 15 כי את־כל־הארץ אשר־אתה ראה לך אתננה ולזרעך עד־עולם: 16 ושמת את־זרעך כעפר הארץ אשר | אם־יוכל איש למנות את־עפר הארץ גם־זרעך ימנה: 17 קום התהלך בארץ לארכה ולרחבה כי לך אתננה: 18 ויאהל אברם ויבא וישב באלני ממרא אשר בחברון ויבן־שם מזבח ליהוה: 9

13:3 אהלה | lemma="אהלה" x-morph="He,Ncmsc:Sp3fs" strong="H0168"

Chapter 14

1 ויהי בימי אמרפל מלך־שנער אריוך מלך אלסר כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים: 2 עשו מלחמה את־ברע מלך סדם ואת־ברשע מלך עמרה שנאב | מלך אדמה ושמאבר מלך צבויים: 11 ומלך בלע היא־צער: 3 כ־אלה חברו אל־עמק השדים הוא ים המלח: 4 שתיים עשרה שנה עבדו את־כדרלעמר ושלש־עשרה שנה מרדו: 5 ובארבע עשרה שנה בא כדרלעמר והמלכים אשר אתו ויכו את־רפאים בעשתרת קרנים ואת־הזוזים בהם ואת האימים בשוה קריתים: 6 ואת־החרי בהרם שעיר עד איל פארן אשר על־המדבר: 7 וישבו ויבאו אל־עין משפט הוא קדש ויכו את־כל־שדה העמלקי וגם את־האמרי הישב בחצצן תמר: 8 ויצא מלך־סדם ומלך עמרה ומלך אדמה ומלך צבויים: 12 ומלך בלע הוא־צער ויערכו אתם מלחמה בעמק השדים: 9 את כדרלעמר מלך עילם ותדעל מלך גוים ואמרפל מלך שנער ואריוך זלך אלסר ארבעה מלכים את־החמשה: 10 ועמק השדים בארת בארת חמר וינסו מלך־סדם ועמרה ויפלו־שמה והנשארים הרה נסו: 11 ויקחו את־כל־רכש סדם ועמרה ואת־כל־אכלם וילכו: 12 ויקחו את־לוט ואת־רכשו בן־אחי אברם וילכו והוא ישב בסדם: 13 ויבא הפליט ויגד לאברם העברי והוא שכן באלני ממרא האמרי אחי אשכל ואחי ענר והם בעלי ברית־אברם: 14 וישמע אברם כי נשבה אחיו ויזק את־חניכיו ויליך ביתו שמנה עשר ושלש מאות וירדף עד־דן: 15 ויחלק עליהם | לילה הוא ועבדיו ויכס ויודפם עד־חובה אשר משמאל לדמשק: 16 וישב את כל־הרכש וגם את־לוט אחיו ורכשו השיב וגם את־הנשים ואת־העם: 17 ויצא מלך־סדם לקראתו אחרי שובו מהכות את־כדרלעמר ואת־המלכים אשר אתו אל־עמק שוה הוא עמק המלך: 18 ומלכי־צדן מלך שלם הוציא לחם ויין והוא כהן לאל עליון: 19 ויברכהו ויאמר ברוך אברם לאל עליון קנה שמים וארץ: 20 וברוך אל עליון אשר־מגן צריך בידך ויתן־לו מעשר מכל: 21 ויאמר מלך־סדם אל־אברם תולי הנפש והרכש קח־לך: 22 ויאמר אברם אל־מלך סדם הרימתי ידי אליהוה אל עליון קנה שמים וארץ: 23 אם־מחוט ועד שרוך־נעל ואם־אקח מכל־אשר־לך ולא תאמר אני העשרתי את־אברם: 24 בלעדי רק אשר אכלו הנערים וחלק האנשים אשר הלכו אתי ענר אשכל וממרא הם יקחו חלקם: 5

14:2 צבויים | lemma="צבאים" x-morph="He,Np" strong="H6636"

14:8 צבויים | lemma="צבאים" x-morph="He,Np" strong="H6636"

Chapter 15

1 אתר | הדברים האלה היה דבר־יהוה אל־אברם במחזה לאמר אל־תירא אברם אנכי מגן לך שכרך הרבה מאד: 2 ויאמר אברם אדני יהוה מה־תתן־לי ואנכי הולך עריץ ובן־משק ביתי הוא דמשק אליעזר: 3 ויאמר אברם הן לי לא נתתה זרע והנה בן־ביתי יורש אתי: 4 והנה דבר־יהוה אליו לאמר לא יירשך זה כִּי־אם אשר יצא ממעיך הוא יירשך: 5 ויוצא אתו החוזה ויאמר הבטינא השמימה וספר הכוכבים אם־תוכל לספר אתם ויאמר לו כה יהיה זרעך: 6 והאמן ביהוה ויחשבה לו צדקה: 7 ויאמר אליו אני יהוה אשר הוצאתיך מאור כשדים לתת לך את־הארץ הזאת לרשתה: 8 ויאמר אדני יהוה במה אדע כי אירשנה: 9 ויאמר אליו קחה לי עגלה משלשת ועז משלשת ואיל משלש ותן וגוזל: 10 ויקחלו את־כל־אלה ויבחר אתם בתוך ויתן איש־בתרו לקראת רעהו ואת־הצפר לא בתר: 11 ויחד העיט על־הפגרים וישב אתם אברם: 12 והיה השמש לבוא ותרדמה נפלה על־אברם והנה אימה חשכה גדלה נפלת עליו: 13 ויאמר לאברם ידע תדע כי־גר | יהיה זרעך בארץ לא להם ועבדום וענו אתם ארבע מאות שנה: 14 וגם את־הגוי אשר יעבדו דן אנכי ואחרי־כן יצאו ברכש גדול: 15 ואתה תבוא אל־אבותיך בשלום תקבר בשיבה טובה: 16 ודור רביעי ישבו הנה כי לא־שלם עון האמרי עד־הנה: 17 ויהי השמש באה ועלטה היה והנה תנור עשן ולפיד אש אשר עבר בין הגזרים האלה: 18 ביום ההוא כרת יהוה את־אברם ברית לאמר לזרעך נתתי את־הארץ הזאת מנהר מצרים עד־הנהר הגדל נהר־פרת: 19 את־הקיני ואת־הקניזי ואת־הקדמני: 20 ואת־החתי ואת־הפריזי ואת־הרפאים: 21 ואת־האמרי ואת־הכנעני ואת־הגרגשי ואת־היבוסים:

Chapter 16

¹ וַיְהִי אֶשֶׁת אַבְרָם לֹא יֹלְדָה לּוֹ וְלֵה שִׁפְחָה מִצְרַיִת וּשְׁמָהּ הֵגֶר: ² וַתֹּאמֶר שְׂרַי אֶל-אַבְרָם הִנֵּה-נָא עֲצַרְנִי יְהוָה מִלְדֹת בָּאֵנָה אֶל-שִׁפְחָתִי אוּלַי אֲבָנָה מִמֶּנָּה וַיִּשְׁמַע אַבְרָם לְקוֹל שְׂרַי: ³ וַתִּקַּח שְׂרַי אֶשֶׁת-אַבְרָם אֶת-הֵגֶר הַמִּצְרַיִת שִׁפְחָתָהּ מִקֶּץ עֶשְׂרֵים שָׁנִים לְשִׁבְתָּהּ אַבְרָם בְּאֶרֶץ כְּנָעַן וַתֵּתֶן אֵתָהּ לְאַבְרָם אִישָׁה לּוֹ לְאִשָּׁה: ⁴ וַיְבִיא אֶל-הֵגֶר וַתְּהַר וַתֵּלֶד וַתֵּרָא כִּי הָרְתָה וַתִּקַּל גְּבֻרָתָהּ בְּעֵינֶיהָ: ⁵ וַתֹּאמֶר שְׂרַי אֶל-אַבְרָם חֲסִמִּי עֲלֶיךָ אֲנֹכִי נָתַתִּי שִׁפְחָתִי בְּחִיקְךָ וַתֵּלֶד כִּי הָרְתָה וְאֶקַּל בְּעֵינֶיהָ יִשְׁפֹּט יְהוָה בֵּינִי וּבֵינֶיךָ: ⁶ וַיֹּאמֶר אַבְרָם אֶל-שְׂרַי הִנֵּה שִׁפְחָתְךָ בְּיָדְךָ עֲשִׂילָה הַטּוֹב בְּעֵינֶיךָ וַתַּעֲנֶה שְׂרַי וַתְּבָרַח מִפְּנֵיהָ: ⁷ וַיִּמְצָאָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה עַל-עֵינָי הַמַּיִם בְּמִדְבַר עַל-הָעֵינַן בְּדֶרֶךְ שׁוּר: ⁸ וַיֹּאמֶר הֲגֵר שִׁפְחָתְךָ שְׂרַי אִי-מִזָּה בָּאת וְאָנָּה תִלְכִי וַתֹּאמֶר מִפְּנֵי שְׂרַי גְּבֻרָתִי אֲנֹכִי בְּרַחַת: ⁹ וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה שׁוּבִי אֶל-גְּבֻרָתְךָ וַהֲתַעֲנִי תַחַת יָדֶיהָ: ¹⁰ וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה הֲרַבָּה אֲרַבָּה אֶת-זָרְעֶךָ וְלֹא יִסְפָּר מִרְבִּי: ¹¹ וַיֹּאמֶר לָהּ מִלֶּאךָ יְהוָה הֲנִיךְ הֲרָה וְיִלְדֶת בֶּן וְקִרְאתָ שְׁמוֹ יִשְׁמַעְאֵל כִּי-יִשְׁמַע יְהוָה אֶל-עֲנִיךָ: ¹² וְהוּא יְהִיָּה: ¹³ וַתִּקְרָא שְׁם-יְהוָה הַדֹּבֵר אֵלֶיהָ אֵתָהּ אֵל רָאִי כִּי אָמְרָה הִגַּם הַלֵּם רְאִיתִי אַחֲרַי רָאִי: ¹⁴ עַל-כֵּן קָרָא לְבָאָר בְּאֶרֶץ לְחֵי רָאִי הִנֵּה בְּיֹקֶדֶשׁ וּבֵינִי בְרִד: ¹⁵ וַתֵּלֶד הֵגֶר לְאַבְרָם בֶּן וַיִּקְרָא אַבְרָם שְׁם-בְנֵהּ אֶשְׂרַי-יֹלְדָהּ הֵגֶר יִשְׁמַעְאֵל: ¹⁶ וְאַבְרָם בְּרִישְׁמֵנִים שָׁנָה וּשְׁשֵׁים שָׁנִים בְּלִדְתָהּ הֵגֶר אֶת-יִשְׁמַעְאֵל לְאַבְרָם: ֵ

Chapter 17

¹ וַיְהִי אַבְרָם בְּרִישְׁמֵנִים שָׁנָה וַתִּשְׁעִים שָׁנָה וַיֵּרָא יְהוָה אֶל-אַבְרָם וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲנִי-אֵל שְׂדֵי הַתְּהַלֵּךְ לִפְנֵי וְהִיא תִמְיָם: ² וְאַתָּנָה בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וְאַרְבָּה אוֹתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד: ³ וַיִּפֹּל אַבְרָם עַל-פָּנָיו וַיְדַבֵּר אֵתָהּ אֵלֵהֶם לֵאמֹר: ⁴ אֲנִי הִנֵּה בְּרִיתִי אִתְךָ וְהִיִּית לְאֵב הַמּוֹן גּוֹיִם: ⁵ וְלֹא-יִקְרָא עוֹד אֶת-שִׁמְךָ אַבְרָם וְהִיא שִׁמְךָ אַבְרָהָם כִּי אֲבִי-הַמּוֹן גּוֹיִם נָתַתִּיךָ: ⁶ וְהִפְרִיתִי אִתְךָ בְּמֵאֵד מְאֹד וְנָתַתִּיךָ לְגוֹיִם וּמְלָכִים מִמֶּךָ יֵצְאוּ: ⁷ וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי בֵּינִי וּבֵינֶךָ וּבֵינֵי זָרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם לְבְרִית עוֹלָם לְהִיזוֹת לָךְ לְאֵלֵהֶם וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ: ⁸ וְנָתַתִּי לָךְ וְלִזְרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אֶת | אֶרֶץ מִגְדוֹר אֶת כָּל-אֶרֶץ כְּנָעַן לְאַחֲזֹת עוֹלָם וְהִיִּיתִי לָהֶם לְאֵלֵהֶם: ⁹ וַיֹּאמֶר אֵלֵהֶם אֶל-אַבְרָהָם וְאַתָּה אֶת-בְּרִיתִי תִשְׁמַר אֵתָהּ וְזָרַעְךָ אַחֲרֶיךָ לְדֹרֹתֶם: ¹⁰ זֹאת בְּרִיתִי אֲשֶׁר תִּשְׁמְרוּ בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם וּבֵינֵי זָרְעֶךָ אַחֲרֶיךָ הַמּוֹל לָכֶם כְּלִזְכֹּר: ¹¹ וְנִמְלַתֶם אֶת בָּשָׂר עַרְלַתְכֶם וְהִיָּה לְאוֹת בְּרִית בֵּינִי וּבֵינֵיכֶם: ¹² וּבְרִישְׁמֵנַת יָמַי יִמּוֹל לָכֶם כְּלִזְכֹּר לְדֹרֹתֵיכֶם יְלִיד בֵּית וּמְקַנְתֵי-כֶסֶף מְכַל בְּרִיכָה אֲשֶׁר לֹא מְזַרְעֶךָ הוּא: ¹³ הַמּוֹל | יִמּוֹל יְלִיד בֵּיתְךָ וּמְקַנְתֵי כֶסֶף וְהִיָּה בְּרִיתִי בְּבָשָׂרְכֶם לְבְרִית עוֹלָם: ¹⁴ וְעַל | זָכַר אֲשֶׁר לֹא-יִמּוֹל אֶת-בָּשָׂר עַרְלָתוֹ וּנְכַרְתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִעַמִּיָּה אֶת-בְּרִיתִי הַפֶּרֶס: ¹⁵ וַיֹּאמֶר אֵלֵהֶם אֶל-אַבְרָהָם שְׂרַי אֲשֶׁתְךָ לֹא-יִתְקַרָּא אֶת-שִׁמָּהּ שְׂרַי כִּי שָׂרָה שְׁמָהּ: ¹⁶ וּבְרַכְתִּי אֵתָהּ וְגַם נָתַתִּי מִמֶּנָּה לָךְ בֶּן וּבְרַכְתִּיהָ הִיָּתָה לְגוֹיִם מְלָכִי עַמִּים מִמֶּנָּה יְהִי: ¹⁷ וַיִּפֹּל אַבְרָהָם עַל-פָּנָיו וַיִּצְחַק וַיֹּאמֶר בְּלִבִּי הֲלֵבָן מֵאֵה-שָׁנָה יוֹלֵד וְאִם-שָׂרָה הַבְּתִילִתִּישְׁעִים שָׁנָה תֵּלֵד: ¹⁸ וַיֹּאמֶר אַבְרָהָם אֶל-הָאֱלֹהִים לֹא יִשְׁמַעְאֵל יְחִיָּה לִפְנֵיךָ: ¹⁹ וַיֹּאמֶר אֵלֵהֶם אֲבָל שָׂרָה אֲשֶׁתְךָ יֹלְדֶת לָךְ בֶּן וְקִרְאתָ אֶת-שִׁמּוֹ יִצְחָק וְהִקְמַתִּי אֶת-בְּרִיתִי אִתְּךָ לְבְרִית עוֹלָם לְזָרְעוֹ אַחֲרָיו: ²⁰ וְלִישְׁמַעְאֵל שִׁמְעִיתֶיךָ הִנֵּה | בְּרַכְתִּי אִתְּךָ וְהִפְרִיתִי אִתְּךָ וְהִרְבִּיתִי אִתְּךָ בְּמֵאֵד מְאֹד שְׁנַיִם-עֶשְׂרֵים נְשִׂאִים יוֹלִיד וְנָתַתִּי לְגוֹי גָּדוֹל: ²¹ וְאַתָּה בְּרִיתִי אֲקִיֵם אֶת-יִצְחָק אֲשֶׁר תֵּלֵד לָךְ שָׂרָה לְמוֹעֵד הַזֶּה בַּשָּׁנָה הַאֲחֵרָת: ²² וַיִּכַּל לְדַבֵּר אִתְּךָ וַיַּעַל אֱלֹהִים מֵעַל אַבְרָהָם: ²³ וַיִּקַּח אַבְרָהָם אֶת-יִשְׁמַעְאֵל בְּנֵהּ וְאֶת כָּל-יְלִידֵי בֵיתוֹ וְאֶת כָּל-זָכָר כֶּסֶף כְּלִזְכֹּר בְּאִנְשֵׁי בֵית אַבְרָהָם וַיִּמַּל אֶת-בָּשָׂר עַרְלָתָם בַּעֲצֵם הַיּוֹם כַּאֲשֶׁר דִּבֶּר אֵתָהּ אֵלֵהֶם: ²⁴ וְאַבְרָהָם בְּרִישְׁמֵנִים וַתִּשְׁעִים וַתִּשְׁעִים שָׁנָה בְּהַמְלוֹ בָּשָׂר עַרְלָתוֹ: ²⁵ וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנֵהּ בְּשִׁלְשׁ עֶשְׂרֵה שָׁנָה בְּהַמְלוֹ אֶת בָּשָׂר עַרְלָתוֹ: ²⁶ בַּעֲצֵם הַיּוֹם הַזֶּה נִמּוֹל אַבְרָהָם וַיִּשְׁמַעְאֵל בְּנֵהּ: ²⁷ וְכָל-אִנְשֵׁי בֵיתוֹ יְלִיד בֵּית וּמְקַנְתֵי-כֶסֶף מֵאֵת בְּרִיכָה נִמְלוּ אִתּוֹ: ֵ

Chapter 18

¹ וַיֵּרָא אֵלָיו יְהוָה בְּאֵלָיו מִמֶּרָא וְהוּא יֹשֵׁב פְּתַח-הָאֵהָל כַּחַם הַיּוֹם: ² וַיּוֹשֵׁא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה אַנְשִׁים נֹצְבִים עָלָיו וַיֵּרָא וַיִּרְץ לִקְרַאתָם מִפְּתַח הָאֵהָל וַיִּשְׁתַּחוּ אַרְצָה: ³ וַיֹּאמֶר אֲדֹנָי אֲמֵנָה מִצְּאִתִּי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲלֵנָה תַעֲבֹר מֵעַל עַבְדְּךָ: ⁴ וַיִּקְחֵנָה מֵעַט-מַיִם וּרְחִצּוּ רַגְלֵיכֶם וְהִשְׁעֵנוּ תַּחַת הָעֵץ: ⁵ וְאֶקַּחְהָ פֶתֶלְחָם וְסַעֲדוֹ לְבָכֶם אַחֲרַי תַעֲבֹרוּ כִּי-עַלְכֵן עֲבַרְתֶּם עַל-עַבְדְּכֶם וַיֹּאמְרוּ כֵן תַעֲשֶׂה כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ: ⁶ וַיִּמְהַר אַבְרָהָם הָאֵהָלָה אֶל-שָׂרָה וַיֹּאמֶר מַהֲרִי שְׁלֹשׁ סָאִים קָמַח סֹלֶת לוֹשִׁי וְעֵשִׂי עֲגוֹת: ⁷ וְאֶל-הַבְּקָר הֵךְ אַבְרָהָם וַיִּקַּח בְּרִיכָה רַךְ וְטוֹב וַיִּתֵּן אֶל-הַנְּעָר וַיִּמְהַר לַעֲשׂוֹת אִתּוֹ: ⁸ וַיִּקַּח חֲמָאָה וְחֵלֶב וּבִרְהֻקָה אֲשֶׁר עָשָׂה וַיִּתֵּן לִפְנֵיהֶם וְהוּא-עֹמֵד עֲלֵיהֶם תַּחַת הָעֵץ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו אִיָּה שָׂרָה אֲשֶׁתְךָ וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָאֵהָל: ¹⁰ וַיֹּאמֶר שׁוּב שׁוּב אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חַיָּה וְהִנֵּה בֶן לְשָׂרָה אֲשֶׁתְךָ וְשָׂרָה שִׁמְעַת פֶּתַח הָאֵהָל וְהוּא אַחֲרָיו: ¹¹ וְאַבְרָהָם וְשָׂרָה זָקֵנִים בָּאִים בַּיָּמִים חָדָל לְהִיזוֹת לְשָׂרָה אֶרַח כְּנָשִׁים: ¹² וַתִּצְחַק שָׂרָה בְּקִרְבָּהּ לֵאמֹר אַחֲרַי בְּלִיתִי הִיָּתָה לִי עֲדָנָה וְאֲדֹנִי זָקֵן: ¹³ וַיֹּאמֶר הֲוֹ אֶל-אַבְרָהָם לְמָה זֶה צִחְקָה שָׂרָה לֵאמֹר הַאֵף אֲמַנָּם אֲלֵד וְאֲנִי זָקֵנָתִי: ¹⁴ הִיִּפְלָא מִיְהוָה דָּבַר לְמוֹעֵד אֲשׁוּב אֵלֶיךָ כַּעַת חַיָּה וְלִשָׂרָה בֶּן: ¹⁵ וַתִּכְחַשׁ שָׂרָה | לֵאמֹר לֹא צִחְקָתִי כִּי | יִבְאֶה וַיֹּאמֶר | לֹא כִּי צִחְקָתִי: ¹⁶ וַיִּקְמוּ מִשֵּׁם הָאֲנָשִׁים וַיִּשְׁקְפוּ עַל-פָּנָיו סֹדֵם וְאַבְרָהָם הִלֵּךְ עִמָּם לְשַׁלְחָם: ¹⁷ וַיְהִיָּה אִמֹר הַמְּכַסֶּה אֲנִי מֵאַבְרָהָם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה: ¹⁸ וְאַבְרָהָם הָיָה יְהִיָּה לְגוֹי גָּדוֹל וְעַצוֹם וּנְבָרְכוּ בּוֹ כָּל גּוֹי הָאָרֶץ: ¹⁹ כִּי יִדְעֵתִיו לְמַעַן אֲשֶׁר יֵצֵא אֶת-בְּנָיו וְאֶת-בֵּיתוֹ אַחֲרָיו וְשִׁמְרוּ דֶרֶךְ יְהוָה לַעֲשׂוֹת צְדָקָה וּמִשְׁפָּט לְמַעַן הִבִּיא יְהוָה עַל-אַבְרָהָם אֶת אֲשֶׁר-דִּבֶּר עָלָיו: ²⁰ וַיֹּאמֶר יְהוָה זַעֲקַת סֹדֵם וְעַמְרָה כִּי-רַבָּה וַחֲטָאתָם כִּי כַבְּדָהּ מְאֹד: ²¹ אַרְדְּהָנָה וְאַרְאֶה הַכְּצַעֲקָתָהּ הַבָּאָה אֵלַי עֲשׂוֹ | כְּלָה וְאִם-לֹא אֲדַעָה:

²²ויפנו משם האנשים וילכו סדמה ואברהם עודנו עמד לפני יהוה: ²³ויגש אברהם ויאמר האף תספה צדיק עם־רשע: ²⁴אולי יש חמשים צדיקים בתוך העיר האף תספה ולא־תשא למקום למען חמשים הצדיקים אשר בקרבה: ²⁵חללה לך מעשת | כדבר הזה להמית צדיק עם־רשע והיה כצדיק כרשע חללה לך השפט כל־הארץ לא יעשה משפט: ²⁶ויאמר יהוה אם־אמצא בסדם חמשים צדיקים בתוך העיר ונשאתי לכל־המקום בעבורם: ²⁷ויען אברהם ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני ואנכי עפר ואפר: ²⁸אולי יחסרון חמשים הצדיקים חמשה התשחית בחמשה את־כל־העיר ויאמר לא אשחית אם־אמצא שם ארבעים וחמשה: ²⁹ויסף עוד לדבר אליו ויאמר אולי ימצאון שם ארבעים ויאמר לא אעשה בעבור הארבעים: ³⁰ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אולי ימצאון שם שלשים ויאמר לא אעשה אם־אמצא שם שלשים: ³¹ויאמר הנה־נא הואלתי לדבר אל־אדני אולי ימצאון שם עשרים ויאמר לא אשחית בעבור העשרים: ³²ויאמר אל־נא יחר לאדני ואדברה אך־הפעם אולי ימצאון שם עשרה ויאמר לא אשחית בעבור העשרה: ³³ויחר יהוה כאשר כלה לדבר אל־אברהם ואברהם שב למקומו:

Chapter 19

¹ויבאו שני המלאכים סדמה בערב ולוט ישב בשער־סדם וירא־לוט ויקם לקראתם וישתחו אפים ארצה: ²ויאמר הנה נא־אדני סורו נא אל־בית עבדכם ולינו ורחצו רגליכם והשכמתם והלכתם לדרככם ויאמרו לא כי ברחוב נליון: ³ויפצרו־בם מאד ויסרו אליו ויבאו אל־ביתו ויעש להם משתה ומצות אפה ויאכלו: ⁴טרם ישכבו ואנשי העיר אנשי סדם נסבו על־הבית מנער ועד־זקן כל־העם מקצה: ⁵ויקראו אל־לוט ויאמרו לו איה האנשים אשר־באו אליך הלילה הוציאם אלינו ונדעה אתם: ⁶ויצא אלהם לוט הפתחה והדלת סגר אחריו: ⁷ויאמר אל־נא אחי תרעו: ⁸הנה־נא לי שתי בנות אשר לא־ידעו איש אוציאה־נא אתהן אליכם ועשו להן כטוב בעיניכם רק לאנשים האל אל־תעשו דבר כיעלכן באו בצל קרתי: ⁹ויאמרו | גש־הלאה ויאמרו האחד באלגור וישפט שפוט עתה נרע לך מהם ויפצרו באיש בלוט מאד ויגשו לשבר הדלת: ¹⁰וישלחו האנשים את־ידם ויביאו את־לוט אליהם הביתה ואת־הדלת סגרו: ¹¹ואת־האנשים אשר־פתח הבית הכו בסנורים מקטן ועד־גדול וילאו למצא הפתח: ¹²ויאמרו האנשים אל־לוט עד מילך פה חתן ובניך ובנותיך וכל אשר־לך בעיר הוצא מן־המקום: ¹³כי־משחיתים אנחנו את־המקום הזה כי־גדלה צעקתם את־פני יהוה וישלחנו יהוה לשחתה: ¹⁴ויצא לוט וידבר | אל־חתיניו | לקחי בנותי ויאמר קומו צאו מן־המקום הזה כי־משחית יהוה את־העיר ויהי כמצחק בעיני חתיניו: ¹⁵וכמו השחר עלה ויאצו המלאכים בלוט לאמר קום קח את־אשתך ואת־שתי בנותיך הנמצאת פן־תספה בעון העיר: ¹⁶וימתמה | ויחזקו האנשים בידו וביד־אשתו וביד־שתי בנותי חמלת יהוה עליו ויצאהו וינחהו מחוץ לעיר: ¹⁷ויהי כהוציאם אתם החוצה ויאמר המלט על־נפשך אל־תביט אחרך ואל־תעמד בכל־הכפר ההרה המלט פן־תספה: ¹⁸ויאמר לוט אלהם אל־נא אדני: ¹⁹הנה־נא מצא עבדך חן בעיניך ותגדל חסדך אשר עשית עמדי להחיות את־נפשי ואנכי לא אוכל להמלט ההרה פן־תדבקני הרעה ומתי: ²⁰הנה־נא העיר הזאת קרבה לנוס שמה והיא זעער אמלטה נא שמה הלא מצער הוא ותחי נפשי: ²¹ויאמר אליו הנה נשאתי פניך גם לדבר הזה לבלתי הפכי את־העיר אשר דברת: ²²מהר המלט שמה כי לא אוכל לעשות דבר עד־באך שמה על־כן קרא שם־העיר צוער: ²³השמש יצא על־הארץ ולוט בא צערה: ²⁴ויהוה המטיר על־סדם ועל־עמרה גפרית ואש מאת יהוה מן־השמים: ²⁵ויהפך את־הערים האל ואת כל־הכפר ואת כל־ישיבי הערים וצמח האדמה: ²⁶ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח: ²⁷וישכם אברהם בבקר אל־המקום אשר־עמד שם את־פני יהוה: ²⁸וישקף על־פני סדם ועמרה ועל־כל־פני ארץ הכפר וירא והנה עלה קיטר הארץ קיטר הכבשן: ²⁹ויהי בשחת אלהים את־ערי הכפר ויזכר אלהים את־אברהם וישלח את־לוט מתוך ההפכה בהפך את־הערים אשר־ישב בהן לוט: ³⁰ויעל לוט מצוער וישב בהר ושתי בנותיו עמו כי ירא לשבת בצוער וישב במערה הוא ושתי בנותיו: ³¹ותאמר הבכירה אל־הצעירה אבינו זקנו ואיש אין בארץ לבוא עלינו כדרך כל־הארץ: ³²לכה נשקה את־אבינו ויין ונשכבה עמו ונחיה מאבינו זרע: ³³ותשקין את־אביהן ויין בלילה הוא ותבא הבכירה ותשכב את־אביה ולא־ידע בשכבה בקומה: ³⁴ויהי ממחרת ותאמר הבכירה אל־הצעירה הן־שכבתי אמש את־אבי נשקנו ויין גם־הלילה ובאי שכבי עמו ונחיה מאבינו זרע: ³⁵ותשקין גם בלילה ההוא את־אביהן ויין ותקם הצעירה ותשכב עמו ולא־ידע בשכבה ובקומה: ³⁶ותהרין שתי בנות־לוט מאביהן: ³⁷ותלד זבכירה בן ותקרא שמו מואב הוא אבי־מואב עד־היום: ³⁸והצעירה גם־הוא ילדה בן ותקרא שמו בועז הוא אבי־בועז עד־היום:

Chapter 20

¹ויסע משם אברהם ארצה הנגב וישב בירקדש ובין שור ויגר בגרר: ²ויאמר אברהם אל־שרה אשתו אחתי הוא וישלח אבימלך מלך גרר ויקח את־שרה: ³ויבא אלהים אל־אבימלך בחלום ויאמר לו הנה מת על־האשה אשר־לקחת והוא בעלת בעל: ⁴ואבימלך לא קרב אליה ויאמר אדני הגוי גם־צדיק תהרג: ⁵הלא הוא אמר לי אחתי הוא והיא גם־הוא אמרה אחי הוא בתם לִבְבִי ובנקין כפי עשיתי זאת: ⁶ויאמר אליו האלהים בחלום גם אנכי ידעתי כי בתם־לִבְבִי עשית זאת ואחשך גם־אנכי אותך מחטו־לי על־כן לא־נתתיך לנגע אליה: ⁷ועתה השב אשת־האיש כי־נביא הוא ויתפלל בעדך ויחיה ואם־אינך משיב דע כימות תמות אתה וכל־אשר־לך: ⁸וישכם אבימלך בבקר ויקרא לכל־עבדיו וידבר את־כל־הדברים האלה באזניהם וייראו האנשים מאד: ⁹ויקרא אבימלך לאברהם ויאמר לו מה־עשית לנו ומה־חטאתי לך כי־הבאת עלי ועל־ממלכתי חטאה גדלה מעשים אשר לא־יעשו עשית עמדי: ¹⁰ויאמר אבימלך אל־אברהם מה ראית כי

עשית את הדבר הזה: ¹¹ ויאמר אברהם כי אמרתי רק איני יראת אלהים במקום הזה והרגוני על דבר אשתי: ¹² וגם אמנה אחתי בת אבי הוא אך לא בת אמי ותהיילי לאשה: ¹³ ויהי כאשר התעו אתי אלהים מבית אבי ואמר לה זה חסדך אשר תעשי עמדי אל כלהמקום אשר נבוא שמה אמרילי אחי הוא: ¹⁴ ויקח אבימלך צאן ובקר ועבדים ושפחות ויתן לאברהם וישב לו את שרה אשתו: ¹⁵ ויאמר אבימלך הנה ארצי לפניך בטוב בעיניך שב: ¹⁶ ולשרה אמר הנה נתתי אלף כסף לאחריך הנה הוא לך כסות עינים לכל אשר אתך ואת כל ונכחת: ¹⁷ ויתפלל אברהם אל האלהים וירפא אלהים את אבימלך ואת אשתו וזאת אשתו וזאת אשתו וילדו: ¹⁸ כי עצר עצר יהוה בעד כל רחם לבית אבימלך על דבר שרה אשת אברהם:ס

Chapter 21

¹ ויהוה פקד את שרה כאשר אמר ויעש יהוה לשרה כאשר דבר: ² ותהר ותלד שרה לאברהם בן לזקניו למועד אשר דבר אתו אלהים: ³ ויקרא אברהם את שם בננו הנולד לו אשר ילדה לו שרה יצחק: ⁴ וימל אברהם את יצחק בנו בן שמונת ימים כאשר צוה אתו אלהים: ⁵ ואברהם בן שנה בהולד לו את יצחק בנו: ⁶ ותאמר שרה צחק עשה לי אלהים כלהשמע יצחק לי: ⁷ ותאמר מי מלל לאברהם היניקה בנים שרה כי ילדתי בן לזקניו: ⁸ ויגדל הילד ויגמל ויעש אברהם משתה גדול ביום הגמל את יצחק: ⁹ ותרא שרה את בן הגר המצרית אשר ילדה לאברהם מצחק: ¹⁰ ותאמר לאברהם גרש האמה הזאת ואת בנה כי לא יירש בן האמה הזאת עם בני עמי יצחק: ¹¹ וירע הדבר מאד בעיני אברהם על אודת בנו: ¹² ויאמר אלהים אל אברהם אל ירע בעיניך על הנער ועל אמתך כל אשר תאמר אליך שרה שמע בקלה כי ביצחק יקרא לך זרע: ¹³ וגם את בן האמה לגוי אשימנו כי זרעך הוא: ¹⁴ וישכם אברהם | בבקר ויקח לחם וחמת מים ויתן אל הגר שם על שכמה ואת הילד וישלחה ותלך ותתע במדבר באר שבע: ¹⁵ ויכלו המים מן החמת ותשלך את הילד תחת אחד השיחים: ¹⁶ ותלך ותשב לה מנגד הרחק כמטחני קשת כי אמרה אל אראה במות הילד ותשב מנגד ותשא את קלה ותברך: ¹⁷ וישמע אלהים את קול הנער ויקרא מלאך אלהים | אל הגר מן השמים ויאמר לה מה לך הגר אל תיראי כי שמע אלהים אלקול הנער כאשר הואשם: ¹⁸ קומי שאי את הנער והחזיקי את ידך בו כי לגוי גדול אשימנו: ¹⁹ ויפקח אלהים את עיניה ותרא באר מים ותלך ותמלא את החמת מים תשק את הנער: ²⁰ ויהי אלהים את הנער ויגדל וישב במדבר ויהי רבה קשת: ²¹ וישב במדבר פארן ותקחלו אמו אשה מארץ מצרים: ²² ויהי בעת ההוא ויאמר אבימלך ופיקל שר צבאו אל אברהם לאמר אלהים עמך בכל אשר אתה עשה: ²³ ועתה השבעה לי באלהים הנה אמת שקר לי ולניני ולנכדי כחסד אשר עשיתי עמך תעשה עמדי ועם הארץ אשר גרתה בה: ²⁴ ויאמר אברהם אנכי אשבע: ²⁵ והוכח אברהם את אבימלך על אדות באר המים אשר גזלו עבדי אבימלך: ²⁶ ויאמר אבימלך לא ידעתי מי עשה את הדבר הזה וגם אתה לא הגדת לי וגם אנכי לא שמעתי בלתי היום: ²⁷ ויקח אברהם צאן ובקר ויתן לאבימלך ויכרתו שניהם ברית: ²⁸ ויצב אברהם את שבע כבשת הצאן לבדן: ²⁹ ויאמר אבימלך אל אברהם מה הנה שבע כבשת האלה אשר הצבת לבדן: ³⁰ ויאמר כי את שבע כבשת תקח מידי בעבור תהיילי לעדה כי חפרתי את הבאר הזאת: ³¹ על כן קרא למקום ההוא באר שבע כי שם נשבעו שניהם: ³² ויכרתו ברית בבאר שבע ויקם אבימלך ופיקל שר צבאו וישבו אל ארץ פלשתים: ³³ ויסע אשל בבאר שבע ויקרא שם בשם יהוה אל עולם: ³⁴ ויגר אברהם בארץ פלשתים ימים רבים:פ

Chapter 22

¹ ויהי אחר הדברים האלה והאלהים נסה את אברהם ויאמר אליו אברהם ויאמר הנני: ² ויאמר קח נא את בנך את יחידך אשר אהבת את יצחק ולך לך אל ארץ המרעה והעלהו שם לעלה על אחד ההרים אשר אמר אליך: ³ וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו ויקח את שני נעריו ואתו ואת יצחק בנו וביקע עצי עלה ויקם וילך אל המקום אשר אמר לו האלהים: ⁴ ביום השלישי וישא אברהם את עינו וירא את המקום מרחק: ⁵ ויאמר אברהם אל נעריו שבו לכם פה עם החמור ואני והנער נלכה עד כה ונשתחוה ונשובה אליכם: ⁶ ויקח אברהם את עצי העלה וישם על יצחק בנו ויקח בידו את האש ואת המאכלת וילכו שניהם יחדו: ⁷ ויאמר יצחק אל אברהם אביו ויאמר גבי ויאמר הנני בני ויאמר הנה האש והעצים ואיך השא לעלה: ⁸ ויאמר אברהם אלהים יראה לו השא לעלה בני וילכו שניהם יחדו: ⁹ ויבאו אל המקום אשר אמר לו האלהים ויבן שם אברהם את המזבח ויערך את העצים ויעקד את יצחק בנו וישם אתו על המזבח ממעל לעצים: ¹⁰ וישלח אברהם את ידו ויקח את המאכלת לשחט את בנו: ¹¹ ויקרא אליו מלאך יהוה מן השמים ויאמר אברהם | אברהם ויאמר הנני: ¹² ויאמר אל תשלח ידך אל הנער ואל תעש לו מאומה כי | עתה ידעתי כי ירא אלהים אתה ולא חשכת את בנך: ¹³ וישא אברהם את עינו וירא והנה איל אחר נאחז בסבך בקרניו וילך אברהם ויקח את האיל ויעלהו לעלה תחת בנו: ¹⁴ ויקרא אברהם שם המקום ההוא יהוה | יראה אשר יאמר היום בהר יהוה יראה: ¹⁵ ויקרא מלאך יהוה אל אברהם שנית מן השמים: ¹⁶ ויאמר בי נשבעתי גאם יהוה כי יען אשר עשית את הדבר הזה ולא חשכת את בנך את יחידך: ¹⁷ כי בדרך אברכך והרבה ארבה את זרעך ככוכבי השמים וכחול אשר על שפת הים וירש זרעך את שער אביב: ¹⁸ והתברכו בזרעך כל גויי הארץ עקב אשר שמעת בקלי: ¹⁹ וישב אברהם אל נעריו ויקמו וילכו יחדו אל באר שבע וישב אברהם בבאר שבע: ²⁰ ויהי אחרי הדברים האלה ויגד לאברהם לאמר הנה ילדה מלכה גסה הוא בנים לנחור אחיך: ²¹ את עוץ בכרו ואת בנו אחיו ואת קמואל אבי ארם: ²² ואת כשד ואת חוז ואת פלדש ואת ידלף ואת

בתואל: ²³ובתואל ילד את רבקה שמנה אלה ילדה מלכה לנחור אתי אברהם: ²⁴ופילגשו ושמה ראומה ותלד גם הוא את טבח ואת גחם ואת תחש ואת מערה: ס

Chapter 23

¹ויהיו חיי שרה מאה שנה ועשרים שנה ושבע שנים שני חיי שרה: ²ותמת שרה בקרית ארבע הוא חברון בארץ כנען ויבא אברהם לספד לשרה ולבכתה: ³ויקם אברהם מעל פני מתו וידבר אל בני חת לאמר: ⁴גרותו ושב אנכי עמכם תנו לי אחזת קבר עמכם ואקברה מתי מלפני: ⁵ויענו בני חת את אברהם לאמר לו: ⁶שמענו | אדני נשיא אלהים אתה בתוכנו במבחר קברינו קבר אתמתך איש ממנו את קברו לא יוכלה ממך מקבר מתך: ⁷ויקם אברהם וישתחו לעם הארץ לבני חת: ⁸וידבר אתם לאמר איש את נפשכם לקבר אתמתי מלפני שמעוני ופגעולי בעפרון בן צחר: ⁹ויתרלי את מערת המכפלה אשר לו אשר בקצה שדהו בכסף מלא יתנה לי בתוכם לאחזת קבר: ¹⁰ועפרון ישב בתוך בני חת ויען עפרון החתי את אברהם באזני בני חת לכל באי שער עירו לאמר: ¹¹לא אדני שמעני השדה נתתי לך והמערה אשר בו לך נתתיה לעיני בני עמי נתתיה לך קבר מתך: ¹²וישתחו אברהם לפני עם הארץ: ¹³וידבר אל עפרון אזני עם הארץ לאמר אך אם אתה לו שמעני נתתי כסף השדה קח ממני ואקברה אתמתי שמה: ¹⁴ויען עפרון את אברהם לאמר לו: ¹⁵אדני שמעני ארץ ארבע מאת שקל כסף ביני ובינך מה הוא ואתמתך קבר: ¹⁶וישמע אברהם אל עפרון וישקל אברהם לעפרון את הכסף אשר דבר באזני בני חת ארבע מאות שקל כסף עבר לסחר: ¹⁷ויקם | שדה עפרון אשר במכפלה אשר לפני ממרא השדה והמערה אשר בו וכל העץ אשר בשדה אשר בכל גבלו סביב: ¹⁸לאברהם למקנה לעיני בני חת בכל באי שער עירו: ¹⁹ואחרי כן קבר אברהם את שרה אשתו אל מערת שדה המכפלה על פני ממרא הוא חברון בארץ כנען: ²⁰ויקם השדה והמערה אשר בו לאברהם לאחזת קבר מאת בני חת: ס

Chapter 24

¹ואברהם זקן בא בימים ויהנה ברח את אברהם בכל: ²ויאמר אברהם אל עבדו זקן ביתו המשל בכל אשר לו שים נא ידך תחת ירכי: ³ואשביעך ביהוה אלהי השמים ואלהי הארץ אשר לא יתקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי יושב בקרבו: ⁴כי אל ארצי ואל מולדתי תלך ולקחת אשה לבני ליצחק: ⁵ויאמר אליו העבד אולי לא יתאבה האשה ללכת אחרי אל הארץ הזאת ההשב אשיב את בניך אל הארץ אשר יצאת משם: ⁶ויאמר אליו אברהם השמר לך פן תשיב את בני שמה: ⁷יהנה | אלהי השמים אשר לקחני מבית אבי ומארץ מולדתי ואשר דבר לי ואשר נשבע לי לאמר לזרעך אתן את הארץ הזאת הוא ישלח מלאכו לפניך ולקחת אשה לבני משם: ⁸ואם לא תאבה האשה ללכת אחריך ונקית משבעתי זאת רק את בני לא תשב שמה: ⁹וישם העבד את ידו תחת ירך אברהם אדניו וישבע לו על הדבר הזה: ¹⁰ויקח העבד עשרה גמלים מגמלי אדניו וילך וכל טוב אדניו בידו ויקם וילך אל אגם נהרים אל עיר נחור: ¹¹ויברך הגמלים מתוך עיר אל באר המים לעת ערב צאת השאבת: ¹²ויאמר | יהוה אלהי אדני אברהם הקרה נא לפני היום ועשה חסד עם אדני אברהם: ¹³הנה אנכי נצב על עיני המים ובנות אנשי העיר יצאת לשאב מים: ¹⁴והיה הנער אשר אמר אליה הטינא כדך ואשתה ואמרה שטה וגם גמליו אשר אשקה אתה הכחת לעבדך ליצחק ובה אדע כי עשית חסד עם אדני: ¹⁵ויהי הוא טרם כלה לדבר והנה רבקה יצאת אשר ילדה לבתואל בן מלכה אשת נחור אתי אברהם וכדה על שכמה: ¹⁶והנער טבת מראה מאד בתולה ואיש לא ידעה ותרו העינה ותמלא כדה ותעל: ¹⁷וירץ העבד לקראתה ויאמר הגמליני נא מעט מים מכדך: ¹⁸ותאמר שטה אדני ותמהר ותרו כדה על ידה ותשקה: ¹⁹ותכל השקותו ותאמר גם לגמליו אשאב עד אם כלו לשתת: ²⁰ותמהר ותרו כדה אל השקותו ותרו עוד אל הבאר לשאב ותשאב לכל גמליו: ²¹והאיש משתאה לה מחריש לדעת ההצליח יהנה דרכו אם לא: ²²ויהי כאשר כלו הגמלים לשתות ויקח האיש נזם זהב בקע משקלו ושני צמידים על ידיו עשרה זהב משקלם: ²³ויאמר בתמי את הגידי נא לי היש בית אביר מקום לנו ללון: ²⁴ותאמר אליו בת בתואל אנכי בן מלכה אשר ילדה נחור: ²⁵ותאמר אליו גם תבן גם מספוא רב עמנו גם מקום ללון: ²⁶ויקד האיש וישתחו ליהוה: ²⁷ויאמר ברוך יהוה אלהי אדני אברהם אשר לא יעזב חסדו ואמתו מעם אדני אנכי בדרך נתני יהוה בית אתי אדני: ²⁸ותרו הנער ותגד לבית אמה כדברים האלה: ²⁹ולרבקה אח ושמו לבן וירץ לבן אל האיש החוצה אל העין: ³⁰ויהי | כראת את הנזם ואת הצמידים על ידיו אחתו וכשמעו את דברי רבקה אחתו לאמר כה דבר אלי האיש ויבא אל האיש והנה עמד על הגמלים על העין: ³¹ויאמר בוא ברוך יהנה למה תעמד בחוץ ואנכי פניתי הבית ומקום לגמלים: ³²ויבא האיש הביתה ויפתח הגמלים ויתן תבן ומספוא לגמלים ומים לרחץ רגליו ורגלי האנשים אשר אתו: ³³ויישם ¹¹לפניו לאכל ויאמר לא אכל עד אם דברתי דברי ויאמר דבר: ³⁴ויאמר עבד אברהם אנכי: ³⁵ויהוה ברח את אדני מאד ויגדל ויתר לו צאן ובקר וכסף וזהב ועבדו ושפחתו וגמלים וחמרים: ³⁶ותלד שרה אשת אדני בן לאדני אחרי זקנתה ויתר לו את כל אשר לו: ³⁷וישב עני אדני לאמר לא יתקח אשה לבני מבנות הכנעני אשר אנכי ישב בארצו: ³⁸ואם לא אל בית אבי תלך ואל משפחתי ולקחת אשה לבני: ³⁹ויאמר אל אדני אלי לא יתלך האשה אחרי: ⁴⁰ויאמר אלי יהוה אשר התהלכתי לפניו ישלח מלאכו אתך והצליח דרכך ולקחת אשה לבני ממשפחתי ומבית אבי: ⁴¹אז תנקה מאלתי כי תבוא אל משפחתי ואם לא יתנו לך והיית נקי מאלתי: ⁴²ואבא היום אל העין ואמר יהוה אלהי אדני אברהם אם ישר נא מצליח דרכי אשר אנכי הלך עליה: ⁴³הנה אנכי נצב על עין

המים והיה העלמה היצאת לשאב ואמרתי אליה השקיני נא מעט־מים מדרך: ⁴⁴ ואמרה אלי גם־אתה שתה וגם לגמליך אשאב הוא האשה אשר־הכית והנה לבן־אדני: ⁴⁵ אני טרם אכלה לדבר אל־לבי והנה רבקה יצאת וכדה על־שכמה ותרד העינה ותשאב ואמר אליה השקיני נא: ⁴⁶ ותמהר ותורד כדה מעליה ותאמר שתה וגם־גמליך אשקה ואשת וגם הגמלים השקתה: ⁴⁷ ואשאל אתה ואמר בתמי את ותאמר בת־בתואל בן־נחור אשר ילדה־לו מלכה ואשם הנזם על־אפה והצמידים על־ידיה: ⁴⁸ ואקד ואשתתחה ליהנה ואברך את־יהוה אלהי אדני אברהם אשר הנחני בדרך אמת לקחת את־בת־אחי אדני לבנו: ⁴⁹ ועתה אם־ישכם עשים חסד ואמת את־אדני הגידו לי ואם־לא הגידו לי ואפנה על־ימין או על־שמאל: ⁵⁰ ויען לבן ובתואל ויאמרו מיהוה יצא הדבר לא נוכל דבר אליך רע או־טוב: ⁵¹ הנה־רבקה לפניך קח ולך ותהי אשה לבן־אדניך כאשר דבר יהוה: ⁵² ויהי כאשר שמע עבד אברהם את־דבריהם וישתחו ארצה ליהוה: ⁵³ ויוצא העבד כלי־כסף וכלי זהב ובגדים ויתן לרבקה ומגדנת נתן לאחיה ולאמה: ⁵⁴ ויאכלו וישתו הוא והאנשים אשר־עמו וילינו ויקומו בבקר ויאמר שלחני לאדני: ⁵⁵ ויאמר אחיה ואמה תשב הנער אתנו ימים או עשור אחר תלך: ⁵⁶ ויאמר אלהם אל־תאחרו אתי ויהוה הצליח דרכי שלחוני ואלכה לאדני: ⁵⁷ ויאמרו נקרא לנער ונשאלה את־פיה: ⁵⁸ ויקראו לרבקה ויאמרו אליה התלכי עם־האיש הזה ותאמר אלך: ⁵⁹ וישלחו את־רבקה אחתם ואת־מנותה ואת־עבד אברהם ואת־אנשיו: ⁶⁰ ויברכו את־רבקה ויאמרו לה אחתנו את הוי לאלפי רבבה ויירש זרעך את שער שגאיו: ⁶¹ ותקם רבקה ונערתיה ותרכבנה על־הגמלים ותלכנה אחרי האיש ויקח העבד את־רבקה וילך: ⁶² ויצחק בא מבוא באר לחי ראי והוא יושב בארץ הנגב: ⁶³ ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב וישא עינו וירא והנה גמלים באים: ⁶⁴ ותשא רבקה את־עיניה ותרא את־יצחק ותפל מעל הגמל: ⁶⁵ ותאמר אל־העבד מיהאיש הלזה ההלך בשדה לקראתנו ויאמר העבד הוא אדני ותקח הצעיר ותתקס: ⁶⁶ ויספר העבד ליצחק את כל־הדברים אשר עשה: ⁶⁷ ויבאה יצחק האהלה שרה אמו ויקח את־רבקה ותהי־לו לאשה ויאהבה וינחם יצחק אחרי אמו: פ

11/24:33 | יוּשֵׁם | lemma = "ישם" | He,C:VHw3ms x-morph = "c:H3455" strong =

Chapter 25

¹ ויסף אברהם ויקח אשה ושמה קטורה: ² ותלד לו את־זמרון ואת־יקשן ואת־מדן ואת־מדין ואת־ישבק ואת־ישוח: ³ ויקשן ילד את־שבא ואת־דן ובני דן היו אשורם ולטושים ולאמים: ⁴ ובני מדן עיפה ועפר וחנך ואבידע ואלדעה כל־אלה בני קטורה: ⁵ ויתן אברהם את־כל־אשר־לו ליצחק: ⁶ ולבני הפילגשים אשר לאברהם נתן אברהם מתנת וישלחם מעל יצחק בנו בעודנו חי קדמה אל־ארץ קדם: ואלה ימי שני־חיי אברהם אשר־חי מאת שנה ושבעים שנה וחמש שנים: ⁸ ויגוע וימת אברהם בשיבה טובה זקן ושבע ויאסף אל־עמיו: ⁹ ויקברו אתו יצחק וישמעאל בניו אל־מערת המכפלה אל־שדה עפרן בן־צחר החתי אשר על־פני ממרא: ¹⁰ השדה אשר־קנה אברהם זאת בני־חית שמה קבר אברהם ושרה אשתו: ¹¹ ויהי אחרי מות אברהם ויברך אלהים את־יצחק בנו וישב יצחק עם־באר לחי ראי: ¹² ואלה תולדת ישמעאל בן־אברהם אשר ילדה הגר המצרית שפחת שרה לאברהם: ¹³ ואלה שמות בני ישמעאל בשמתם לתולדתם בכר ישמעאל נבית וקדר ואדבאל ומבשם: ¹⁴ ומשמע ודומה ומשא: ¹⁵ חדד ותימא וטור נפיש וקדמה: ¹⁶ אלה הם בני ישמעאל ואלה שמותם בחצריהם ובטירתם שנים־עשר נשיאם לאמתם: ¹⁷ ואלה שני חיי ישמעאל מאת שנה ושלושים שנה ושבע שנים ויגוע וימת ויאסף אל־עמיו: ¹⁸ וישכנו מחוילה עד־שור אשר על־פני מצרים באכה אשורה על־פני כל־אחיו נפל: פ ¹⁹ ואלה תולדת יצחק בן־אברהם אברהם הוליד את־יצחק: ²⁰ ויהי יצחק בן־ארבעים שנה בקחתו את־רבקה בת־בתואל הארמי מפדן ארם אחות לבן הארמי לו לאשה: ²¹ ויעתר יצחק ליהוה לנכח אשתו כי עקרה הוא ויעתר לו יהוה ותהר רבקה אשתו: ²² ויתרצצו הבנים בקרבה ותאמר אם־כן למה זה אנכי ותלך לדרש את־יהוה: ²³ ויאמר יהוה לה שני גוים: ²⁴ בבטנך ושני לאמים ממעריך יפרדו ולאם מלאם יאמץ ורב יעבד צעיר: ²⁵ וימלאו ימיה ללדת והנה תומם בבטנה: ²⁶ ויצא הראשון אדמוני כלו כאדרת שער ויקראו שמו עשו: ²⁷ ואחרי־כן יצא אחיו וידו אחזת בעקב עשו ויקרא שמו יעקב ויצחק בן־ששים שנה בלדת אתם: ²⁸ ויגדלו הנערים ויהי עשו איש ידע ציד איש שדה ויעקב איש תם ישב אהלים: ²⁹ ויאהב יצחק את־עשו כי ציד בפיו ורבקה אהבת את־יעקב: ³⁰ ויצד יעקב נזיד ויבא עשו מן־השדה והוא עיף: ³¹ ויאמר עשו אל־יעקב הלעיטני נא מן־האדם האדם הזה כי עיף אנכי על־כן קרא־שמו אדום: ³² ויאמר יעקב מכרה כיום את־בכרתך לי: ³³ ויאמר עשו הנה אנכי הולך למות ולמה־זה לי בכרה: ³⁴ ויאמר יעקב השבעה לי כיום וישבע לו וימכר את־בכרתו ליעקב: ³⁵ ויעקב נתן לעשו לחם ונזיד עדשים ויאכל וישת ויקם וילך ויבז עשו את־הבכרה: ס

11/25:23 | גוים | lemma = "גוי" | He,Ncmpa x-morph = "H1471a" strong =

Chapter 26

¹ ויהי רעב בארץ מלבד הרעב הראשון אשר היה בימי אברהם וילך יצחק אל־אבימלך מלך־פלשתים גררה: ² וירא אליו יהוה ויאמר אל־תנד מצרימה שכן בארץ אשר אמר אליך: ³ גור בארץ הזאת ואהיה עמך ואברכך כילך ולזרעך אתן את־כל־הארצת האל והקמתי את־השבעה אשר נשבעתי לאברהם אביך: ⁴ והרביתי את־זרעך ככוכבי השמים ונתתי לזרעך את כל־הארצת האל והתברכו בזרעך כל גוי

הָאָרֶץ: ⁵עֵקֶב אֲשֶׁר־שָׁמַע אַבְרָהָם בְּקֹלִי וַיִּשְׁמַר מִשְׁמַרְתִּי מִצּוֹתַי חֻקּוֹתַי וְתוֹרֹתַי: ⁶וַיֵּשֶׁב יִצְחָק בְּגֵר: ⁷וַיִּשְׁאֲלוּ אֲנֹשֵׁי הַמָּקוֹם לֵאשֶׁתּוֹ וַיֹּאמֶר אֲחֵתִי הוּא כִּי יִרָא לֵאמֹר אֲשֵׁתִי פְּנֵי־הֶרְגֵנִי אֲנֹשֵׁי הַמָּקוֹם עַל־רִבְקָה כִּי־טוֹבַת מְרָאָה הִיא: ⁸וַיְהִי כִּי אֶרְכִּילוּ שֵׁם הַיָּמִים וַיִּשְׁקֹף אַבְיִמֶלֶךְ מֶלֶךְ פְּלִשְׁתִּים בַּעַד הַחֲלוֹן וַיֹּרֵא וְהִנֵּה יִצְחָק מִצְחֹק אֶת רִבְקָה אֲשֶׁתּוֹ: ⁹וַיִּקְרָא אַבְיִמֶלֶךְ לְיִצְחָק וַיֹּאמֶר אַךְ הִנֵּה אֲשֶׁתְּךָ הוּא וְאִיךָ אִמְרַת אֲחֵתִי הוּא יֹאמֶר אֵלָיו יִצְחָק כִּי אִמְרַתִּי פְּנֵי־אִמּוֹת עָלַי: ¹⁰וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ מִהֲזֹאת עֲשִׂיתָ לָנוּ כְּמַעַט שֶׁכָּב אֶחָד הָעַם אֶת־אֲשֶׁתְּךָ וְהִבַּאתָ עֲלֵינוּ אִשָּׁם: ¹¹וַיֹּצֵא אַבְיִמֶלֶךְ אֶת־כָּל־הָעַם לֵאמֹר הַנִּגַּע בְּאִישׁ הַזֶּה וּבִאֲשֶׁתּוֹ מוֹת יוֹמָת: ¹²וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאָרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בִּשְׁנֵה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֵהוּ יְהוָה: ¹³וַיִּגְדַּל הָאִישׁ וַיִּלֶךְ הַלּוֹךְ וַיִּגְדַּל עַד כִּי־גָדַל מְאֹד: ¹⁴וַיְהִי־לוֹ מִקְנֵה־צֹאן וּמְקַנְהָ בֶקָר וְעַבְדָּה רַבָּה וַיִּקְנָאוּ אֹתוֹ פְּלִשְׁתִּים: ¹⁵וְכָל־הַבְּאֵרֹת אֲשֶׁר חָפְרוּ עַבְדֵי אַבְיִו בְּיַמֵי אַבְרָהָם אַבְיִו סָתְמוֹם פְּלִשְׁתִּים וַיִּמְלְאוּם עֶפְרָיִם: ¹⁶וַיֹּאמֶר אַבְיִמֶלֶךְ אֶל־יִצְחָק לֵךְ מֵעִמָּנוּ כִּי־עֲצַמְתָּ מֵמֵנוּ מְאֹד: ¹⁷וַיִּלֶךְ מִשָּׁם יִצְחָק וַיִּחַן בְּנַחֲל־גֵר וַיֵּשֶׁב שָׁם: ¹⁸וַיֵּשֶׁב יִצְחָק וַיַּחְפֹּר | אֶת־בְּאֵרֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר חָפְרוּ בְּיַמֵי אַבְרָהָם אַבְיִו וַיִּסְתְּמוּם פְּלִשְׁתִּים אַחֲרֵי מוֹת אַבְרָהָם וַיִּקְרָא לָהֶן שְׁמוֹת כְּשִׁמְתַּת אֲשֶׁר־קָרָא לָהֶן אַבְיִו: ¹⁹וַיַּחְפְּרוּ עַבְדֵי־יִצְחָק בְּנַחֲל וַיִּמְצְאוּ־שָׁם בְּאֵר מַיִם חַיִּים: ²⁰וַיְרִיבוּ רַעִי גֵר וְעַם־רַעִי יִצְחָק לֵאמֹר לָנוּ הַמַּיִם וַיִּקְרָא שֵׁם־הַבְּאֵר עֵשֶׂק כִּי הִתְעַשְׂקוּ עִמּוֹ: ²¹וַיַּחְפְּרוּ בְּאֵר אַחֲרַת וַיְרִיבוּ גַם־עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ שִׁטְנָה: ²²וַיַּעַתֵּק מִשָּׁם וַיַּחְפֹּר בְּאֵר אַחֲרַת וְלֹא רָבוּ עָלֶיהָ וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רַחֲבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי־עָתָה רַחֲבוֹת יִהְיֶה לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאָרֶץ: ²³וַיַּעַל מִשָּׁם בְּאֵר שָׁבַע: ²⁴וַיִּרָא אֵלָיו יְהוָה בַּלַּיְלָה הַהוּא וַיֹּאמֶר אֲנִי־יְהוָה אֱלֹהֵי אַבְרָהָם אָבִיךָ אֶל־תִּירָא כִּי־אֲתָרְךָ אֲנִי וּבְרַכְתִּיךָ וְהַרְבִּיתִי אֶת־זַרְעֶךָ בְּעֵבֹר אַבְרָהָם עַבְדִּי: ²⁵וַיָּבֵן שָׁם מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה וַיִּטֹּשֶׁם אֵהָלוּ וַיִּכְרֹשֶׁם עַבְדֵי־יִצְחָק בְּאֵר: ²⁶וְאַבְיִמֶלֶךְ הָלַךְ אֵלָיו מִגֵּר וַאֲחֲזַת מְרַעְהוּ וַיִּפְכַּל שֶׁר־צִבְאוֹ: ²⁷וַיֹּאמֶר אֵלָהֶם יִצְחָק מִדּוֹעַ בָּאתֶם אֵלַי וְאַתֶּם שָׂנֵאתֶם אֹתִי וְתִשְׁלַחְנִי מֵאַתְכֶּם: ²⁸וַיֹּאמְרוּ רָאוּ רְאִינוּ כִּי־יְהִי יְהוָה | עִמָּךְ וְנֹאמַר תְּהִי נָא אֱלֹהֵי בִינוּתֵינוּ בִּינֵינוּ וַיִּבְרַךְ וּנְכַרְתָּה בְּרִית עִמָּךְ: ²⁹אִם־תַּעֲשֶׂה עִמָּנוּ רַעְהָ כַּאֲשֶׁר לֹא נִגְעַנּוּךָ וְכַאֲשֶׁר עֲשִׂינוּ עִמָּךְ רַק־טוֹב וְנִשְׁלַחְךָ בְּשָׁלוֹם אֲתָה עִתָּה בְּרוּךְ יְהוָה: ³⁰וַיַּעַשׂ לָהֶם מִשְׁתָּה וַיֹּאכְלוּ וַיִּשְׁתּוּ: ³¹וַיִּשְׁכְּמוּ בַבֶּקֶר וַיִּשְׁבְּעוּ אִישׁ לְאֵחָיו וַיִּשְׁלַחֵם יִצְחָק וַיִּלְכוּ מֵאֹתָם בְּשָׁלוֹם: ³²וַיְהִי | בַּיּוֹם הַהוּא וַיְבֹאוּ עַבְדֵי יִצְחָק וַיִּגְדּוּ לוֹ עַל־אֲדוֹת הַבְּאֵר אֲשֶׁר חָפְרוּ וַיֹּאמְרוּ לוֹ מִצְאָנוּ מַיִם: ³³וַיִּקְרָא אֹתָהּ שִׁבְעָה עַל־כֵּן שֶׁ־הִעִיר בְּאֵר שִׁבְעָה עַד הַיּוֹם הַזֶּה: ³⁴וַיְהִי עֵשׂוּ בְּרִאֲבָעִים שָׁנָה וַיִּקַּח אִשָּׁה אֶת־יְהוּדִית בַּת־בְּאָרִי הַחֲתָנִי וְאֶת־בְּשִׁמְתַּת בַּת־אֵילֹן הַחֲתָנִי: ³⁵וְתַהְיִין מִרְתָּת רֵוָח לְיִצְחָק וּלְרִבְקָה־ס:

Chapter 27

¹וַיְהִי כִּי־זָקַן יִצְחָק וַתִּכְהֶינּוּ עֵינָיו מֵרֵאת וַיִּקְרָא אֶת־עֵשׂוּ | בְּנֵו גִדְלוֹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו בְּנִי וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנִנִּי: ²וַיֹּאמֶר הַנְּהַיָּא זָקַנְתִּי לֹא יָדַעְתִּי יוֹם מוֹתִי: ³וְעָתָה שֹׁאֲנָא כְּלִיךָ תִּלְוֶיךָ וְקִשְׁתְּךָ וְצַד הַשֶּׁדֶה וְצֹנֶה לִּי צִידָה: ⁴וַיַּעֲשֶׂה־לִּי מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּתִי וְהִבְיָאָה לִּי וְאֶכְלָה בְּעֵבֹר תְּבַרְכֶּךָ נִפְשִׁי בְּטָרֵם אִמּוֹת: ⁵וּרְבִקָּה שָׁמַעַת בְּדַבְרֵי יִצְחָק אֶל־עֵשׂוּ בְּנֵו וַיִּלֶךְ עֵשׂוּ הַשֶּׁדֶה לְצוּד צִיד לְהַבְיָא: ⁶וּרְבִקָּה אָמְרָה אֶל־יַעֲקֹב בְּנֵה לֵאמֹר הִנֵּה שָׁמַעְתִּי אֶת־אֲבִיךָ מְדַבֵּר אֶל־עֵשׂוּ אַחִיךָ לֵאמֹר: ⁷הִבְיָאָה לִּי צִיד וְעֲשֶׂה־לִּי מִטְעָמִים וְאֶכְלָה וְאֶבְרַכְכָּה לִפְנֵי יְהוָה לִפְנֵי מוֹתִי: ⁸וְעָתָה בְנִי שָׁמַע בְּקוֹלִי לֵאשֶׁר אֲנִי מִצְוָה אֲתָךְ: ⁹לִרְנָא אֶל־הַצֹּאן וְקַח־לִּי מִשָּׁם שְׁנֵי גִדְיֵי עִזִּים טְבִיִּים וְאַעֲשֶׂה אֲתָם מִטְעָמִים לְאֲבִיךָ כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּ: ¹⁰וְהִבַּאת לְאֲבִיךָ וְאֶכַּל בְּעֵבֹר אֲשֶׁר יְבָרְכֶךָ לִפְנֵי מוֹתִי: ¹¹וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־רְבִקָּה אִמּוֹ הֵן עֵשׂוּ אַחִי אִישׁ שָׂעֵר וְאֲנִי אִישׁ חֶלֶק: ¹²אֲוֹלִי יִמְשֵׁנִי אַבִּי וְהִיִּיתִי בְעֵינָיו כְּמִתְעַתֵּעַ וְהִבַּאתִי עָלַי קִלְלָה וְלֹא בְרַכָּה: ¹³וְתֹאמְרוּ לוֹ אֲמוֹ עָלַי קִלְלַתְּךָ בְּנִי אַךְ שָׁמַע בְּקוֹלִי וְלֶךְ קַח־לִּי: ¹⁴וַיִּלֶךְ וַיִּקַּח וַיָּבֵא לֵאמֹר תַּעֲשֵׂה אִמּוֹ מִטְעָמִים כַּאֲשֶׁר אֶהְבֵּ אַבְיִו: ¹⁵וַתִּקַּח רְבִקָּה אֶת־בְּגָדֵי עֵשׂוּ בְנֵה גִדְלוֹ חֲסֻדָּת אֲשֶׁר אֲתָה בְּבֵית וַתִּלְבַּשׂ אֶת־יַעֲקֹב בְּנֵה הַקֶּטָן: ¹⁶וְאֵת עֶרְת גִּדְיֵי הָעִזִּים הִלְבִּישָׁה עָלָיו וְעַל חֻלְקֹת צֹארוֹ: ¹⁷וַתִּתֵּן אֶת־הַמִּטְעָמִים וְאֶת־הַלֶּחֶם אֲשֶׁר עָשְׂתָה בְיָד יַעֲקֹב בְּנֵה: ¹⁸וַיָּבֵא אֶל־אַבְיִו וַיֹּאמֶר אַבִּי וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי מִי אֲתָה בְּנִי: ¹⁹וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־אַבְיִו אֲנִי עֵשׂוּ בְּכֹרֶךְ עֲשִׂיתִי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֵלַי קוּם־נָא שְׁבֵה וְאֶכְלָה מִצִּידִי בְעֵבֹר תְּבַרְכֵנִי נִפְשֶׁךָ: ²⁰וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־בְּנֵו מִהֲזֶה מִהֲרַת לְמַצָּא בְנִי וַיֹּאמֶר כִּי הִקְרָה יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לִפְנֵי: ²¹וַיֹּאמֶר יִצְחָק אֶל־יַעֲקֹב גִּשְׁה־נָא וְאַמְשֵׁךְ בְּנִי הֲאֵתָה זֶה בְּנִי עֵשׂוּ אִם־לֹא: ²²וַיִּגַּשׁ יַעֲקֹב אֶל־יִצְחָק אַבְיִו וַיִּמְשָׁהוּ וַיֹּאמֶר הִקְלוּ קוֹל יַעֲקֹב וְהִיָּדִים יָדֵי עֵשׂוּ: ²³וְלֹא הִכִּירוּ כִּי־הָיוּ יָדָיו כִּידֵי עֵשׂוּ אַחֲיוֹ שְׁעֶרֶת וַיְבָרְכֵהוּ: ²⁴וַיֹּאמֶר אֲתָה זֶה בְּנִי עֵשׂוּ וַיֹּאמֶר אֲנִי: ²⁵וַיֹּאמֶר הַגִּשְׁה לִּי וְאֶכְלָה מִצִּידִי בְנִי לִמְעַן תְּבַרְכֶּךָ נִפְשִׁי וַיִּגְשֵׁלוּ וַיֹּאכַל וַיָּבֵא לוֹ יַיִן וַיִּשַׁת: ²⁶וַיֹּאמֶר אֵלָיו יִצְחָק אַבְיִו גִּשְׁה־נָא וְשָׁקֵל־לִי בְנִי: ²⁷וַיִּגַּשׁ וַיִּשְׁקֵלוּ וַיִּרַח אֶת־רִיחַ בְּגָדָיו וַיְבָרְכֵהוּ וַיֹּאמֶר רֵאֵה רֵיחַ בְּנִי כְרִיחַ שְׁדָה אֲשֶׁר בְּרַכּוּ יְהוָה: ²⁸וַיִּתֵּן־לָךְ הָאֱלֹהִים מִטַּל הַשָּׁמַיִם וּמִשְׁמַנֵי הָאָרֶץ וְרַב דָּגָן וְתִירָשׁ: ²⁹וַעֲבַדְנֶךָ עַמִּים וַיִּשְׁתַּחֲוֶיךָ לָךְ לְאִמִּים הִנֵּה גִבּוֹר לְאֲחִיךָ וַיִּשְׁתַּחֲוֶיךָ לָךְ בְּנִי אֲמַךְ אֲרִיכָךְ אֲרוּר וּמְבָרְכֶיךָ בְּרוּךְ: ³⁰וַיְהִי כַּאֲשֶׁר כָּלָה יִצְחָק לְבַרְךָ אֶת־יַעֲקֹב וַיְהִי אַךְ יָצָא וַיָּצָא יַעֲקֹב מֵאֵת פְּנֵי יִצְחָק אַבְיִו וְעֵשׂוּ אַחֲיוֹ בָּא מִצִּידוֹ: ³¹וַיַּעַשׂ גַּם־הוּא מִטְעָמִים וַיָּבֵא לְאֲבִיו וַיֹּאמֶר לְאֲבִיו יִקַּם אַבִּי וַיֹּאכַל מִצִּיד בְּנֵו בְּעֵבֹר תְּבַרְכֵנִי נִפְשֶׁךָ: ³²וַיֹּאמֶר לוֹ יִצְחָק אַבְיִו מִי־אַתָּה וַיֹּאמֶר אֲנִי בְנֶךָ בְּכֹרֶךָ עֵשׂוּ: ³³וַיַּחְרַד יִצְחָק חֲרָדָה גְדוּלָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר מִי־אַפּוֹא הוּא הַצֶּדִּיק וַיָּבֵא לִי וְאֶכַּל מְכַל בְּטָרֵם תְּבוֹא וְאַבְרַכְהוּ גַם־בְּרוּךְ יְהִי: ³⁴כַּשֶּׁמַּע עֵשׂוּ אֶת־דְּבָרֵי אַבְיִו וַיַּעֲקֵק צַעֲקָה גְדוּלָה וּמְרָה עַד־מְאֹד וַיֹּאמֶר לְאֲבִיו בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אַבִּי: ³⁵וַיֹּאמֶר בָּא אַחִיךָ בְּמַרְמָה וַיִּקַּח בְּרַכְתְּךָ: ³⁶וַיֹּאמֶר הִכִּי קָרָא שְׁמוֹ יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹבֵנִי זֶה פַעֲמַיִם אֶת־בְּרַכְתִּי לָקַח וְהִנֵּה עָתָה לָקַח בְּרַכְתִּי וַיֹּאמֶר הֲלֹא־אַצְלַת לִי בְרַכָּה: ³⁷וַיַּעַן יִצְחָק וַיֹּאמֶר לְעֵשׂוּ הֵן גִּבּוֹר שְׁמַתִּי לָךְ וְאֶת־כָּל־אַחֲיוֹ נָתַתִּי לוֹ לְעַבְדִּים וְדָגַן וְתִירָשׁ סִמְכַתִּי וְלִכְהָ אַפּוֹא מִהָ אַעֲשֶׂה בְנִי: ³⁸וַיֹּאמֶר עֵשׂוּ אֶל־אַבְיִו הַבְּרַכָּה אַחַת הוּא־לָךְ אַבִּי בְּרַכְנִי גַם־אֲנִי אַבִּי וַיִּשָּׂא עֵשׂוּ קוֹל וַיְבָרַךְ: ³⁹וַיַּעַן יִצְחָק אַבְיִו וַיֹּאמֶר אֵלָיו הֲנֵה מִשְׁמַנֵי הָאָרֶץ יְהִי מוֹשְׁבֶךָ וּמִטַּל הַשָּׁמַיִם מַעַל: ⁴⁰וְעַל־חַרְבֶּךָ תַּחֲלִי וְאֶת־אַחִיךָ תַּעֲבֹד וְהִיָּה כַּאֲשֶׁר תִּרְדִּי וּפְרֻקָתְךָ עָלוּ מַעַל צֹארוֹךְ: ⁴¹וַיִּשְׁטֵם עֵשׂוּ אֶת־יַעֲקֹב עַל־הַבְּרַכָּה אֲשֶׁר בְּרַכּוּ אַבְיִו וַיֹּאמֶר עֵשׂוּ בְּלִבּוֹ וַיִּקְרָבוּ יָמֵי אַבְל אַבִּי וְאַהֲרָגָה אֶת־יַעֲקֹב אַחִי: ⁴²וַיִּגְדַּל לְרִבְקָה אֶת־דְּבָרֵי עֵשׂוּ בְּנֵה גִדְלוֹ וְתִשְׁלַח וְתִקְרָא לְיַעֲקֹב בְּנֵה הַקֶּטָן וְתֹאמְרוּ אֵלָיו הִנֵּה עֵשׂוּ אַחֲיוֹ מִתְנַחֵם לָךְ לְהִרְגֶךָ: ⁴³וְעָתָה בְנִי שָׁמַע בְּקוֹלִי וְקוּם בְּרַחֲלֶךָ אֶל־לְבָן אַחִי חַרְנָה: ⁴⁴וַיִּשְׁבַּת עִמּוֹ יָמִים אַחְדָּים עַד אֲשֶׁר־תִּשׁוּב חַמַּת אַחֲיוֹ: ⁴⁵עַד־שׁוּב אֶרְפָּאֲחִיךָ מִמָּךְ וְשָׁכַח אֶת

אשר עשית לו ושלחתי ולקחתיו משם למה אשכל גם שניכם יום אחד: ⁴⁶ ותאמר רבקה אלי צחק קצתי בחיי מפני בנות חת אמלקח
יעקב אשה מבנות חת כאלה מבנות הארץ למה לי חיים:

11/27:3 | ציד | lemma = "צידה" "He,Ncmsa" x-morph = "H6720" strong =

12/27:29 | וישתחו | lemma = "שחה" "He,C:Vvj3ms" x-morph = "c:H7812" strong =

Chapter 28

¹ ויקרא יצחק אלי יעקב ויברך אתו ויצוהו ויאמר לו לא תקח אשה מבנות כנען: ² קום לך פדנה ארם ביתה בתואל אבי אמך וקח לך משם
אשה מבנות לבן אחי אמך: ³ ואל שדי יברך אתך ויפרך וירבך והיית לקהל עמים: ⁴ ויתן לך את ברכת אברהם לך ולזרעך אתך לרשתך
את ארץ מגריך אשר נתן אלהים לאברהם: ⁵ וישלח יצחק את יעקב וילך פדנה ארם אל לבן בן בתואל הארמי אחי רבקה אם יעקב
ועשו: ⁶ וירא עשו כי בברך יצחק את יעקב ושלח אתו פדנה ארם לקחת לו משם אשה בברכו אתו ויצו עליו לאמר לא תקח אשה מבנות
כנען: ⁷ וישמע יעקב אל אביו ואל אמו וילך פדנה ארם: ⁸ וירא עשו כי רעות בנות כנען בעיני יצחק אביו: ⁹ וילך עשו אלי ישמעאל ויקח
את מחלת | בתי ישמעאל בן אברהם אחות נביות על נשיו לו לאשה: ¹⁰ ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה: ¹¹ ויפגע במקום וילן שם
כי בא השמש ויקח מאבני המקום וישם מראשתיו וישכב במקום ההוא: ¹² ויחלם והנה סלם מצב ארצה וראשו מגיע השמימה והנה
מלאכי אלהים עלים וירדים בו: ¹³ והנה יהוה נצב עליו ויאמר אני יהוה אלהי אברהם אביך ואלהי יצחק הארץ אשר אתה שכב עליה לך
אתננה ולזרעך: ¹⁴ והיה זרעך כעפר הארץ ופרצת גמה וקדמה וצפנה ונגבה ונברכו ברך כל משפחת האדמה וזרעך: ¹⁵ והנה אנכי עמך
ושמרתיו בכל אשר תלך והשבתיו אל האדמה הזאת כי לא אעזבך עד אשר אם עשיתי את אשר דברתי לך: ¹⁶ וייקץ יעקב משנתו ויאמר
אכן יש יהוה במקום הזה ואנכי לא ידעתי: ¹⁷ ויירא ויאמר מה נורא המקום הזה אין זה כי אם בית אלהים וזה שער השמים: ¹⁸ וישכם
יעקב בבקר ויקח את האבן אשר שם מראשתיו וישם אתה מצבה ויצק שמן על ראשה: ¹⁹ ויקרא את שם המקום ההוא בית אל ואולם
לזו שם העיר לראשנה: ²⁰ וייר יעקב נדר לאמר אם יהוה אלהים עמדי ושמרני בדרך הזה אשר אנכי הולך ונתן לי לחם לאכל ובגד ללבש:
²¹ ושבתי בשלום אל בית אבי והיה יהוה לי לאלהים: ²² והאבן הזאת אשר שמתי מצבה יהיה בית אלהים וכל אשר תתן לי עשר אעשרנו
לך:

Chapter 29

¹ וישא יעקב רגליו וילך ארצה בני קדם: ² וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רבצים עליה כי מרבה באר ההוא ישקו העדרים
והאבן גדלה על פי הבאר: ³ וינספד שמה כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו את הצאן והשיבו את האבן על פי הבאר
למקמה: ⁴ ויאמר להם יעקב אחי מאין אתם ויאמרו מחנן אנחנו: ⁵ ויאמר להם הידעתם את לבן בן נחור ויאמרו ידענו: ⁶ ויאמר להם
השלום לו ויאמרו שלום והנה רחל בתו באה עם הצאן: ⁷ ויאמר הן עוד היום גדול לאעת האסף המקנה השקו הצאן ולכן רעו: ⁸ ויאמרו
לא נוכל עד אשר יאספו כל העדרים וגללו את האבן מעל פי הבאר והשקו הצאן: ⁹ ועודנו מדבר עמם ורחל | באה עם הצאן אשר
לאביה כי רעה הוא: ¹⁰ והיה כאשר ראה יעקב את רחל בת לבן אחי אמו ויגש יעקב ויגל את האבן מעל פי הבאר
וישק את צאן לבן אחי אמו: ¹¹ וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויברך: ¹² ויגד יעקב לרחל כי אחי אביה הוא וכי בן רבקה הוא ותרוץ ותגד
לאביה: ¹³ והיה כשמע לבן את שמע | יעקב בן אחתו וירץ לקראתו ויחבקו וינשקו ויביאה אל ביתו ויספר ללבן את כל הדברים
האלה: ¹⁴ ויאמר לו לבן אך עצמי ובשרי אתה וישב עמו חדש ימים: ¹⁵ ויאמר לבן ליעקב הכי אחי אתה ועבדתני חנם הגידה לי
מה משכרתך: ¹⁶ וללבן שתי בנות שם הגדלה לאה ושם הקטנה רחל: ¹⁷ ועיני לאה רכות ורחל היתה יפית תאר ויפת מראה: ¹⁸ ויאהב
יעקב את רחל ויאמר אעבדך שבע שנים ברחל בתך הקטנה: ¹⁹ ויאמר לבן טוב תתי אתה לך מתתי אתה לאיש אחר שבע עמדי: ²⁰ ויעבד
יעקב ברחל שבע שנים והיו בעיניו כימים אחדים באהבתו אתה: ²¹ ויאמר יעקב אל לבן הבה את אשתי כי מלאו ימי ואבוא אליה:
²² ויאסף לבן את כל אנשי המקום ועש משתה: ²³ והיה בערב ויקח את לאה בתו ויבא אתה אליו ויבא אליה: ²⁴ ויתן לבן לה את זלפה
שפחתו ללאה בתו שפחה: ²⁵ ויתן בבקר והנה הוא לאה ויאמר אל לבן מה זאת עשית לי הלא ברחל עבדתי עמך ולמה רמיתני: ²⁶ ויאמר
לבן לא יעשה כן במקומנו לתת הצעירה לפני הבכירה: ²⁷ מלא שבע זאת ונתנה לך גם את זאת בעבדה אשר תעבד עמדי עוד שבע שנים
אחרות: ²⁸ ויעש יעקב כן ומלא שבע זאת ויתן לו את רחל בתו לו לאשה: ²⁹ ויתן לבן לרחל בתו את בלהה שפחתו לה לשפחה: ³⁰ ויבא
ם אל רחל ויאהב גם את רחל מלאה ויעבד עמו עוד שבע שנים אחרות: ³¹ וירא יהוה כי שנואה לאה ויפתח את רחמה ורחל עקרה:
³² ותהר לאה ותלד בן ותקרא שמו ראובן כי אמרה כי ראה יהוה בעניי כי עתה יאהבני אישי: ³³ ותהר עוד ותלד בן ותאמר כי שמע יהוה
כי שנואה אנכי ויתן לי גם את זה ותקרא שמו שמעון: ³⁴ ותהר עוד ותלד בן ותאמר עתה הפעם ילדה אישי אלי כי ילדתי לו שלשה בנים
גלכן קרא שמו לוי: ³⁵ ותהר עוד ותלד בן ותאמר הפעם אודה את יהוה על כן קראה שמו יהודה ותעמד מלדת:

Chapter 30

¹ וַתֵּרָא רָחֵל כִּי לֹא יִלְדָה לְיַעֲקֹב וַתִּקְנֶה רָחֵל בְּאֶחָתָהּ וַתֹּאמֶר אֶל־יַעֲקֹב הִבְהִילֵנִי בְּנִים וְאִם־אֵין מִתְּנָה אֲנִי: ² וַיַּחְרָאָף יַעֲקֹב בְּרַחֵל וַיֹּאמֶר תַּחַת אֱלֹהִים אֲנִי אֲשֶׁר־מָנַע מִמֶּךָ פְּרִי־בֶטֶן: ³ וַתֹּאמֶר הִנֵּה אֲמַתִּי בֹלָהָה בָּא אֵלֶיהָ וַתֵּלֶד עִלְיָהּ וַתִּבְרַכְנִי וְאִבְנָה גַם־אֲנִי מִמֶּנָּה: ⁴ וַתִּתֵּן־לוֹ אֶת־בִּלְהָה שִׁפְחָתָהּ לְאִשָּׁה וַיְבֹא אֵלֶיהָ יַעֲקֹב: ⁵ וַתֵּהַר בִּלְהָה וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן: ⁶ וַתֹּאמֶר רָחֵל דְּנִי אֱלֹהִים וְגַם שָׁמַע בְּקוֹלִי וַיִּתְּנֵנִי לָּךְ בֶּן עֲלִיָּן קָרָאָה שְׁמוֹ דָּן: ⁷ וַתֵּהַר עוֹד וַתֵּלֶד בִּלְהָה שִׁפְחַת רָחֵל בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב: ⁸ וַתֹּאמֶר רָחֵל נִפְתּוּלֵי אֱלֹהִים | נִפְתַּלְתִּי עִם־אֶחָתִי גַם־יִכְלַתִּי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ נִפְתָּלִי: ⁹ וַתֵּרָא לָאָה כִּי עֲמֵדָה מְלֹדֶת וַתִּקַּח אֶת־זֶלְפָּה שִׁפְחָתָהּ וַתִּתֵּן אֹתָהּ לְיַעֲקֹב לְאִשָּׁה: ¹⁰ וַתֵּלֶד זֶלְפָּה שִׁפְחַת לָאָה לְיַעֲקֹב בֶּן: ¹¹ וַתֹּאמֶר לָאָה בְּגַד וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ גָּד: ¹² וַתֵּלֶד זֶלְפָּה שִׁפְחַת לָאָה בֶּן שְׁנֵי לְיַעֲקֹב: ¹³ וַתֹּאמֶר לָאָה בְּאִשְׁרֵי כִי אֲשֶׁרֹנִי בְּנֹת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ אֲשֶׁר: ¹⁴ וַיֵּלֶךְ רָאוּבֵן בְּיָמָיו קְצִיר־חֲטִים וַיִּמְצָא דוֹדָאִים בְּשָׂדֵה וַיְבֹא אֹתָם אֶל־לָאָה אִמּוֹ וַתֹּאמֶר רָחֵל אֶל־לָאָה תִּנִּינָא לִי מְדוּדָאֵי בְנִי: ¹⁵ וַתֹּאמֶר לָהּ הַמַּעַט קָחְתָּךְ אֶת־אִישִׁי וְלָקַחְתָּ גַם אֶת־דוּדָאֵי בְנֵי וַתֹּאמֶר רָחֵל לִכֵּן וַיִּשְׁכַּב עִמָּךְ הַלַּיְלָה תַּחַת דוּדָאֵי בְנִי: ¹⁶ וַיְבֹא יַעֲקֹב מִן־הַשָּׂדֶה בְּעֶרְב וַתֵּצֵא לָאָה לְקָרְאָתוֹ וַתֹּאמֶר אֵלָי תְּבֹאוּ כִּי שָׁכַר שְׂכָרְתִּיךְ בְּדוּדָאֵי בְנֵי וַיִּשְׁכַּב עִמָּה בַּלַּיְלָה הַזֶּה: ¹⁷ וַיִּשְׁמַע אֱלֹהִים אֶל־לָאָה וַתֵּהַר וַתֵּלֶד לְיַעֲקֹב בֶּן חַמִּישִׁי: ¹⁸ וַתֹּאמֶר לָאָה נָתַן אֱלֹהִים שְׂכָרִי אֲשֶׁר־נָתַתִּי שִׁפְחָתִי לְאִישִׁי וַתִּקְרָא שְׁמוֹ וַיִּשְׁכַּר: ¹⁹ וַתֵּהַר עוֹד לָאָה וַתֵּלֶד בֶּן־שֵׁשִׁי לְיַעֲקֹב: ²⁰ וַתֹּאמֶר לָאָה זְבֻדְנִי אֱלֹהִים | אִתִּי זָבַד טוֹב הַפַּעַם וַיִּזְבְּלֵנִי אִישִׁי כִּי־יִלְדֵתִי לוֹ שֵׁשָׁה בְּנִים וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ זְבֻלוֹן: ²¹ וַאֲחֵר יִלְדָה בֵּת וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמָהּ דִּינָה: ²² וַיִּזְכֹּר אֱלֹהִים אֶת־רַחֵל וַיִּשְׁמַע אֵלֶיהָ אֱלֹהִים וַיִּפְתַּח אֶת־רַחְמָהּ: ²³ וַתֵּהַר וַתֵּלֶד בֶּן וַתֹּאמֶר אֶסְפָּר אֱלֹהִים אֶת־חֲרַפְתִּי: ²⁴ וַתִּקְרָא אֶת־שְׁמוֹ יוֹסֵף לֵאמֹר יוֹסֵף יִהְיֶה לִּי בֶן אַחֵר: ²⁵ וַיְהִי כַּאֲשֶׁר יִלְדָה רָחֵל אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־לָבָן שְׁלַחְנִי וְאֶלְכָה אֶל־מְקוּמִי וְלֹאֲרָצִי: ²⁶ תִּנֶּה אֶת־נַשִּׁי וְאֶת־יִלְדֵי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּי אִתְּךָ בְּהֵן וְאֶלְכָה כִּי אֲתָה יֹדַעְתָּ אֶת־עַבְדְּתִי אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ: ²⁷ וַיֹּאמֶר אֵלָיו לָבָן אֲסִיגָא מִצְאָתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ נַחֲשֵׁתִי וַיְבָרְכֵנִי יְהוָה בְּגַלְלָךְ: ²⁸ וַיֹּאמֶר נָקְבָה שְׂכָרְךָ עָלַי וְאֲתָנָה: ²⁹ וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲתָה יֹדַעְתָּ אֵת אֲשֶׁר עֲבַדְתִּיךָ וְאֵת אֲשֶׁר־הִיָּה מִקְנֶךָ אֲתִי: ³⁰ כִּי מַעַט אֲשֶׁר־הִיָּה לָךְ לִפְנֵי וַיִּפְרָץ לָרֹב וַיִּבְרַךְ יְהוָה אֶתְךָ לְרֹגְלֵי וְעַתָּה מִתְּנֵי אֶעֱשֶׂה גַם־אֲנִי לְבֵיתִי: ³¹ וַיֹּאמֶר מֶה אֶתְּלֹךְ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב לֹא־תִתְּנֵנִי לִי מְאוּמָה אֲמִיתְעַשֶׂה־לִּי הַדָּבָר הַזֶּה אֲשׁוּבָה אֶרְעָה צֹאנְךָ אֲשֶׁמֶר: ³² אֲעֵבֵר בְּכָל־צֹאנְךָ הַיּוֹם הַסֵּר מִשָּׁם כְּלִישָׁה | נִקְדָּה וְטֹלֹא וְכִלְשֵׁי־חֹמֹם בְּכַשְׂבִּים וְטֹלֹא וְנִקְדָּה בְּעֵזִים וְהִיָּה שְׂכָרִי: ³³ וְעַתָּה־בִּי צְדִיקְתִּי בְּיוֹם מִחֹר כִּי־תִבּוֹא עֲלֵי־שְׂכָרִי לִפְנֶיךָ כֹּל אֲשֶׁר־אֵינְנִי נִקְדָּה וְטֹלֹא בְּעֵזִים וְחֹמֹם בְּכַשְׂבִּים גִּנוּב הוּא אֲתִי: ³⁴ וַיֹּאמֶר לָבָן הֵן לוֹ וְהִי כַדְבָּרְךָ: ³⁵ וַיִּסֵּר בְּיוֹם הַהוּא אֶת־הַתִּישִׁים הַעֲקֻדִים וְהַטְּלָאִים וְאֵת כָּל־הַעֲזִים הַנִּקְדָּוֹת וְהַטְּלָאֹת כֹּל אֲשֶׁר־לָבָן בּוֹ וְכֹל־חֹמֹם בְּכַשְׂבִּים וַיִּתֵּן בְּיַד־בְּנָיו: ³⁶ וַיִּשֶׁם דָּרָךְ שְׁלֹשֶׁת יָמִים בֵּינוֹ וּבֵין יַעֲקֹב יַעֲקֹב רָעָה אֶת־צֹאן לָבָן הַנּוֹתֵרֶת: ³⁷ וַיִּקְחֵלּוּ יַעֲקֹב מִקָּל לְבָנָהּ לַח וְלוֹז וְעֵרְמוֹן וַיִּפְצַל בְּהֵן פְּצָלוֹת לְבָנוֹת מִחֲשָׁף הַלָּבָן אֲשֶׁר עַל־הַמְּקֻלוֹת: ³⁸ וַיִּצָּג אֶת־הַמְּקֻלוֹת אֲשֶׁר פָּצַל בְּרֵהֻטִים בְּשִׁקְתוֹת הַמַּיִם אֲשֶׁר תְּבֹאֵן הַצֹּאן לְשִׁתוֹת לִנְכַח הַצֹּאן וַיַּחֲמֶנָה בְּבֹאֵן לְשִׁתוֹת: ³⁹ וַיַּחֲמֵן הַצֹּאן אֶל־הַמְּקֻלוֹת וַתִּלְדֵּן הַצֹּאן עֲקֻדִים וְנִקְדִים וְטֹלָאִים: ⁴⁰ וְהַכַּשְׂבִּים הַפְּרִידִי יַעֲקֹב וַיִּתֵּן פָּנֵי הַצֹּאן אֶל־עֲקֻדָּה וְכֹל־חֹמֹם בְּצֹאן לָבָן וַיִּשְׁתְּלוּ עֲדָרֵים לְבָדוֹ וְלֹא שָׁתֵם עַל־צֹאן לָבָן: ⁴¹ וְהִיָּה בְּכָל־יַחַם הַצֹּאן הַמְּקֻשְׁרוֹת וְשֵׁם יַעֲקֹב אֶת־הַמְּקֻלוֹת לְעֵינֵי הַצֹּאן בְּרֵהֻטִים לְיַחֲמָנָה בְּמִקְלוֹת: ⁴² וְהַבְּעֻטִּיף הַצֹּאן לֹא יֵשִׁים וְהִיָּה הַעֲטֻפִים לְלָבָן וְהַקְּשָׁרִים לְיַעֲקֹב: ⁴³ וַיִּפְרָץ הָאִישׁ מְאֹד מְאֹד וַיְהִי־לוֹ צֹאן רַבּוֹת וּשְׁפָחוֹת וְעַבְדִים וְגַמְלִים וְחֲמֹרִים:

Chapter 31

¹ וַיִּשְׁמַע אֶת־דְּבָרֵי בְנֵי־לָבָן לְאִמּוֹר לִקַּח יַעֲקֹב אֶת־כָּל־אֲשֶׁר לְאִבְיָנוּ וּמֵאֲשֶׁר לְאִבְיָנוּ עָשָׂה אֵת כָּל־הַכְּבֹד הַזֶּה: ² וַיֵּרָא יַעֲקֹב אֶת־פְּנֵי לָבָן וְהִנֵּה אֵינְנָה עִמוֹ כַּתְּמוּל שְׁלוֹשׁ: ³ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יַעֲקֹב שׁוּב אֶל־אֶרֶץ אֲבוֹתֶיךָ וְלִמְוֹלְדֹתְךָ וְאֵהִיָּה עִמָּךְ: ⁴ וַיִּשְׁלַח יַעֲקֹב וַיִּקְרָא לְרַחֵל וּלְלָאָה הַשְׂדָּה אֶל־צֹאנָה: ⁵ וַיֹּאמֶר לָהֶן רְאֵה אֲנִי אֶת־פְּנֵי אֲבִיכֶן כִּי־אֵינְנִי אֵלָי כַּתְּמוּל שְׁלוֹשׁ וְאֵלֶיהָ אֲבִי הִיָּה עִמָּדִי: ⁶ וְאֲתָנָה יֹדַעְתָּ כִּי בְּכָל־יְחִי עַבְדְּתִי אֶת־אֲבִיכֶן: ⁷ וְאֲבִיכֶן הַתֵּל בִּי וְהַחֲלָף אֶת־מִשְׁכָּרְתִּי עֲשֶׂרֶת מָנִים וְלֹא־נָתַתְנִי אֱלֹהִים לְהִרְעֵ עַמָּדִי: ⁸ אִם־כֵּה יֹאמֶר נִקְדִים יְהִיָּה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָּל־הַצֹּאן נִקְדִים וְאִם־כֵּה יֹאמֶר עֲקֻדִים יְהִיָּה שְׂכָרְךָ וַיִּלְדוּ כָּל־הַצֹּאן עֲקֻדִים: ⁹ וַיִּצַּל אֱלֹהִים אֶת־מִקְנֶה אֲבִיכֶם וַיִּתְּנֵנִי לָּךְ: ¹⁰ וְהִיָּה בְּעַת יַחַם הַצֹּאן אֲשֶׁר עֵינִי וְאֶרָא בַּחֲלוּם וְהִנֵּה הַעֲתִידִים הָעֵלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִים וְנִקְדִים וְכַרְדִּים: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֵלָי מִלֶּאךָ הָאֱלֹהִים בַּחֲלוּם יַעֲקֹב וַאֲמַר הַנְּנִי: ¹² וַיֹּאמֶר שֶׁאֵינָא עֵינֶיךָ וְרָאָה כָּל־הַעֲתִידִים הָעֵלִים עַל־הַצֹּאן עֲקֻדִים וְנִקְדִים וְכַרְדִּים כִּי רְאִיתִי אֵת כָּל־אֲשֶׁר לָבָן עָשָׂה לָּךְ: ¹³ אֲנִי הָאֵל בֵּית־אֵל אֲשֶׁר מִשְׁחַת שֵׁם מִצְבָּה אֲשֶׁר נִדְרַת לִי שֵׁם נָדָר עִתָּה קוּם צֵא מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת וּשׁוּב אֶל־אֶרֶץ מוֹלְדֹתְךָ: ¹⁴ וַתַּעַן רָחֵל וּלְאָה וַתֹּאמְרָנָה לוֹ הַעוֹד לָנוּ חֵלֶק וְנִחַלָה בְּבֵית אֲבִינֹ: ¹⁵ הֲלוֹא נִכְרִיזוֹת נַחֲשֵׁבנוּ לוֹ כִּי מִכְּרָנוּ וַיֹּאכַל גַּם־אֶכּוֹל אֶת־כֶּסֶפְנוּ: ¹⁶ כִּי כָּל־הַעֲשֶׂר אֲשֶׁר הִצִּיל אֱלֹהִים מֵאֲבִינֹ לָנוּ הוּא וּלְבָנֵינוּ וְעַתָּה כֹּל אֲשֶׁר אָמַר אֱלֹהִים אֵלָיךְ עָשָׂה: ¹⁷ וַיִּקַּם יַעֲקֹב וַיִּשָּׂא אֶת־בְּנָיו וְאֶת־נְשָׂוֵי עַל־הַגַּמְלִים: ¹⁸ וַיְהִי אֶת־כָּל־מִקְנֶהוּ וְאֶת־כָּל־רֶכְשׁוֹ אֲשֶׁר רָכַשׁ מִקְנֶה קִנְיָנוּ אֲשֶׁר רָכַשׁ בְּפָדָן אַרְסָה אֲבִיו אֶרְצָה כְּנַעַן: ¹⁹ וּלְבָן הַלֶּךְ לָגַז אֶת־צֹאנָה וַתִּגְנֹב רָחֵל אֶת־הַתְּרָפִים אֲשֶׁר לְאִבִּיהָ: ²⁰ וַיִּגְנֹב יַעֲקֹב אֶת־לֵב לָבָן הָאֶרְמִי עַל־בְּלִי הַגִּיד לוֹ כִּי בָרַח הוּא: ²¹ וַיְבָרַח הוּא וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיִּקַּם וַיַּעֲבֹר אֶת־הַנְּהַר וַיִּשֶׂם אֶת־פְּנֵי הַר הַגִּלְעָד: ²² וַיִּגַּד לְלָבָן בְּיוֹם הַשְּׁלִישִׁי כִּי בָרַח יַעֲקֹב: ²³ וַיִּקַּח אֶת־אֲחִיו עִמוֹ וַיִּרְדֹּף אַחֲרָיו דָּרָךְ שִׁבְעַת יָמִים וַיִּדְבַק אֹתוֹ בְּהַר הַגִּלְעָד: ²⁴ וַיְבֹא אֱלֹהִים אֶל־לָבָן הָאֶרְמִי בַּחֲלוּם הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר לוֹ הַשְּׁמֵר לָךְ פֶּן־תִּדְבַר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע: ²⁵ וַיִּשַׁג לָבָן אֶת־יַעֲקֹב וַיַּעֲקֹב תִּקַּע אֶת־אֹהֶלוֹ בְּהָר וּלְבָן תִּקַּע אֶת־אֲחִיו בְּהַר הַגִּלְעָד: ²⁶ וַיֹּאמֶר לָבָן לְיַעֲקֹב מֶה עָשִׂיתָ וַתִּגְנֹב אֶת־לְבָבִי וַתִּנְהַג אֶת־בְּנֹתֵי כַּשְׂבִּיּוֹת חָרִב: ²⁷ לָמָּה נִחְבַּאתָ לְבָרַח וַתִּגְנֹב אֹתִי וְלֹא־הִגַּדְתָּ לִּי וְאֲשַׁלְּחֶךָ בְּשִׁמְחָה וּבְשֵׂרִים בְּתָף וּבַכְּנוּר: ²⁸ וְלֹא נִטְשָׁתִי לְנֶשֶׁק לְבָנִי וּלְבְנֹתַי וְתָהּ הִסְכַּלְתָּ עִשׂוֹ: ²⁹ יִשְׁלָלַל יְדֵי לַעֲשׂוֹת עִמְכֶם רַע וְאֵלֶיהָ אֲבִיכֶם אָמַשׁ | אָמַר אֵלָי לְאִמּוֹר הַשְּׁמֵר לָךְ מִדְּבַר עִם־יַעֲקֹב מִטּוֹב עַד־רָע:

³⁰ועתה הלך הילכת כי נכסף נכספתה לבית אביך למה גנבת את־אלהי: ³¹ויען ועקב ויאמר ללבו כי יראתי כי אמרתי פוֹתְגֹל אֶת־בְּנוֹתַיךָ מעמי: ³²עם אשר תמצא את־אלהיך לא יחיה נגד אחינו הכר־לך מה עמדי וקח־לך ולא־יֵדַע יעקב כי רחל גנבתם: ³³ויבא ללבו באהל יעקב | ובאהל לאה ובאהל שתי האמהות ולא מצא ויצא מאהל לאה ויבא באהל רחל: ³⁴ורחל לקחה את־התרפים ותשמן בכר הגמל ותשב עליהם וימשש ללבו את־כל־האהל ולא מצא: ³⁵ותאמר אל־אביה אל־יחר בעיני אדני כי לוא אוכל לקום מפניך כי־דרך נשים לי ויחפֵּשׂ ולא מצא את־התרפים: ³⁶ויחר ליעקב וירב בלבו ויען יעקב ויאמר ללבו מה־פשעי מה חטאתי כי דלקת אחרי: ³⁷כי־מששת את־כל־כלי מה־מצאת מכל כלי־ביתך שים כה נגד אחי ואתיך ויוכחו בין שנינו: ³⁸זה עשרים שנה אנכי עמך רחליך ועזיך לא שכלו ואילי צאנך לא אכלתי: ³⁹טרפה לא־הבאתי אליך אנכי אחטנה מידי תבקשנה גנבתי יום וגנבתי לילה: ⁴⁰הייתי ביום אכלני חרב וקרח בלילה ותדד שנתי מעיני: ⁴¹זה־לי עשרים שנה בביתך עבדתיך ארבע־עשרה שנה בשתי בנותיך ושש שנים בצאנך ותחלף את־משכרתי עשרת מנים: ⁴²ולוי אלהי אבי אלהי אברהם ופחד יצחק היה לי כי עתה ריקם שלחתי את־עניי ואת־יגיע כפי ראה אלהים ויוכח אמש: ⁴³ויען ללבו ויאמר אל־יעקב הבנות בנותי והבנים בני והצאן צאני וכל אשר־אתה ראה לי־הוא ולבנותי מה־אעשה לאלה היום או לבנין אשר ילדו: ⁴⁴ועתה לכה נכרתה ברית אני ואתה והיה לעד ביני ובינך: ⁴⁵ויקח יעקב אבן וירימה מצבה: ⁴⁶ויאמר יעקב לאחיו לקטן אבנים ויקחו אבנים ויעשו־גל ויאכלו שם על־הגל: ⁴⁷ויקרא־לו ללבו יגר שהדותא ויעקב קרא לו גלעד: ⁴⁸ויאמר ללבו הגל הזה עד ביני ובינך היום על־כן קרא־שמו גלעד: ⁴⁹והמצפה אשר אמר יצף יהוה ביני ובינך כי נסתר איש מרעהו: ⁵⁰אם־תענה את־בנותי ואם־תקח נשים על־בנותי אין איש עמנו ראה אלהים עד ביני ובינך: ⁵¹ויאמר ללבו ליעקב הנה | הגל הזה והנה המצבה אשר יריתי ביני ובינך: ⁵²עד הגל הזה ועדה המצבה אם־אני לא־אעבר אליך את־הגל הזה ואם־אתה לא־תעבר אלי את־הגל הזה ואת־המצבה הזאת לרעה: ⁵³אלהי אברהם ואלהי נחור ישפטו בינינו אלהי אביהם וישבע יעקב בפחד אביו יצחק: ⁵⁴ויזבח יעקב זבח בהר ויקרא לאחיו לאכל לחם ויאכלו לחם וילינו בהר: 32

⁵⁵(32:1) וישכם ללבו בבקר וינשק לבניו ולבנותיו ויברך אתהם וילך וישב ללבו למקומו:

Chapter 32

¹(2) ויעקב הלך לדרך ויפגועו־בו מלאכי אלהים: ²(3) ויאמר יעקב כאשר ראם מחנה אלהים זה ויקרא שם־המקום ההוא מחנים: ³(4) וישלח יעקב מלאכים לפניו אל־עשו אחיו ארצה שעיר שדה אדום: ⁴(5) ויצו אתם לאמר כה תאמרין לאדני לעשו כה אמר עבדך יעקב עם־ללבו גרתי ואחר עד־עתה: ⁵(6) ויהי־לי שור וחמור צאן ועבד ושפחה ואשלחה להגיד לאדני למצאתיך בעיניך: ⁶(7) וישבו המלאכים אל־יעקב לאמר באנו אל־אחיך אל־עשו וגם הלך לקראתך וארבע־מאות איש עמו: ⁷(8) ויירא יעקב מאד ויצר לו ויחץ את־העם אשר־אתו ואת־הצאן ואת־הבקר והגמלים לשני מחנות: ⁸(9) ויאמר אם־יבוא עשו אלי־המחנה האחת והכהו והיה המחנה הנשאר לפליטה: ⁹(10) ויאמר יעקב אלהי אבי אברהם ואלהי אבי יצחק והנה האמר אלי שוב לארצך ולמולדתך ואיטיבה עמך: ¹⁰(11) קטנתי מכל החסדים ומכל־האמת אשר עשית את־עבדך כי במקלי עברתי את־הירדן הזה ועתה הייתי לשני מחנות: ¹¹(12) הצילני נא מיד אחי מיד עשו כי־ירא אנכי אתו פוֹי־בוא והכני אם על־בנים: ¹²(13) ואתה אמרת היטב איטיב עמך ושמתי את־זרעך כחול הים אשר לא־יספר מרב: ¹³(14) וילן שם בלילה ההוא ויקח מן־הבא בידו מנחה לעשו אחיו: ¹⁴(15) עזים מאתים ותישים עשרים רחלים מאתים ואילים עשרים: ¹⁵(16) גמלים מיניקות ובניהם שלשים פרות ארבעים ופרים עשרה אתנת עשרים ועזים עשרה: ¹⁶(17) ויתן ביד־עבדיו עדר עדר לבדו ויאמר אל־עבדיו עברו לפני ורוח תשימו בין עדר ובין עדר: ¹⁷(18) ויצו את־הראשון לאמר כי יפגשך עשו אחי ושאלך לאמר למי־אתה ואנה תלך ולמי אלה לפניך: ¹⁸(19) ואתה לעבדך ליעקב מנחה הוא שלוחה לאדני לעשו והנה גסה הוא אחרינו: ¹⁹(20) ויצו גם את־השני גם את־השלישי גם את־כל־ההלכים אחרי העדרים לאמר כדבר הזה תדברון אל־עשו במצאכם אתו: ²⁰(21) ואמרתם גם הנה עבדך יעקב אחרינו כי־אמר אכפרה פניו במנחה ההלכת לפני ואחרי־כן אראה פניו אולי ישא פני: ²¹(22) ותעבר המנחה על־פניו והוא לן בלילה־ההוא במחנה: ²²(23) ויקם | בלילה הוא ויקח את־שתי נשיו ואת־שתי שפחתיו ואת־אחד עשר ילדיו ויעבר את מעבר יבק: ²³(24) ויקחם ויעברם את־הנחל ויעבר את־אשר־לו: ²⁴(25) ויותר יעקב לבדו ויאבק איש עמו עד עלות השחר: ²⁵(26) וירא כי לא יכל לו ויגע בכפי־רכו ותקע כפי־רך יעקב בהאבקו עמו: ²⁶(27) ויאמר שלחני כי עלה השחר ויאמר לא אשלחך כי אם־ברכתני: ²⁷(28) ויאמר אליו מה־שמך ויאמר יעקב: ²⁸(29) ויאמר לא יעקב יאמר עוד שמך כי אם־ישראל כי־שרית עם־אלהים ועם־אנשים ותוכל: ²⁹(30) וישאל יעקב ויאמר הגידה־נא שמך ויאמר למה זה תשאל לשמי ויברך אתו שם: ³⁰(31) ויקרא יעקב שם המקום פניאל כי־ראיתי אלהים פנים אל־פנים ותנצל נפשי: ³¹(32) ויזרח־לו השמש כאשר עבר את־פנואל והוא צלע על־ירכו: ³²(33) על־כן לא־יאכלו בני־ישראל את־גיד הנשה אשר על־כף הירך עד היום הזה כי נגע בכפי־רך יעקב בגיד הנשה:

Chapter 33

¹וישא יעקב עיניו וירא והנה עשו בא ועמו ארבע מאות איש ויחץ את־הילדים על־לאה ועל־רחל ועל שתי השפחות: ²וישם את־השפחות ואת־ילדיהן ראשנה ואת־לאה וילדיה אחרנים ואת־רחל ואת־יוסף אחרנים: ³והוא עבר לפניהם וישתחו ארצה שבע פעמים עד־גשתו

עֲדֹאֲחִיו: ⁴וַיִּרְץ עֶשׂוֹ לִקְרָאתוֹ וַיַּחְבְּקֵהוּ וַיִּפֹּל עַל-צוּאָרוֹ וַיִּשְׁקֵהוּ וַיִּבְכּוּ: ⁵וַיִּשָּׂא אֶת-עֵינָיו וַיִּרְא אֶת-הַנְּשִׂים וְאֶת-הַיְלָדִים וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה לָךְ וַיֹּאמְרוּ הַיְלָדִים אֲשֶׁר-חָנַן אֱלֹהִים אֶת-עַבְדְּךָ: ⁶וַתִּגְשָׁן הַשִּׁפְחוֹת הֵנָּה וַיִּלְדֵיהֶן וַתִּשְׁתַּחֲוֶינּוּ: ⁷וַתִּגְשׁ גַּם-לֵאָה וַיִּלְדֶיהָ וַיִּשְׁתַּחֲוּ וַאֲחֵר נִגְשׁ יוֹסֵף רַחֵל וַיִּשְׁתַּחֲוּ: ⁸וַיֹּאמֶר מִי לָךְ כֹּל-הַמַּחְנָה הַזֶּה אֲשֶׁר פָּגַשְׁתִּי וַיֹּאמֶר לַמְצֻאֲחֹן בְּעֵינֵי אֲדָנִי: ⁹וַיֹּאמֶר עֶשׂוֹ יִשְׁלִי רַב אֲחִי יְהִי לָךְ אֲשֶׁר-לָךְ: ¹⁰וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֵל-נָא אִמְנָא מִצְאֵתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ וְלִקְחַת מִנְחָתִי מִיָּדִי כִי עַל-כֵּן רָאִיתִי פָנֶיךָ כְּרֹאת פְּנֵי אֱלֹהִים וַתְּרַצְנִי: ¹¹קָח־נָא אֶת-בְּרַכְתִּי אֲשֶׁר הִבַּאת לָךְ כִּי-חַנְּנִי אֱלֹהִים וְכִי יִשְׁלִי-כֹל וַיִּפְצַר-בּוֹ וַיִּקַּח: ¹²וַיֹּאמֶר נִסְעָה וְנִלְכָה וְאִלְכָה לְנִגְדְךָ: ¹³וַיֹּאמֶר אֵלָיו אֲדָנִי יָדַע כִּי-הַיְלָדִים רַכִּים וְהַצֹּאֵן וְהַבְּקָר עֲלוֹת עָלַי וּדְפִקוּם יוֹם אֶחָד וּמָתוּ כֹל-הַצֹּאֵן: ¹⁴וַיִּעְבְּרָנָא אֲדָנִי לִפְנֵי עַבְדּוֹ וְאֲנִי אֶתְנַהֲלָה לְאִטִּי לְרַגְלֵי הַמְּלֹאכָה אֲשֶׁר-לִפְנֵי לְרַגְלֵי הַיְלָדִים עַד אֲשֶׁר-אָבָא אֶל-אֲדָנִי שְׁעִירָה: ¹⁵וַיֹּאמֶר עֶשׂוֹ אֲצִיגְהָנָא עִמָּךְ מִן-הָעַם אֲשֶׁר אֲתִי וַיֹּאמֶר לָמָּה זֶה אֲמַצְאֲחֹן בְּעֵינֵי אֲדָנִי: ¹⁶וַיִּשָׁב בַּיּוֹם הַהוּא עֶשׂוֹ לְדַרְכּוֹ שְׁעִירָה: ¹⁷וַיַּעֲקֹב נָסַע סִכְתָּהּ וַיָּבֹן לוֹ בַּיִת וַלְמַקְנָהּ עֵשָׂה סִכַּת עַל-כֵּן קָרָא שֵׁם-הַמְּקוֹם סְכוֹת: ¹⁸וַיָּבֵא יַעֲקֹב שֵׁלֶם עִיר שָׂכָם אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן בְּבֹאֵוּ מִפְּדֹן אַרְם וַיַּחֲן אֶת-פְּנֵי הָעִיר: ¹⁹וַיִּקַּח אֶת-חִלְקַת הַשָּׂדֶה אֲשֶׁר נָטְהֵשָׁם אֵהָלוּ מִיַּד בְּנֵי-חַמּוֹר אֲבִי אַחַם בְּמֵאָה קִשְׁיֹטָה: ²⁰וַיִּצְבֹּשֶׁם מִזְבַּח וַיִּקְרָאוּ אֵל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

Chapter 34

וַתִּצְאָ דִינָה בַת-לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב לְרֵאוֹת בְּבִנוֹת הָאֶרֶץ: ²וַיִּרְא אֹתָהּ שָׂכָם בֶּן-חַמּוֹר הַחִוִּי נָשִׂיא הָאֶרֶץ וַיִּקַּח אֹתָהּ וַיִּשְׁכַּב אִתָּהּ וַיַּעֲנֶה: וַתְּדַבֵּק נַפְשׁוֹ בְּדִינָה בַת-יַעֲקֹב וַיֹּאֲהַב אֶת-הַנְּעָר וַיְדַבֵּר עִלְיָב הַנְּעָר: ⁴וַיֹּאמֶר שָׂכָם אֶל-חַמּוֹר אָבִיו לֹאמֵר קַח-לִי אֶת-הַיְלָדָה הַזֹּאת לְאִשָּׁה: ⁵וַיַּעֲקֹב שָׁמַע כִּי טָמְא אֶת-דִּינָה בְּתוֹ וּבְנֵיו הָיוּ אֶת-מַקְנֵהּ בַּשָּׂדֶה וְהַחֶרֶשׁ יַעֲקֹב עַד-בָּאָם: ⁶וַיִּצְא חַמּוֹר אֲבִי-שָׂכָם אֶל-יַעֲקֹב לְדַבֵּר אִתּוֹ: ⁷וּבְנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ מִן-הַשָּׂדֶה כְּשִׁמְעֵם וַיִּתְעַצְבוּ הָאֲנָשִׁים וַיַּחֲרֹ לָהֶם מְאֹד כִּי-נִבְלָה עֵשָׂה בִּישְׂרָאֵל לְשִׁכַּב אֶת-בַּת-יַעֲקֹב וְכֵן לֹא יַעֲשֶׂה: ⁸וַיְדַבֵּר חַמּוֹר אִתָּם לֹאמֵר שָׂכָם בְּנִי חֲשָׁקָה נַפְשׁוֹ בְּבַתְכֶם תֵּנוּ נָא אֹתָהּ לוֹ לְאִשָּׁה: ⁹וְהִתְחַתְּנוּ אִתָּנוּ בְּנֵיכֶם תִּתְנֹנוּ וְאֶת-בְּנֵינֵינוּ תִקַּחוּ לָכֶם: ¹⁰וְאִתָּנוּ תֵּשְׁבוּ וְהָאֶרֶץ תִּהְיֶה לְפָנֶיכֶם שְׁבוּ וְסַחְרוּהָ וְהֶאֱחָזוּ בָּהּ: ¹¹וַיֹּאמֶר שָׂכָם אֶל-אֲבִיָּהּ וְאֶל-אֲחִיָּהּ אֲמַצְאֲחֹן בְּעֵינֵיכֶם וְאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי אֲתוּ: ¹²הֲרַבּוּ עָלַי מְאֹד מֵהָר וּמָתָן וְאִתָּנָה כְּאֲשֶׁר תֹּאמְרוּ אֵלַי וְתִתְנֹנוּ לִי אֶת-הַנְּעָר לְאִשָּׁה: ¹³וַיַּעֲנֶה בְנֵי-יַעֲקֹב אֶת-שָׂכָם וְאֶת-חַמּוֹר אָבִיו בְּמִרְמָה וַדְּבָרוּ אֲשֶׁר טָמְא אֶת דִּינָה אִתָּתָם: ¹⁴וַיֹּאמְרוּ אֵלֵיהֶם לֹא נוֹכַל לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר הַזֶּה לְתַת אֶת-אֲחֻתָּנוּ לְאִישׁ אֲשֶׁר-לוֹ עָרְלָה כִּי-חֲרָפָה הוּא לָנוּ: ¹⁵אֲךָ-בְּזָאת נֹאוֹת לָכֶם אִם תִּהְיוּ כְמוֹנוּ לְהַמְלִי לָכֶם כְּלִזְכֹּר: ¹⁶וְנִתְּנוּ אֶת-בְּנֵינֵינוּ לָכֶם וְאֶת-בְּנֵיכֶם נִקַּח-לָנוּ וַיִּשְׁבְּנוּ אִתְּכֶם וְהִינּוּ לָעַם אֶחָד: ¹⁷וְאִם-לֹא תִשְׁמַעוּ אֵלֵינוּ לְהַמּוֹל וְלִקְחָנוּ אֶת-בְּתוּלָתָנוּ וְהִלְכָנוּ: ¹⁸וַיִּישָׁבוּ דְבָרֵיהֶם בְּעֵינֵי חַמּוֹר וּבְעֵינֵי שָׂכָם בֶּן-חַמּוֹר: ¹⁹וְלֹא-אֲחֵר הִנְעֵר לַעֲשׂוֹת הַדָּבָר כִּי חִפֵּץ בְּבַת-יַעֲקֹב וְהוּא נִכְבֵּד מִכָּל בֵּית אָבִיו: ²⁰וַיָּבֵא חַמּוֹר וּשְׂכָם בְּנוֹ אֶל-שַׁעֲרֵי עִירָם וַיְדַבְּרוּ אֶל-אֲנָשֵׁי עִירָם לֹאמֵר: ²¹הָאֲנָשִׁים הָאֵלֶּה שְׁלֵמִים הֵם אִתָּנוּ וַיִּשְׁבּוּ בְּאֶרֶץ וַיִּסְחָרוּ אֹתָהּ וְהָאֶרֶץ הֵנָּה רַחֲבַת-יָדַיִם לְפָנֵיהֶם אֶת-בְּנֵיהֶם נִקַּח-לָנוּ לְנָשִׁים וְאֶת-בְּנֵינֵינוּ נִתַּן לָהֶם: ²²אֲךָ-בְּזָאת יֵאָתוּ לָנוּ הָאֲנָשִׁים לְשַׁבֵּת אִתָּנוּ לְהִיּוֹת לָעַם אֶחָד בְּהַמּוֹל לָנוּ כְּלִזְכֹּר כְּאֲשֶׁר הֵם נְמִלִּים: ²³מִקְנֵיהֶם וּקְנִינָם וְכֹל-בְּהֵמָתָם הַלּוֹא לָנוּ הֵם אֲךָ נֹאוֹתָהּ לָהֶם וַיִּשְׁבּוּ אִתָּנוּ: ²⁴וַיִּשְׁמַעוּ אֶל-חַמּוֹר וְאֶל-שָׂכָם בְּנוֹ כְּלִי-צִאִי שַׁעֲרֵי עִירוֹ וַיִּמְלֹו כְּלִזְכֹּר כְּלִי-צִאִי שַׁעֲרֵי עִירוֹ: ²⁵וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי הִבְיוֹתָם כְּאִבִּים וַיִּקְחוּ שְׁנֵי-בְנֵי-יַעֲקֹב שָׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחֵי דִינָה אִישׁ חֲרָבוֹ וַיָּבֵאוּ עֲלֵיהֶם בָּטָח וַיְהִירוּ כְּלִזְכֹּר: ²⁶וְאֶת-חַמּוֹר וְאֶת-שָׂכָם בְּנוֹ הִרְגוּ לְפִי-חֲרֹב וַיִּקְחוּ אֶת-דִּינָה מִבֵּית שָׂכָם וַיִּצְאוּ: ²⁷בְּנֵי יַעֲקֹב בָּאוּ עַל-הַחֲלָלִים וַיִּבְזּוּ הָעִיר אֲשֶׁר טָמְאוּ אִתָּהּ: ²⁸אֶת-צֹאֲנָם וְאֶת-בְּקָרָם וְאֶת-חֲמֹרֵיהֶם וְאֶת-אֲשֶׁר-בְּעִירָם וְאֶת-אֲשֶׁר בַּשָּׂדֶה לָקְחוּ: ²⁹וְאֶת-כָּל-חֵילָם וְאֶת-כָּל-טָפְסָם וְאֶת-נְשֵׂיהֶם שְׁבוּ וַיָּבֵאוּ וְאֶת-כָּל-אֲשֶׁר בְּבֵית: ³⁰וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-שָׁמְעוֹן וְאֶל-לֵוִי עֲכַרְתֶּם אִתִּי לְהַבְאִישְׁנִי בִישֵׁב הָאֶרֶץ בְּכַנְעֵנִי וּבְפָרְצִי וְאֲנִי מִתִּי מִסָּפֵר וְנֹאסְפוּ עָלַי וְהִכּוּנִי וְנִשְׁמַדְתִּי אֲנִי וּבֵיתִי: ³¹וַיֹּאמְרוּ הַכֹּזְנֵה יַעֲשֶׂה אֶת-אֲחֻתָּנוּ: פ

Chapter 35

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב קוּם עֲלֵה בֵית-אֵל וּשְׁבִי-שָׁם וְעֲשֵׂה-שָׁם מִזְבַּח לְאֵל הַנֹּרָאָה אֲלֵיךְ בְּבִרְחֹךְ מִפְּנֵי עֶשׂוֹ אֲחִיךָ: ²וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל-בֵּיתוֹ וְאֵל כָּל-אֲשֶׁר עִמּוֹ הַסֹּרוּ אֶת-אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּתַכְלֶם וְהַטְּהֵרוּ וְהַחֲלִיפוּ שְׁמֹלֵתֵיכֶם: ³וַנִּקְוֹמָה וְנַעֲלָה בֵית-אֵל וְאֶעֱשֶׂה-שָׁם מִזְבַּח לְאֵל הָעֵנָה אֲתִי בַיּוֹם צְרַתִּי וַיְהִי עַמְדֵי בְּדָרֶךְ אֲשֶׁר הִלְכְתִי: ⁴וַיִּתְּנוּ אֶל-יַעֲקֹב אֶת כָּל-אֱלֹהֵי הַנֹּכַר אֲשֶׁר בְּיָדָם וְאֶת-הַנְּזֻמִּים אֲשֶׁר בְּאֲזִנֵיהֶם וַיִּטְמְנוּ אֹתָם יַעֲקֹב תַּחַת הָאֵלֶּה אֲשֶׁר עִם-שָׂכָם: ⁵וַיִּסְעוּ וַיְהִי | חַתָּת אֱלֹהִים עַל-הָעָרִים אֲשֶׁר סְבִיבֹתֵיהֶם וְלֹא רָדְפוּ אַחֲרָי בְּנֵי יַעֲקֹב: ⁶וַיָּבֵא יַעֲקֹב לִזְוָה אֲשֶׁר בְּאֶרֶץ כְּנָעַן הוּא בֵית-אֵל הוּא וְכָל-הָעַם אֲשֶׁר-עִמּוֹ: ⁷וַיָּבֹן שָׁם מִזְבַּח וַיִּקְרָא לְמַקְוֹם אֵל בֵּית-אֵל כִּי שָׁם נִגְלוּ אֵלָיו הָאֱלֹהִים בְּבִרְחוֹ מִפְּנֵי אֲחִיו: ⁸וַתִּמַּת דְּבָרָה מִיִּנְקַת רַבְקָה וַתִּקְבֵר מִתַּחַת לְבֵית-אֵל תַּחַת הָאֵלֹן וַיִּקְרָא שְׁמוֹ אֵלֹן בְּכוֹת: ⁹וַיִּרְא אֱלֹהִים אֶל-יַעֲקֹב עוֹד בְּבֹאֵוּ מִפְּדֹן אֲרָם וַיְבָרֶךְ אֹתוֹ: ¹⁰וַיֹּאמְרוּ-לוֹ אֱלֹהִים שִׁמְךָ יַעֲקֹב לֹא-יִקְרָא שִׁמְךָ עוֹד יַעֲקֹב כִּי אִם-יִשְׂרָאֵל יְהִי שִׁמְךָ וַיִּקְרָא אֶת-שְׁמוֹ יִשְׂרָאֵל: ¹¹וַיֹּאמֶר לוֹ אֱלֹהִים אֲנִי אֵל שְׂדֵי פְרָה וְרֵבָה גּוֹי וְקָהֵל גּוֹיִם יְהִי מִמָּךְ וּמְלָכִים מִחֲלָצֶיךָ יִצְאוּ: ¹²וְאֶת-הָאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאֲבֹרָהּם וְלִיצְחָק לָךְ אֶתְנַנָּה וְלִזְרַעְךָ אַחֲרָיךְ אֲתוֹן אֶת-הָאֶרֶץ: ¹³וְעַל מַעְלִיו אֱלֹהִים בְּמַקְוֹם אֲשֶׁר-דָּבַר אֲתוֹן: ¹⁴וַיִּצַּב יַעֲקֹב מִצְבֵּה בְּמַקְוֹם אֲשֶׁר-דָּבַר אֲתוֹן מִצְבַּת אָבִן וַיִּסֹּךְ עָלֶיהָ נֹסֶר וַיִּצַּק עָלֶיהָ שִׁמּוֹן: ¹⁵וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶת-שֵׁם הַמַּקְוֹם אֲשֶׁר דָּבַר אֲתוֹן שֵׁם אֱלֹהִים בֵּית-אֵל: ¹⁶וַיִּסְעוּ מִבֵּית אֵל וַיְהִי-עוֹד כְּבַרְתֵּי הָאֶרֶץ לְבֹא אֶפְרַתָּה וְתַלְדֵי רַחֵל וְתִקַּשׁ בְּלָדְתָהּ: ¹⁷וַיְהִי בְהַקְשָׁתָהּ בְּלָדְתָהּ וְתֹאמֶר לָהּ הַמְּיֻלְדֵת אֶל-תִּירָאִי כִּי-גַם-זֶה לָךְ בֶּן: ¹⁸וַיְהִי בְצֵאת נַפְשָׁהּ כִּי מָתָה וַתִּקְרָא שְׁמוֹ בְּרָאוּנִי וְאֲבִיו קָרָאוּ בְנִימִין: ¹⁹וַתִּמַּת רַחֵל וַתִּקְבֵר בְּדָרֶךְ אֶפְרַתָּה הוּא בֵּית לָחֶם: ²⁰וַיִּצַּב יַעֲקֹב מִצְבֵּה עַל-קִבְרָתָהּ הוּא

מצבת קברת רחל עד היום: ²¹ויסע ישראל ויט אלה מהלאה למגדל עדר: ²²ויהי בשכן ישראל בארץ ההוא וילך ראובן וישכב את בלהה פילגש אביו וישמע ישראל פ ויהיו בני יעקב שנים עשר: ²³בני לאה בכור יעקב ראובן ושמעון ולוי ויהודה ויששכר וזבולן: ²⁴בני רחל יוסף ובנימן: ²⁵ובני בלהה שפחת רחל דן ונפתלי: ²⁶ובני זלפה שפחת לאה גד ואשר אלה בני יעקב אשר ילדלו בפדן ארם: ²⁷ויבא יעקב אל יצחק אביו ממרא קרית הארבע הוא חברון אשר גרשם אברהם ויצחק: ²⁸ויהיו ימי יצחק מאת שנה ושמונים שנה: ²⁹ויגוע יצחק וימת ויאסף אל עמיו זקן ושבוע ימים ויקברו אתו עשו ויעקב בניו: פ

Chapter 36

ואלה תלדות עשו הוא אדום: ²עשו לקח את נשיו מבנות כנען את עדה בת אילון החתי ואת אהליבמה בת ענה בת צבעון החני: ³ואת בשמת בת ישמעאל אחות נביות: ⁴ותלד עדה לעשו את אליפז ובשמת ילדה את רעואל: ⁵ואהליבמה ילדה את יעיש: ¹¹ואת יעלם ואת יקרח אלה בני עשו אשר ילדלו בארץ כנען: ⁶ויקח עשו את נשיו ואת בנותיו ואת כל נפשות ביתו ואת מקנהו ואת כל בהמתו ואת כל קנינו אשר רכש בארץ כנען וילך אל ארץ מפני יעקב אחיו: ⁷כי היה רכושם רב משבת יחדו ולא יכלה ארץ מגוריהם לשאת אתם מפני מקניהם: ⁸וישב עשו בהר שעיר עשו הוא אדום: ⁹ואלה תלדות עשו אבי אדום בהר שעיר: ¹⁰אלה שמות בני עשו אליפז בן עדה אשת עשו רעואל בן בשמת אשת עשו: ¹¹ויהיו בני אליפז תימן אומר צפו וגעתם וקנז: ¹²ותמנע | היתה פילגש לאליפז בן עשו ותלד לאליפז את עמלק אלה בני עדה אשת עשו: ¹³ואלה בני רעואל נחת וזרח שמה ומזה אלה היו בני בשמת אשת עשו: ¹⁴ואלה היו בני אהליבמה בת ענה בת צבעון אשת עשו ותלד לעשו את יעיש: ¹²ואת יעלם ואת יקרח: ¹⁵אלה אלופי בני אליפז בכור עשו אלוף תימן אומר אלוף צפו אלוף קנז: ¹⁶אלוף יקרח אלוף געתם אלוף עמלק אלה אלופי אליפז בארץ אדום אלה בני עדה: ¹⁷ואלה בני רעואל בן עשו אלוף נחת אלוף זרח אלוף שמה אלוף מזה אלה אלופי רעואל בארץ אדום אלה בני בשמת אשת עשו: ¹⁸ואלה בני אהליבמה אשת עשו אלוף יעוש אלוף יעלם אלוף יקרח אלה אלופי אהליבמה בת ענה אשת עשו: ¹⁹אלה בני עשו ואלה אלופיהם הוא אדום: ²⁰אלה בני שעיר החרי ישבי הארץ לוטן ושובל וצבעון וענה: ²¹ודשון ואצר ודישן אלה אלופי החרי בני שעיר בארץ אדום: ²²ויהיו בני לוטן חרי והימים ואחות לוטן תמנע: ²³ואלה בני שובל עלון ומנחת ועיבל שפו ואונם: ²⁴ואלה בני צבעון ואיה וענה הוא ענה אשר מצא את הימים במדבר ברעתו את החמרים לצבעון אביו: ²⁵ואלה בני ענה דשן ואהליבמה בת ענה: ²⁶ואלה בני דישן חמדן ואשבן ויתרן וחרן: ²⁷אלה בני אצר בלהן וזעון ועקן: ²⁸אלה בני דישן עוז וארן: ²⁹אלה אלופי החרי אלוף לוטן אלוף שובל אלוף צבעון אלוף ענה: ³⁰אלוף דשן אלוף אצר אלוף דישן אלה אלופי החרי לאלפיהם בארץ שעיר: פ ³¹ואלה המלכים אשר מלכו בארץ אדום לפני מלך מלך לבני ישראל: ³²וימלך באדום בלע בן בעור ושם עירו דנהבה: ³³וימת בלע וימלך תחתיו יובב בן זרח מבצרה: ³⁴וימת יובב וימלך תחתיו חשם מארץ התימני: ³⁵וימת חשם וימלך תחתיו הדד בן בדד המכה את מדן בשדה מואב ושם עירו ענית: ³⁶וימת הדד וימלך תחתיו שמלה ממשרקה: ³⁷וימת שמלה וימלך תחתיו שאול מרחבות הנהר: ³⁸וימת שאול וימלך תחתיו בעל חנן בן עכבור: ³⁹וימת בעל חנן בן עכבור וימלך תחתיו הדר ושם עירו פעו ושם אשתו מהיטבאל בת מטרוד בת מי זבה: ⁴⁰ואלה שמות אלופי עשו למשפחתם למקמתם בשמתם אלוף תמנע אלוף עלונה אלוף ית: ⁴¹אלוף אהליבמה אלוף אלה אלוף פינן: ⁴²אלוף קנז אלוף תימן אלוף מבצר: ⁴³אלוף מגדיאל אלוף עיבם אלה | אלופי אדום למשבתם בארץ אחזתם הוא עשו אבי אדום: פ

¹¹36:5 יעוש | lemma="יעוש" x-morph="He,Np" strong="H3266"

¹²36:14 יעוש | lemma="יעוש" x-morph="He,Np" strong="H3266"

Chapter 37

¹וישב יעקב בארץ מגורי אביו בארץ כנען: ²אלה | תלדות יעקב יוסף בן שבוע עשרה שנה היה רעה את אחיו בצאן והוא נער את בני בלהה ואת בני זלפה נשי אביו ויבא יוסף את דבתם רעה אל אביהם: ³וישראל אהב את יוסף מכל בניו כי בן צוקנים הוא לו ועשה לו כתנת פסים: ⁴ויראו אחיו כי אלתו אהב אביהם מכל אחיו וישנאו אתו ולא יכלו דברו לשלם: ⁵ויחלם יוסף חלום ויגד לאחיו ויוספו עוד שני אחיו: ⁶ויאמר אליהם שמעו נא החלום הזה אשר חלמתי: ⁷הנה אנחנו מאלמים אלמים בתוך השדה והנה קמה אלמתי וגם ניצבה והנה תסיבנה אלמתיכם ותשתחווין לאלמתי: ⁸ויאמרו לו אחיו המלך תמלך עלינו אם משול תמשל בנו ויוספו עוד שני אחיו על חלמתי: ⁹על דבריו: ⁹ויחלם עוד חלום אחר ויוספו אתו לאחיו ויאמר הנה חלמתי חלום עוד והנה השמש והירח ואחד עשר כוכבים משתחווים לי: ¹⁰ויספר אל אביו ואל אחיו ויגורו בני אביו ויאמר לו מה החלום הזה אשר חלמת הבוא נבוא אני ואמך ואחייך להשתחנות לך ארצה: ¹¹ויקנאו בניו אביו שמר את הדבר: ¹²וילכו אחיו לרעות את צאן אביהם בשכם: ¹³ויאמר ישראל אל יוסף הלוא אחייך רעים בשלכם לכה ואשלחך אליהם ויאמר לו הנני: ¹⁴ויאמר לו לך נא ראה את שלום אחייך ואת שלום הצאן והשבני דבר וישלחהו מעמק חברון ויבא שקמה: ¹⁵וימצאהו איש והנה תעה בשדה וישאלהו האיש לאמר מה תבקש: ¹⁶ויאמר את אחי אנכי מבקש הגידה נא לי איפה הם רעים: ¹⁷ויאמר האיש נסעו מזה כי שמעתי אמרים בלכה דתינה וילך יוסף אחר אחיו וימצאם בדתן: ¹⁸ויראו אתו מרחק ובטרם יקרב אליהם ויתנכלו אתו להמיתו: ¹⁹ויאמרו איש אל אחיו הנה בעל החלמות הלזה בא: ²⁰ועתה | לכו ונהרגהו ונשליכהו באחד הברות ואמרנו חיה

יוסף אתו ויתנהו אל־בית הסהר מלִּקום אֶשְׂר־אֶסְרִי¹¹ | הַמֶּלֶךְ אֶסְרִים וַיְהִי־שָׁם בְּבֵית הַסֹּהַר: ²¹וַיְהִי יְהוָה אֶת־יוֹסֵף וַיְטֵא אֵלָיו חֶסֶד וַיִּתֵּן חֲנוּ בְעֵינָיו שֵׁר בֵּית־הַסֹּהַר: ²²וַיִּתֵּן שֵׁר בֵּית־הַסֹּהַר בְּיַד־יוֹסֵף אֶת כָּל־הָאֲסִירִים אֲשֶׁר בְּבֵית הַסֹּהַר וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר עֲשִׂים שָׁם הוּא הָיָה עֹשֶׂה: ²³אֵין | שֵׁר בֵּית־הַסֹּהַר רָאָה אֶת־כְּלִמְאוֹמָה בְּיָדוֹ בְּאֲשֶׁר יְהוָה אֵתוֹ וְאֲשֶׁר־הוּא עֹשֶׂה יְהוָה מִצְלִיחַ:ס

"strong= "H0615" x-morph= "He,Ncmprc "אסיר" =lemma | אסירי¹¹:39:20

Chapter 40

¹וַיְהִי אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲטָאוּ מִשְׁקָה מֶלֶךְ־מִצְרַיִם וְהָאֶפֶה לְאֲדֹנָיָהּ לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם: ²וַיִּקְצַף פְּרַעֲהַ עַל שְׁנֵי סְרִיסָיו עַל שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְעַל שֵׁר הָאוֹפִים: ³וַיִּתֵּן אֹתָם בְּמִשְׁמֹר בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֶל־בֵּית הַסֹּהַר מִלִּקוּם אֲשֶׁר יוֹסֵף אֶסְרֵם שָׁם: ⁴וַיִּפְקֹד שֵׁר הַטְּבָחִים אֶת־יוֹסֵף אֹתָם וַיִּשְׂרַת אֹתָם וַיְהִי יָמִים בְּמִשְׁמֹר: ⁵וַיַּחְלְמוּ חֲלוֹם שְׁנֵיהֶם אִישׁ חֲלֹמוֹ בַּלַּיְלָה אֶחָד אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ הַמְּשָׁקָה וְהָאֶפֶה אֲשֶׁר לְמֶלֶךְ מִצְרַיִם אֲשֶׁר אֶסְרִים בְּבֵית הַסֹּהַר: ⁶וַיָּבֹא אֵלֵיהֶם יוֹסֵף בְּבֹקֶר וַיֵּרָא אֹתָם וְהֵנָּם זֹעֲפִים: ⁷וַיִּשְׁאַל אֶת־סְרִיסֵי פְרַעֲהַ אֲשֶׁר אֵתוֹ בְּמִשְׁמֹר בֵּית אֲדֹנָיו לֵאמֹר מִדּוֹעַ פְּנִיכֶם רָעִים הַיּוֹם: ⁸וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו חֲלוֹם חֲלַמְנוּ וּפְתָר אֵין אֵתוֹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יוֹסֵף הַלּוֹא לְאֵלֵהִים פְּתֹרֵינִים סְפֹרוּנָא לִי: ⁹וַיֹּסֶפֶר שֵׁר־הַמְּשָׁקִים אֶת־חֲלֹמוֹ לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ בְּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה־גֹפֶן לְפָנַי: ¹⁰וּבִגְפֶן שְׁלֹשָׁה שְׂרִיגִים וְהִיא כְּפֹרַחַת עֲלֶתָהּ נֹצֵה הַבְּשִׁילוֹ אֲשַׁכְּלֶתֶיהָ עֲנָבִים: ¹¹וְכֹס פְּרַעֲהַ בְּיָדִי וְאֶקַּח אֶת־הַעֲנָבִים וְאֲשַׁחַט אֹתָם אֶל־כּוֹס פְּרַעֲהַ וְאֵתֵן אֶת־הַכּוֹס עַל־כַּף פְּרַעֲהַ: ¹²וַיֹּאמֶר לוֹ יוֹסֵף זֶה פְּתֹרֵנִי שְׁלֹשֶׁת הַשְּׂרִיגִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: ¹³בְּעוֹד | שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׁא פְרַעֲהַ אֶת־רֹאשׁוֹ וְהַשִּׁיב עַל־כַּנֹּךְ וְנִתְּתָ כּוֹס־פְּרַעֲהַ בְּיָדוֹ כַּמְשַׁפֵּט הָרָאשׁוֹן אֲשֶׁר הֵייתָ מִשְׁקָהוֹ: ¹⁴כִּי אִם־זָכַרְתָּנִי אֲתָךְ כְּאֲשֶׁר יֵיטֵב לְךָ וְעֲשִׂיתָנָא עִמָּדִי חֶסֶד וְהִזְכַּרְתָּנִי אֶל־פְּרַעֲהַ וְהוֹצֵאתָנִי מִן־הַבַּיִת הַזֶּה: ¹⁵כִּי־גִנַּב גִּנַּבְתִּי מֵאֶרֶץ הָעִבְרִים וְגַם־פִּיפָה לֹא־עֲשִׂיתִי מֵאוֹמָה כִּי־שָׁמְנוּ אֵתִי בַּבּוֹר: ¹⁶וַיֵּרָא שֵׁר־הָאֹפִים כִּי טוֹב פְּתָר וַיֹּאמֶר אֶל־יוֹסֵף אֶפֶס אֲנִי בְּחֲלוֹמִי וְהִנֵּה שְׁלֹשָׁה סֵלִי חָרִי עַל־רֹאשִׁי: ¹⁷וּבִסֵּל הַעֲלִיּוֹן מִכָּל מֵאֲכַל פְּרַעֲהַ מִעֲשֶׂה אֶפֶה וְהַעוֹף אֲכַל אֹתָם מִן־הַסֵּל מִעַל רֹאשִׁי: ¹⁸וַיַּעַן יוֹסֵף וַיֹּאמֶר זֶה פְּתֹרֵנִי שְׁלֹשֶׁת הַסֵּלִים שְׁלֹשֶׁת יָמִים הֵם: ¹⁹בְּעוֹד | שְׁלֹשֶׁת יָמִים יֵשֵׁא פְרַעֲהַ אֶת־רֹאשׁוֹ מִעֲלִיךָ וְתִלָּה אוֹתְךָ עַל־עַץ וְאָכַל הָעוֹף אֶת־בְּשָׂרְךָ מִעֲלִיךָ: ²⁰וַיְהִי | בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי יוֹם הַלְדָּת אֶת־פְּרַעֲהַ וַיַּעַשׂ מִשְׁתָּה לְכָל־עַבְדָּיו וַיֵּשֵׂא אֶת־רֹאשׁוֹ | שֵׁר הַמְּשָׁקִים וְאֶת־רֹאשׁוֹ שֵׁר הָאֹפִים בְּתוֹךְ עַבְדָּיו: ²¹וַיֵּשֶׁב אֶת־שֵׁר הַמְּשָׁקִים עַל־מִשְׁקָהוֹ וַיִּתֵּן הַכּוֹס עַל־כַּף פְּרַעֲהַ: ²²וְאֵת שֵׁר הָאֹפִים תִּלָּה כְּאֲשֶׁר פְּתָר לָהֶם יוֹסֵף: ²³וְלֹא־זָכַר שֵׁר־הַמְּשָׁקִים אֶת־יוֹסֵף וַיִּשְׁכַּח:פ

Chapter 41

וַיְהִי מִקֵּץ שְׁנַתִּים יָמִים וּפְרַעֲהַ חָלַם וְהִנֵּה עִמָּד עַל־הַיָּאָר: ²וְהִנֵּה מִן־הַיָּאָר עֲלֹת שֶׁבַע פְּרוֹת וַיֹּפֹת מְרֹאָה וּבְרִיאַת בָּשָׂר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ: ³וְהִנֵּה שֶׁבַע פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן מִן־הַיָּאָר רַעוֹת מְרֹאָה וְדַקּוֹת בָּשָׂר וַתַּעֲמֹדנָה אֶצֶל הַפְּרוֹת עַל־שִׁפְתַי הַיָּאָר: ⁴וַתֵּאֶכְלֶנָה הַפְּרוֹת רַעוֹת הַמְּרֹאָה וְדַקּוֹת הַבָּשָׂר אֶת שֶׁבַע הַפְּרוֹת וַיִּפֹּת הַפְּרוֹת וַיִּפֹּת הַמְּרֹאָה וְהַבְּרִיאַת וַיִּיקֶץ פְּרַעֲהַ: ⁵וַיִּישָׂן וַיַּחְלֵם שְׁנֵית הַנְּהַה | שֶׁבַע שְׁבָלִים עֲלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד בְּרִיאוֹת וְטֹבוֹת: ⁶וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׁבָלִים דְּקוֹת וְשִׁדּוּפֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶן: ⁷וַתִּבְלַעְנָה הַשְּׁבָלִים הַדְּקוֹת אֶת שֶׁבַע הַשְּׁבָלִים הַבְּרִיאוֹת וְהַמְּלֵאוֹת וַיִּיקֶץ פְּרַעֲהַ וְהִנֵּה חֲלוֹם: ⁸וַיְהִי בְּבֹקֶר וַתַּפְּעֵם רוּחוֹ וַיִּשְׁלַח וַיִּקְרָא אֶת־כָּל־חֲרַטְמֵי מִצְרַיִם וְאֵת־כָּל־חַכְמֵיהָ וַיֹּסֶפֶר פְּרַעֲהַ לָהֶם אֶת־חֲלֹמוֹ וַאֲיֹר־פּוֹתֵר אוֹתָם לְפְרַעֲהַ: ⁹וַיְדַבֵּר שֵׁר הַמְּשָׁקִים אֶת־פְּרַעֲהַ לֵאמֹר אֶת־חֲטָאֵי אֲנִי מִזְכִּיר הַיּוֹם: ¹⁰פְּרַעֲהַ קִצַּף עַל־עַבְדָּיו וַיִּתֵּן אֵתִי בְּמִשְׁמֹר בֵּית שֵׁר הַטְּבָחִים אֵתִי וְאֵת שֵׁר הָאֹפִים: ¹¹וַנְּחַלְמָה חֲלוֹם בַּלַּיְלָה אֶחָד אֲנִי וְהוּא אִישׁ כְּפִתְרוֹן חֲלֹמוֹ חֲלַמְנוּ: ¹²וְשָׁם אֲתַנּוּ נַעַר עַבְדִּי גִבְד לִשְׁר הַטְּבָחִים וְנִסְפְּרוּ לוֹ וַיִּפְתְּרוּנָו אֶת־חֲלֹמֵינוּ אִישׁ כְּחֹלְמוֹ פְתָר: ¹³וַיְהִי כְּאֲשֶׁר פְּתַרְלָנוּ כֵּן הָיָה אֵתִי הַשִּׁיב עַל־כַּנִּי וְאֵתוֹ תִּלָּה: ¹⁴וַיִּשְׁלַח פְּרַעֲהַ וַיִּקְרָא אֶת־יוֹסֵף וַיִּרְצָהוּ מִן־הַבּוֹר וַיַּגְלַח וַיַּחְלֵף שְׁמֹלְתָיו וַיָּבֹא אֶל־פְּרַעֲהַ: ¹⁵וַיֹּאמֶר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף חֲלוֹם חֲלַמְתִּי וּפְתָר אֵין אֵתוֹ וְאֲנִי שָׁמַעְתִּי עֲלֶיךָ לֵאמֹר תִּשְׁמַע חֲלוֹם לְפְתָר אֵתוֹ: ¹⁶וַיַּעַן יוֹסֵף אֶת־פְּרַעֲהַ לֵאמֹר בִּלְעָדִי אֵלֵהִים יַעֲנֵה אֶת־שְׁלוֹם פְּרַעֲהַ: ¹⁷וַיְדַבֵּר פְּרַעֲהַ אֶל־יוֹסֵף בְּחֲלֹמֵי הַנְּהַה עִמָּד עַל־שִׁפְתַי הַיָּאָר: ¹⁸וְהִנֵּה מִן־הַיָּאָר עֲלוֹת שֶׁבַע פְּרוֹת בְּרִיאוֹת בָּשָׂר וַיִּפֹּת תֹּאֵר וַתִּרְעִינָה בְּאָחוּ: ¹⁹וְהִנֵּה שֶׁבַע־פְּרוֹת אַחֲרוֹת עֲלוֹת אַחֲרֵיהֶן דְּלוֹת וְרַעוֹת תֹּאֵר מְאֹד וְרַקּוֹת בָּשָׂר לֹא־רֵאִיתִי כְהִנֵּה בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם לְרַע: ²⁰וַתֵּאֶכְלֶנָה הַפְּרוֹת הַרַקּוֹת הַרַעוֹת אֶת שֶׁבַע הַפְּרוֹת הָרֵאשׁוֹנוֹת הַבְּרִיאַת: ²¹וַתִּבְאָנָה אֶל־קִרְבָּנָה וְלֹא נֹדַע כִּי־בָאוּ אֶל־קִרְבָּנָה וּמְרִיאֵיהֶן רַע כְּאֲשֶׁר בְּתַחֲלָה וַאֲיִקֶץ: ²²וַיֹּאֲרָ בְּחֲלֹמֵי וְהִנֵּה | שֶׁבַע שְׁבָלִים עֲלוֹת בְּקִנְיָה אֶחָד מְלֵאֵת וְטֹבוֹת: ²³וְהִנֵּה שֶׁבַע שְׁבָלִים צְנֻמוֹת דְּקוֹת שְׁדָפוֹת קָדִים צִמְחוֹת אַחֲרֵיהֶם: ²⁴וַתִּבְלַעְנָן הַשְּׁבָלִים הַדְּקוֹת אֶת שֶׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹת וַאֲמַר אֶל־הַחֲרַטְמִים וְאֵין מִגִּיד לִי: ²⁵וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־פְּרַעֲהַ חֲלוֹם פְּרַעֲהַ אֶתֵּד הוּא יָת אֲשֶׁר הָאֵלֵהִים עֹשֶׂה הַגִּיד לְפְרַעֲהַ: ²⁶שֶׁבַע פְּרוֹת הַטְּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשְּׁבָלִים הַטְּבוֹת שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה חֲלוֹם אֶתֵּד הוּא: ²⁷וְשֶׁבַע הַפְּרוֹת הַרַקּוֹת וְהַרַעֲתָ הַעֲלָת אַחֲרֵיהֶן שֶׁבַע שָׁנִים הֵנָּה וְשֶׁבַע הַשְּׁבָלִים הַרַקּוֹת שְׁדָפוֹת הַקָּדִים יְהִיוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רַעַב: ²⁸הוּא הַדְּבָר אֲשֶׁר דְּבַרְתִּי אֶל־פְּרַעֲהַ אֲשֶׁר הָאֵלֵהִים עֹשֶׂה הָרָאָה אֶת־פְּרַעֲהַ: ²⁹הִנֵּה שֶׁבַע שָׁנִים בָּאוֹת שֶׁבַע גְּדוֹל בְּכָל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ³⁰וְקוֹמוּ שֶׁבַע שָׁנֵי רַעַב אַחֲרֵיהֶן וְנִשְׁכַּח כָּל־הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וְכֹלֵה הָרַעַב אֶת־הָאֶרֶץ: ³¹וְלֹא־יִוָּדַע הַשֶּׁבַע בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם הָרַעַב הוּא אַחֲרֵיהֶן כִּי־כָבַד הוּא מְאֹד: ³²וְעַל הַשָּׁנֹת הַחֲלוֹם אֶל־פְּרַעֲהַ פְּעָמִים כִּי־נִכּוֹן הַדְּבָר מִעַם הָאֵלֵהִים וּמִמֶּהָר הָאֵלֵהִים לַעֲשׂוֹת: ³³וְעַתָּה יֵרָא פְּרַעֲהַ אִישׁ נְבוֹן וְחָכָם וַיִּשְׁתַּחֲוּ עַל־אֶרֶץ מִצְרַיִם: ³⁴וַעֲשֶׂה פְרַעֲהַ וַיִּפְקֹד פְּקָדִים עַל־הָאֶרֶץ וַחֲמַשׁ אֶת־אֶרֶץ מִצְרַיִם בְּשֶׁבַע שָׁנֵי הַשֶּׁבַע: ³⁵וַיִּקְבְּצוּ אֶת־כָּל־אֲכָל הַשָּׁנִים הַטְּבוֹת הַבָּאָה וַיִּצְבְּרוּ־בָר תַּחַת יַד־פְּרַעֲהַ אֲכָל בְּעָרִים וְשָׁמְרוּ: ³⁶וְהִיא הָאֲכָל לְפָקְדוֹן לְאֶרֶץ לְשֶׁבַע שָׁנֵי הָרַעַב אֲשֶׁר תִּהְיֶין בְּאֶרֶץ

מצרים ולא תכרת הארץ ברעב: ³⁷ ויטב הדבר בעיני פרעה ובעיני כל עבדיו: ³⁸ ויאמר פרעה אל עבדיו הנמצא כזה איש אשר רוח אלהים בו: ³⁹ ויאמר פרעה אליוסוף אחרי הודיע אלהים אותך את כל זאת אין נבון וחסם כמוך: ⁴⁰ אתה תהיה עלי ביתי ועל פיך ישק כל עמי רק הכסף אגדל ממך: ⁴¹ ויאמר פרעה אליוסוף ראה נתתי אתך על כל ארץ מצרים: ⁴² ויסר פרעה את טבעתו מעל ידו ויתן אתה עלי יוסף וילבש אתו בגדי שוש וישם רבד הזהב על צווארו: ⁴³ וירכב אתו במרכבת המשנה אשר לו ויקראו לפניו אברך ונתן אתו על כל ארץ מצרים: ⁴⁴ ויאמר פרעה אליוסוף אני פרעה ובלעדיך לא ירים איש את ידו ואת רגלו בכל ארץ מצרים: ⁴⁵ ויקרא פרעה שם יוסף צפנת פענח ויתן לו את אסנת בת פוטסי פרע כהן אן לאשה ויצא יוסף על ארץ מצרים: ⁴⁶ ויוסף בן שלשים שנה בעמדו לפני פרעה מלך מצרים ויצא יוסף מלפני פרעה ויעבר בכל ארץ מצרים: ⁴⁷ ותעש הארץ בשבע שני השבע לקמצים: ⁴⁸ ויקבץ את כל אכל | שבע שנים אשר היו בארץ מצרים ויתאכל בערים אכל שדה העיר אשר סביבתיה נתן בתוכה: ⁴⁹ ויצבר יוסף בר כחול הים הרבה מאד עד כי יחדל לספר כי אין מספר: ⁵⁰ וליוסף ילד שני בנים בטרם תבוא שנת הרעב אשר ילדהו אסנת בת פוטסי פרע כהן און: ⁵¹ ויקרא יוסף את שם הבכור מנשה כי נשני אלהים את כל עמלי ואת כל עמלי ואת כל בית אבי: ⁵² ואת שם השני קרא אפרים כי הפרני אלהים בארץ עני: ⁵³ ותכלינה שבע שני השבע אשר היה בארץ מצרים: ⁵⁴ ותחלינה שבע שני הרעב לבוא כאשר אמר יוסף ויהי רעב בכל הארצות ובכל ארץ מצרים היה לחם: ⁵⁵ ותרעב כל ארץ מצרים ויעקק העם אל פרעה ללחם ויאמר פרעה לכל מצרים לכו אליוסוף אשר יאמר לכם תעשו: ⁵⁶ והרעב היה על כל פני הארץ ויפתח יוסף את כל אשר בהם וישבר למצרים ויחזק הרעב בארץ מצרים: ⁵⁷ וכל הארץ באו מצרים לשבר אליוסוף כי יחזק הרעב בכל הארץ:

Chapter 42

¹ וירא יעקב כי יש שבר במצרים ויאמר יעקב לבניו למה תתראו: ² ויאמר הנה שמעתי כי יש שבר במצרים ודורשמה ושבדו לנו משם נחיה ולא נמות: ³ וירדו אחיוסוף עשרה לשבר בר ממצרים: ⁴ ואת בנימין אתי יוסף לא שלח יעקב את אחיו כי אמר פריקראנו אסון: ⁵ ויבאו בני ישראל לשבר בתוך הבאים כי היה הרעב בארץ כנען: ⁶ ויוסף הוא השליט על הארץ הוא המשביר לכל עם הארץ ויבאו אתי יוסף וישתחו ודלו אפים ארצה: ⁷ וירא יוסף את אחיו ויכנס ויתנכר אליהם וידבר אתם קשות ויאמר אלהם מאין באתם ויאמרו מארץ כנען לשבר אכל: ⁸ ויכר יוסף את אחיו והם לא הכרהו: ⁹ ויזכר יוסף את החלמות אשר חלם להם ויאמר אלהם מרגלים אתם לראות את ערות הארץ באתם: ¹⁰ ויאמרו אליו לא אדני ועבדיך באו לשבר אכל: ¹¹ כלנו בני איש אחד נחנו כנים אנחנו לא היה עבדיך מרגלים: ¹² ויאמר אלהם לא כיערות הארץ באתם לראות: ¹³ ויאמרו שנים עשר עבדיך אחים | אנחנו בני איש אחד בארץ כנען והנה הקטן את אבינו היום והאחד איננו: ¹⁴ ויאמר אלהם יוסף הוא אשר דברתי אלכם לאמר מרגלים אתם: ¹⁵ בזאת תבחנו חי פרעה אם תצאו מזה כי אם יבוא אחיכם הקטן הנה: ¹⁶ שלחו מכם אחד ויקח את אחיכם ואתם האסרו ויבחנו דבריכם האמת אתכם ואם לא חי פרעה כי זרגלים אתם: ¹⁷ ויאסף אתם אל משמר שלשת ימים: ¹⁸ ויאמר אלהם יוסף ביום השלישי זאת עשו וחי את האלהים אני ירא: ¹⁹ אם כנים אתם אחיכם אחד יאסר בבית משמרם ואתם לכו הביאו שבר רעבון בתיכם: ²⁰ ואת אחיכם הקטן תביאו אלי ויאמנו דבריכם ולא תמותו ויעשו כן: ²¹ ויאמרו איש אל אחיו אבל אשמם | אנחנו על אחינו אשר ראינו צרת נפשו בהתחננו אלינו ולא שמענו על כן באה אלינו הצרה הזאת: ²² ויען ראובן אתם לאמר הלא אמרתי אליכם | לאמר אל תחטאו בילד ולא שמעתם וגם דמו הנה נדרש: ²³ והם לא ידעו כי שמע יוסף כי המליץ בינתם: ²⁴ ויסב מעליהם ויבר וישב אלהם וידבר אלהם ויקח מאתם את שמעון ויאסר אתו לעיניהם: ²⁵ ויצו יוסף ומלאו את כליהם בר ולהשיב כספיהם איש אל שקלו ולתת להם צדה לדרך ויעש להם כן: ²⁶ וישאו את שברם על חמריהם וילכו משם: ²⁷ ויפתח האחד את שקו לתת מספוא לחמרו במלון וירא את כספו והנה הוא בפי אמתחתו: ²⁸ ויאמר אל אחיו הושב כספי וגם הנה באמתחתי ויצא לבם ויחזרו איש אל אחיו לאמר מה זאת עשה אלהים לנו: ²⁹ ויבאו אל יעקב אביהם ארצה כנען ויגידו לו את כל הקרת אתם לאמר: ³⁰ דבר האיש אדני הארץ אתנו קשות ויתן אתנו כמרגלים את הארץ: ³¹ ונאמר אליו כנים אנחנו לא היינו מרגלים: ³² שנים עשר אנחנו אחים בני אבינו האחד איננו והקטן היום את אבינו בארץ כנען: ³³ ויאמר אליו האיש אדני הארץ בזאת אדע כי כנים אתם אחיכם האחד הניחו אתי ואת רעבון בתיכם קחו ולכו: ³⁴ והביאו את אחיכם הקטן אלי ואדעה כי לא מרגלים אתם כי כנים אתם את אחיכם אתן לכם ואת הארץ תסחרו: ³⁵ ויהי הם מריקים שקיהם והנה איש צורכספו בשקו ויראו את צררות ספיהם המה ואביהם וייראו: ³⁶ ויאמר אלהם יעקב אביהם אתי שכלתם יוסף איננו ושמעון איננו ואת בנימין תקחו עלי הנה כלנה: ³⁷ ויאמר ראובן אל אביו לאמר את שני בני תמית אם לא אביאנו אליך תנה אתו עלי ידני ואני אשיבנו אליך: ³⁸ ויאמר לא ירד בני עמכם כי אחיו מת והוא לבדו נשאר וקראהו אסון בדרך אשר תלכו בה והורדתם את ישיבתי ביגון שאולה:

Chapter 43

¹ והרעב כבד בארץ: ² ויהי כאשר כלו לאכל את השבר אשר הביאו ממצרים ויאמר אליהם אביהם שבו שברו לנו מעט אכל: ³ ויאמר אליו הודה לאמר העד העד בנו האיש לאמר לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁴ אם ישר משלח את אחינו אתנו נרדה ונשבירה לך אכל: ⁵ ואם אינך משלח לא נרד כי האיש אמר אלינו לא תראו פני בלתי אחיכם אתכם: ⁶ ויאמר ישראל למה הרעתם לי להגיד לאיש העוד

לכם אח: ⁷ויאמרו שאול שלא־הָאִישׁ לָנוּ וּלְמוֹלַדְתָּנוּ לֵאמֹר הַעוֹד אֲבִיכֶם חַי הִישׁ לָכֶם אֲחַ וְנִגְדַלְוּ עַל־פִּי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה הַיְדוּעַ נָדַע כִּי אִמְר הוֹרִידוּ אֶת־אֲחֵיכֶם: ⁸ וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיו שְׁלַח הַנֶּעַר אֲתִי וְנִקְוָה וְנִלְכָה וְנַחֲיָה וְלֹא נָמוֹת גַּם־אֲנַחְנוּ גַם־אַתָּה גַם־טַפּוֹנוּ: ⁹ אֲנֹכִי אֶעֱרְבֶנּוּ מִיַּד תִּבְקָשׁוּ אִם־לֹא הִבִּיאֲתִיו אֵלַיךְ וְהִצַּגְתִּיו לְפָנֶיךָ וְחִטָּאתִי לָךְ כֹּל־הַיָּמִים: ¹⁰ כִּי לֹאֵל הַתְּמַהְמַהֵנוּ כִּי־עַתָּה שָׁבוּ זֶה פַעַמִּים: ¹¹ וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יִשְׂרָאֵל אֲבִיהֶם אִם־כֵּן | אִפּוֹא זָאת עֲשׂוּ קָחוּ מִזְמַרְת הָאָרֶץ בְּכַלִּיכֶם וְהוֹרִידוּ לְאִישׁ מִנְחָה מֵעֵט צֶרֶךְ וּמֵעֵט דָּבָשׁ נָכַת וְלֹט בְּטִינִים וּשְׂקָדִים: ¹² וְכֹסֶף מִשְׁנֵה קַחוּ בְיַדְכֶם וְאֶת־הַכֶּסֶף הַמוֹשֵׁב בְּפִי אֲמַתְחֲתִיכֶם תְּשִׁיבוּ בְיַדְכֶם אוֹלֵי מִשְׁנֵה הוּא: ¹³ וְאֶת־אֲחֵיכֶם יָחַו וְקוֹמוּ שׁוּבוּ אֶל־הָאִישׁ: ¹⁴ וְאֵל שְׂדֵי יִתֵּן לָכֶם רַחֲמִים לִפְנֵי הָאִישׁ וְשִׁלַּח לָכֶם אֶת־אֲחֵיכֶם אַחֵר וְאֶת־בְּנֵימִין וְאֵנִי כֹאֲשֶׁר שְׁכַלְתִּי שְׁכַלְתִּי: ¹⁵ וַיִּקְחוּ הָאֲנָשִׁים אֶת־הַמִּנְחָה הַזֹּאת וּמִשְׁנֵה־כֶּסֶף לָקְחוּ בְיָדָם וְאֶת־בְּנֵימִין וַיִּקְמוּ וַיֵּרְדוּ מִצְרַיִם וַיַּעֲמְדוּ לִפְנֵי יוֹסֵף: ¹⁶ וַיֹּרֵא יוֹסֵף אֶת־אֶת־בְּנֵימִין וַיֹּאמֶר לְאִשְׁרֵי עַל־בֵּיתוֹ הֲבֵא אֶת־הָאֲנָשִׁים הַבֵּיתָה וּטְבַח טְבַח וְהִכֵּן כִּי אֲתִי יֵאָכְלוּ הָאֲנָשִׁים בְּצִהָרִים: ¹⁷ וַיַּעַשׂ הָאִישׁ כֹּאֲשֶׁר אָמַר יוֹסֵף וַיֵּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף: ¹⁸ וַיִּירָאוּ הָאֲנָשִׁים כִּי הוֹבֵאוּ בֵּית יוֹסֵף וַיֹּאמְרוּ עַל־דְּבַר הַכֶּסֶף הַשֵּׁב בְּאֲמַתְחֲתֵינוּ בַתְּחִלָּה אֲנַחְנוּ זֹנְבָאִים לְהַתְגַּלֵּל עֲלֵינוּ וְלִהְיֵנוּ עֲלֵינוּ וְלִקְחַת אֶת־נוֹתְנוֹ לְעַבְדִּים וְאֶת־חֲמֹרֵינוּ: ¹⁹ וַיִּגְשׁוּ אֶל־הָאִישׁ אֲשֶׁר עַל־בֵּית יוֹסֵף וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו פֶּתַח הַבַּיִת: ²⁰ וַיֹּאמְרוּ בִּי אֲדֹנָי יְהִי וְיִדְּנוּ בַתְּחִלָּה לְשִׁבְר־אֶכָּל: ²¹ וַיְהִי כִּי־בָאוּ אֶל־הַמְּלֹאֵן וַנִּפְתַּחֲהוּ אֶת־אֲמַתְחֲתֵינוּ וְהִנֵּה כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֲתוֹ כִּסְפוֹ בַּמִּשְׁקָלוֹ וְנִשְׁבַּ אֲתוֹ בְיַדְנוּ: ²² וְכֹסֶף אַחֵר הוֹרְדוּנוּ בְיַדְנוּ לְשִׁבְר־אֶכָּל לֹא יִדְּעוּנוּ מִי־שֵׁם כִּסְפוֹ בְּאֲמַתְחֲתֵינוּ: ²³ וַיֹּאמֶר שְׁלוֹם לָכֶם אֶל־תִּירָאוּ אֲלֵהֶיכֶם וְאֵלֵהֶם נָתַן לָכֶם מִטְמוֹן בְּאֲמַתְחֲתֵיכֶם כִּסְפוֹכֶם בָּא אֵלַי וַיּוֹצֵא אֲלֵהֶם אֶת־שְׂמֵעוֹן: ²⁴ וַיֵּבֵא הָאִישׁ אֶת־הָאֲנָשִׁים בֵּיתָה יוֹסֵף וַיִּתֵּן מִיֶּמֶס וַיִּרְחַצוּ רַגְלֵיהֶם וַיִּתֵּן מִסְּפּוֹא לְחֲמֹרֵיהֶם: ²⁵ וַיִּכְלוּ אֶת־הַמִּנְחָה עַד־בּוֹא יוֹסֵף בְּצִהָרִים כִּי שָׁמְעוּ כִּי־שֵׁם יֵאָכְלוּ לֶחֶם: ²⁶ וַיֵּבֵא יוֹסֵף הַבַּיִתָּה וַיִּבְיֵאוּ לוֹ אֶת־הַמִּנְחָה אֲשֶׁר־בְיָדָם הַבַּיִתָּה וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ לִפְנֵי יוֹסֵף: ²⁷ וַיִּשְׁאַל לָהֶם לְשִׁלּוֹם וַיֹּאמֶר הַשְׁלוֹם אֲבִיכֶם הֲזִקֵּן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם הַעוֹדְנוּ חַי: ²⁸ וַיֹּאמְרוּ שְׁלוֹם לְעַבְדְּךָ לֵאבִינוּ עוֹדְנוּ חַי וַיִּקְדוּ וַיִּשְׁתַּחֲוּוּ: ²⁹ וַיִּשָּׂא עֵינָיו וַיִּרֵא אֶת־בְּנֵימִין אֲחִיו בְּיָאֵמוֹ וַיֹּאמֶר הֲזֶה אֲחֵיכֶם הֲקִטָּן אֲשֶׁר אֲמַרְתֶּם אֵלַי וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם יַחְנֹךְ בְּנִי: ³⁰ וַיֹּמְרָה יוֹסֵף כִּי־נִכְמְרוּ רַחֲמֵינוּ אֶל־אֲחֵינוּ וַיִּבְקַשׁ לְבַכּוֹת וַיֵּבֵא הַחֲדָרָה וַיִּבְרַךְ שְׁמָה: ³¹ וַיִּרְחַץ פָּנָיו וַיִּצָא וַיִּתְאַפֵּק וַיֹּאמֶר שִׁמוּ לִי לֶחֶם: ³² וַיִּשְׁמְעוּ לוֹ לְבַדּוֹ וְלָהֶם לְבַדָּם וּלְמַצְרַיִם הַאֲכָלִים אֲתוֹ לְבַדָּם כִּי לֹא יוֹכְלוּן הַמִּצְרַיִם לֶאֱכֹל אֶת־הַעֲבָרִים לֶחֶם כִּי־תוֹעֵבָה הוּא לְמִצְרַיִם: ³³ וַיִּשְׁבּוּ לִפְנֵי הַבַּכֵּר כַּבְּכָרְתוֹ וְהַצְעִיר כַּצְעָרְתוֹ וַיִּתְמְהוּ הָאֲנָשִׁים אִישׁ אֶל־רֵעֵהוּ: ³⁴ וַיִּשָּׂא מִשְׁאֵת מֵאֵת פָּנָיו אֲלֵהֶם וַתִּרְבַּ מִשְׁאֵת בְּנֵימִין מִמִּשְׁאֵת כָּל־חַמֵּשׁ יָדוֹת וַיִּשְׁתַּחוּ וַיִּשְׁכְּרוּ עִמּוֹ:

43:28 ¹¹ | וישתחו| lemma="שָׁחָה" x-morph="c:H7812" strong="

Chapter 44

¹ וַיִּצָּו אֶת־אֲשֶׁר עַל־בֵּיתוֹ לֵאמֹר מַלֵּא אֶת־אֲמַתְחַת הָאֲנָשִׁים אֶכָּל כֹּאֲשֶׁר יוֹכְלוּן שְׂאֵת וְשִׁים כֶּסֶף־אִישׁ בְּפִי אֲמַתְחֲתוֹ: ² וְאֶת־גְּבִיעֵי גְבִיעַ הַכֶּסֶף תְּשִׂים בְּפִי אֲמַתְחַת הַקֵּטָן וְאֵת כֶּסֶף שִׁבְרוֹ וַיַּעַשׂ כַּדְּבַר יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר: ³ הַבְּקֹר אֹר וְהָאֲנָשִׁים שְׁלַחוּ הֵמָּה וְחֲמֹרֵיהֶם: ⁴ הֵם יֵצְאוּ אֶת־הָעִיר לֹא הִרְחִיקוּ וַיּוֹסֵף אֲמַר לְאִשְׁרֵי עַל־בֵּיתוֹ קוּמוּ רְדוּ אַחֲרַי הָאֲנָשִׁים וְהַשְׁתַּנֵּם וְאֲמַרְתֶּם אֲלֵהֶם לְמָה שְׁלַמְתֶּם רְעָה תַחַת טוֹבָה: ⁵ הַלּוֹא זֶה אֲשֶׁר יִשְׁתָּה אֲדֹנָי בּוֹ וְהוּא נַחַשׁ יַנְחֵשׁ בּוֹ הֲרַעְתֶּם אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם: ⁶ וַיִּשְׁגֵּם וַיְדַבֵּר אֲלֵהֶם אֶת־הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה: ⁷ וַיֹּאמְרוּ אֵלָיו לְמָה יְדַבֵּר אֲדֹנָי כַּדְּבָרִים הָאֵלֶּה חֲלִילָה לְעַבְדֶּיךָ מַעֲשׂוֹת כַּדְּבַר הַזֶּה: ⁸ הֵן כֶּסֶף אֲשֶׁר מִצָּאנוּ בְּפִי אֲמַתְחֲתֵינוּ הִשִּׁיבֵנוּ אֵלַיךְ מֵאֶרֶץ כְּנָעַן וְאִיךְ נִגְבַּל מִבֵּית אֲדֹנָי כֶּסֶף אִם זֶה: ⁹ אֲשֶׁר יִמְצָא אֲתוֹ מֵעַבְדֶּיךָ וּמֵת וְגַם־אֲנַחְנוּ נִהְיֶה לְאֲדֹנָי לְעַבְדִּים: ¹⁰ וַיֹּאמֶר גַּם־עַתָּה כַּדְּבָרִים כִּי־הוּא אֲשֶׁר יִמְצָא אֲתוֹ וַיְהִי־לִי עֶבֶד וְאֲתֶם תִּהְיוּ נְקִיִּם: ¹¹ וַיִּמְהָרוּ וַיּוֹרְדוּ אִישׁ אֶת־אֲמַתְחֲתוֹ אֶרֶץ וַיִּפְתְּחוּ אִישׁ אֲמַתְחֲתוֹ: ¹² וַיִּחַפְּשׂ בְּגָדוֹל הַחֵל וּבִקְטָן כֹּלָה וַיִּמְצָא הַגְּבִיעַ בְּאֲמַתְחַת בְּנֵימִין: ¹³ וַיִּקְרְעוּ שְׂמֹלְתָם וַיַּעֲמִסוּ אִישׁ עַל־חֲמֹרוֹ וַיִּשְׁבוּ הָעִירָה: ¹⁴ וַיֵּבֵא יְהוָה וְאֲחִיו בֵּיתָה יוֹסֵף וְהוּא עוֹדְנוּ שֵׁם וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי אֶרֶץ: ¹⁵ וַיֹּאמֶר לָהֶם יוֹסֵף מִה־הַמַּעֲשָׂה הַזֶּה אֲשֶׁר עֲשִׂיתֶם הַלּוֹא יָדַעְתֶּם כִּי־נַחֲשׁ יַנְחֵשׁ אִישׁ אֲשֶׁר כָּמֹנִי: ¹⁶ וַיֹּאמֶר יְהוָה מִה־נֹּאמַר לְאֲדֹנָי מִה־יִּדְּבַר וּמִה־יִּצְטַדֵּק הָאֵלֹהִים מִצָּא אֶת־עוֹן עַבְדֶּיךָ הִנֵּנוּ עַבְדִּים לְאֲדֹנָי גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם אֲשֶׁר־נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ: ¹⁷ וַיֹּאמֶר חֲלִילָה לִי מַעֲשׂוֹת זָאת הָאִישׁ אֲשֶׁר נִמְצָא הַגְּבִיעַ בְּיָדוֹ הוּא וַיְהִי־לִי עֶבֶד וְאֲתֶם עָלוּ לְשִׁלּוֹם אֶל־אֲבִיכֶם: ¹⁸ וַיִּגְשׁ אֵלָיו יְהוָה וַיֹּאמֶר בִּי אֲדֹנָי וַיְדַבְּרָא עַבְדְּךָ דְּבַר בְּאֲזְנֵי אֲדֹנָי וְאֵלֶיךָ אֶפְרַי בְּעַבְדְּךָ כִּי כְמוֹךָ כִּפְרַעְתָּ: ¹⁹ אֲדֹנָי שָׂאֵל אֶת־עַבְדֶּיךָ לֵאמֹר הִישַׁלְכֶם אֲבִי אוֹיָא: ²⁰ וְנֹאמַר אֶל־אֲדֹנָי יִשְׁלַח אֲבִי זָקֵן וְיִלְד זָקֵנִים קֵטָן וְאֲחִיו מֵת וַיּוֹתֵר הוּא לְבַדּוֹ לֵאמֹר וְאֲבִיו אֲהַב: ²¹ וְתֹאמַר אֶל־עַבְדֶּיךָ הוֹרְדוּהוּ אֵלַי וְאֲשִׁימָה עֵינֵי עָלָיו: ²² וְנֹאמַר אֶל־אֲדֹנָי לֹא־יוֹכֵל הַנֶּעַר לַעֲזֹב אֶת־אֲבִיו וְעַזֵּב אֶת־אֲבִיו וּמֵת: ²³ וְתֹאמַר אֶל־עַבְדֶּיךָ אִם־לֹא יִרְדַּ אֲחֵיכֶם הַקֵּטָן אֲתֶכֶם לֹא תִסְפוּן לְרֵאוֹת פָּנָי: ²⁴ וַיְהִי כִּי עָלִינוּ אֶל־עַבְדְּךָ אֲבִי וְנִגְדַלְוּ אֶת דְּבָרֵי אֲדֹנָי: ²⁵ וַיֹּאמֶר אֲבִינוּ שָׁבוּ שִׁבְרוֹלְנוּ מֵעַט־אֶכָּל: ²⁶ וְנֹאמַר לֹא נוֹכַל לְרַדַּת אִם־יִשׁ אֲחֵינוּ הַקֵּטָן אֲתָנוּ וַיִּרְדּוּ כִּי־לֹא נוֹכַל לְרֵאוֹת פָּנָי הָאִישׁ וְאֲחֵינוּ הַקֵּטָן אֵינְנוּ אֲתָנוּ: ²⁷ וַיֹּאמֶר עַבְדְּךָ אֲבִי אֲלֵינוּ אֲתֶם יָדַעְתֶּם כִּי שְׁנַיִם יִלְדֵה־לִי אֲשֶׁתִּי: ²⁸ וַיִּצָּא זָאֲחַד מֵאֲתֵי וְאִמְר אֶךְ טָרַף וְלֹא רֵאִיתִי עַד־הַנָּה: ²⁹ וְלִקְחֲתֶם גַּם־אֶת־זֶה מֵעַם פָּנָי וְקִרְוָה אֲסוֹן וְהוֹרְדֲתֶם אֶת־שִׁיבְתִי בְרַעַה שְׂאֵלָה: ³⁰ וְעַתָּה כִּבְאִי אֶל־עַבְדְּךָ אֲבִי וְהַנֶּעַר אֵינְנוּ אֲתָנוּ וְנִפְשׁוּ קִשׁוּרָה בְּנַפְשׁוֹ: ³¹ וְהִיָּה כְּרֵאוֹתוֹ כִּי־אֵין הַנֶּעַר וּמֵת וְהוֹרִידוּ עַבְדֶּיךָ אֶת־שִׁיבְתִי עַבְדְּךָ אֲבִינוּ בִּיגוֹן שְׂאֵלָה: ³² כִּי עַבְדְּךָ עָרַב אֶת־הַנֶּעַר מֵעַם אֲבִי לֵאמֹר אִם־לֹא אֲבִיאוּנוּ אֵלַיךְ וְחִטָּאתִי לָבִי כֹל־הַיָּמִים: ³³ וְעַתָּה יִשְׁבַּח־נָא עַבְדְּךָ תַּחַת הַנֶּעַר עֶבֶד לְאֲדֹנָי וְהַנֶּעַר יַעַל עִם־אֲחִיו: ³⁴ כִּי־אִיךְ אֶעֱלֶה אֶל־אֲבִי וְהַנֶּעַר אֵינְנוּ אֲתִי פֶן אֶרְאֶה בְרַע אֲשֶׁר יִמְצָא אֶת־אֲבִי:

Chapter 45

¹ וְלֹא יָכַל יוֹסֵף לְהִתְאַפֵּק לְכָל הַנּוֹצֵבִים עָלָיו וַיִּקְרָא הוֹצִיאוּ כְלֵי־אִישׁ מֵעָלָיו וְלֹא־עָמַד אִישׁ אִתּוֹ בְּהַתּוֹדֵעַ יוֹסֵף אֶל־אָחִיו: ² וַיִּתֵּן אֶת־קִלּוֹ בְּכִי וַיִּשְׁמְעוּ מִצְרַיִם וַיִּשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה: ³ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו אֲנִי יוֹסֵף הַעוֹד אֲבִי חַי וְלֹא־יָכַל אָחִיו לַעֲנוֹת אִתּוֹ כִּי נִבְהַלּוּ מִפְּנָיו: ⁴ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו גִּשְׁוֹנָא אֵלַי וַיִּגְשׁוּ אֲנִי יוֹסֵף אַחִיכֶם אֲשֶׁר־מִכְרַתֶּם אֹתִי מִצְרַיִמָּה: ⁵ וְעַתָּה | אֲלֵת־עַצְבֹּךְ וְאֵל־יִחַר בְּעֵינֶיכֶם כִּי־מִכְרַתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי לִמְחִיָּה שָׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם: ⁶ כִּי־זָה שְׁנַתִּים הָרַעַב בְּקֶרֶב הָאָרֶץ וְעוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים אֲשֶׁר אֵין־חֲרִישׁ וְקָצִיר: ⁷ וַיִּשְׁלַחְנִי אֱלֹהִים לִפְנֵיכֶם לְשׁוֹם לָכֶם שְׂאֵרִית בְּאָרֶץ וְלִהְיוֹת לָכֶם לְפָלִיטָה גְדֹלָה: ⁸ וְעַתָּה לֹא־אַתֶּם שָׁלַחְתֶּם אֹתִי הִנֵּה כִּי הָאֱלֹהִים וַיִּשְׁמְעוּ לְאָב לַפַּרְעֹה וְלֹאֲדוֹן לְכָל־בֵּיתוֹ וּמוֹשֵׁל בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם: ⁹ מֵהַרֹּא וְעָלוּ אֶל־אָבִי וְאִמְרַתֶּם אֵלָיו כֹּה אָמַר בְּנֵךְ יוֹסֵף שְׁמַנִּי אֱלֹהִים לֹאֲדוֹן לְכָל־מִצְרַיִם רָדָה אֵלַי אֶל־תַּעֲמֹד: ¹⁰ וַיִּשְׁבַּת בְּאָרֶץ־גֶּשֶׁן וְהָיִיתָ קְרוֹב אֵלַי וּבְנֵיךְ וּבְנֵי בְנֵיךְ וְצִאֲנֶךָ וּבְקֶרֶב וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ: ¹¹ וְכָל־לִחְתִּי אֶתְךָ שֵׁם כִּי־עוֹד חֲמֵשׁ שָׁנִים רָעַב פְּוִיתוֹהֶשׁ אֹתָהּ וּבֵיתְךָ וְכָל־אֲשֶׁר־לְךָ: ¹² וְהִנֵּה עֵינֶיכֶם רְאוֹת וְעֵינַי אִתִּי בְנֵי־מִיִּן כִּי־פִי הַמְדַבֵּר אֵלֵיכֶם: ¹³ וְהִגַּדְתֶּם לְאָבִי אֶת־כָּל־כְּבוֹדִי בְּמִצְרַיִם וְאֵת כָּל־אֲשֶׁר רִאִיתֶם וּמֵהַרְתֶּם וְהוֹרַדְתֶּם אֶת־אָבִי הִנֵּה: ¹⁴ וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו בְּנֵי־מִיִּן־אָחִיו וַיִּבְךְּ וּבְנֵי־מִיִּם בָּכָה עַל־צוּאָרָיו: ¹⁵ וַיִּנְשָׁק לְכָל־אָחִיו וַיִּבְךְּ עֲלֵיהֶם וְאַחֲרָי כֵּן דִּבְרוּ אִתּוֹ: ¹⁶ וְהִקַּל נִשְׁמַע בֵּית פַּרְעֹה לְאֹמֵר בָּאוּ אִתִּי יוֹסֵף וַיִּיטֵב בְּעֵינָי פַּרְעֹה וּבְעֵינָי עַבְדָּיו: ¹⁷ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־יוֹסֵף אֲמַר אֶל־אֲחִיךָ זֹאת עֲשׂוּ טַעֲנוּ אֶת־בְּעֵירְכֶם וּלְכֹדְבָאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן: ¹⁸ וְקַחוּ אֶת־אֲבִיכֶם וְאֶת־בְּתִיכֶם וּבָאוּ אֵלַי וְאֶתְנֶה לָכֶם אֶת־טוֹב אֶרֶץ מִצְרַיִם וְאֶכְלוּ אֶת־חֶלֶב הָאָרֶץ: ¹⁹ וְאֵתָה צִוִּיתָה זֹאת עֲשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם עֲגֻלוֹת לְטַפְכֶם וְלְנִשְׁיָכֶם וּנְשֵׂאתֶם אֶת־אֲבִיכֶם וּבְאֵתֶם: ²⁰ וְעֵינֶיכֶם אֲלֵת־חַס עַל־כְּלֵיכֶם כִּי־טוֹב כָּל־אָרֶץ מִצְרַיִם לָכֶם הוּא: ²¹ וַיַּעֲשׂוּ־כֵן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּתֵּן לָהֶם יוֹסֵף עֲגֻלוֹת עַל־פִּי פַרְעֹה וַיִּתֵּן לָהֶם צֶדֶה לְדָרֶךְ: ²² לְכָל־כֶּסֶף נָתַן לְאִישׁ חֲלָפוֹת שְׂמֹלֶת וּלְבְנֵי־מִיִּן נָתַן שְׁלֹשׁ מֵאוֹת כֶּסֶף וְחֻמֶּשׁ חֲלָפֹת שְׂמֹלֶת: ²³ וּלְאָבִיו שִׁלַּח כֶּזָּאת עֲשָׂה חֲמִרִים נְשָׂאִים מְטוֹב מִצְרַיִם וְעֲשֵׂה אֶתְנֹת נְשָׂאת בָּרַ וְחָלֶם וּמוֹזֵן לְאָבִיו לְדָרֶךְ: ²⁴ וַיִּשְׁלַח אֶת־אָחִיו וַיִּלְכוּ וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֶל־תִּרְגְּזוּ בְּדָרֶךְ: ²⁵ וַיַּעֲלוּ מִמִּצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ כְּנַעַן אֶל־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: ²⁶ וַיִּגְדּוּ לוֹ לֵאמֹר עוֹד יוֹסֵף חַי וְכִי־הוּא מִשֵּׁל בְּכָל־אָרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפַּג לְבֹו כִּי לֹא־הָאֵמִין לָהֶם: ²⁷ וַיְדַבְּרוּ אֵלָיו אֵת כָּל־דְּבָרֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר דִּבֶּר אֱלֹהִים וַיִּרְא אֶת־הָעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח יוֹסֵף לְשֵׂאת אֹתוֹ וַתְּחִי רוּחַ יַעֲקֹב אֲבִיהֶם: ²⁸ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל רַב עוֹד־יוֹסֵף בְּנֵי חַי אֲלֵכָה וְאֶרְאֶנּוּ בְּטָרֶם אֲמוֹת:

Chapter 46

¹ וַיֹּסַע יִשְׂרָאֵל וְכָל־אֲשֶׁר־לוֹ וַיָּבֹא בְּאֶרֶץ שֶׁבַע וַיִּזְבַּח זְבָחִים לְאֱלֹהֵי אָבִיו יַצְחָק: ² וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים | לְיִשְׂרָאֵל בְּמִרְאֵת הַלַּיְלָה וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב | יַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הֲנִנִּי: ³ וַיֹּאמֶר אֲנִכִּי הָאֵל אֱלֹהֵי אָבִיךָ אֲלֵתִירָא מִרְדֵּה מִצְרַיִמָּה כִּי־לָגִי גְדוֹל אֲשִׁימָךְ שֵׁם: ⁴ אֲנִכִּי אֲרַד עִמָּךְ מִצְרַיִמָּה וְאֲנִכִּי אֶעֱלֶה גַם־עִלָּה וַיֹּסֵף יִשִּׁית יָדוֹ עַל־עֵינָיו: ⁵ וַיִּקַּם יַעֲקֹב מִבְּאֵר שֶׁבַע וַיִּשְׂאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל אֶת־יַעֲקֹב אֲבִיהֶם וְאֶת־טַפְּסָם וְאֶת־נְשֵׂיהֶם בְּעֲגֻלוֹת אֲשֶׁר־שָׁלַח פַּרְעֹה לְשֵׂאת אֹתוֹ: ⁶ וַיִּקְחוּ אֶת־מִקְנֵיהֶם וְאֶת־רְכוּשָׁם אֲשֶׁר רָכְשׁוּ בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיָּבֹאוּ מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וְכָל־זָרְעוֹ אֹתוֹ: ⁷ בְּנָיו וּבְנֵי בְנָיו אֹתוֹ בְּנֵיתוֹ וּבְנוֹת בְּנָיו וְכָל־זָרְעוֹ הֵבִיא אֹתוֹ מִצְרַיִמָּה: ⁸ וְאֵלָה שְׁמוֹת בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל הַבָּאִים מִצְרַיִמָּה יַעֲקֹב וּבְנָיו בְּכֹר יַעֲקֹב רְאוּבֵן חֲנוּךְ וּפְלֹא וְחֻצְרוֹן וְכֹרְמִי: ¹⁰ וּבְנֵי שִׁמְעוֹן יִמְוָאל וַיְמִין וְאֶהֱד וַיְכִין וְצַחַר וְשָׂאוּל בְּרֵהֲכֵנְעִנִית: ¹¹ וּבְנֵי לֵוִי גֵרְשׁוֹן קַהַת וּמֵרָרִי: ¹² וּבְנֵי יְהוּדָה עֵר וְאוּנָן וְשִׁלָּה וְפֶרֶץ וְזָרַח וַיְמִת עֵר וְאוּנָן בְּאֶרֶץ כְּנַעַן וַיְהִי בְנֵי־פֶרֶץ חֻצְרוֹן וְחֵמוּל: ¹³ וּבְנֵי יִשְׂשַׁכָּר תוֹלַע וְפִנְחָס וְיֹוֹב וְשִׁמְרוֹן: ¹⁴ וּבְנֵי זְבוּלֹן סֵרַד וְאֵלוֹן וַיְחַלְאֵל: ¹⁵ אֵלָה | בְּנֵי לֵאָה אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב בְּפָדָן אֲרָם וְאֵת דִּינָה בְּתוֹ כְּלִנְפֶשׁ בְּנָיו וּבְנוֹתָיו שְׁלִישִׁים וְשִׁלָּה: ¹⁶ וּבְנֵי גָד צַפִּיֹן וְחֲגִי שׁוּנִי וְאֶצְבֵן עֵרִי וְאַרְזוּדִי וְאֶרְלִי: ¹⁷ וּבְנֵי אֲשֶׁר יָמְנָה וַיִּשְׁנָה וַיִּשְׁנִי וּבְרִיעָה וְשָׂרַח אֲחֵתָם וּבְנֵי בְרִיעָה חֲבֵר וּמְלִכִיאֵל: ¹⁸ אֵלָה בְנֵי זְלֶפֶה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְלֵאָה בְּתוֹ וְתוֹלַד אֶת־אֵלָה לְיַעֲקֹב שֵׁשׁ עֶשְׂרֵה נֶפֶשׁ: ¹⁹ בְּנֵי רַחֵל אֲשֶׁת יַעֲקֹב יוֹסֵף וּבְנֵי־מִיִּן: ²⁰ וַיּוֹלַד לְיוֹסֵף בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם אֲשֶׁר יָלְדָה־לוֹ אֲסֻנַּת בְּתַפְּוִטִי פַרְעֹה כֹּהֵן אֵן אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: ²¹ וּבְנֵי בְנֵי־מִיִּן בְּלַע וּבְכָר וְאֶשְׁבֵּל גְּרָא וְנַעֲמָן אִתִּי וְרָאשׁ מַפִּים וְחַפִּים וְאָרַד: ²² אֵלָה בְנֵי רַחֵל אֲשֶׁר יָלְדָה לְיַעֲקֹב כְּלִנְפֶשׁ אַרְבַּעַה עֶשֶׂר: ²³ וּבְנֵי־דָן חַשִּׁים: ²⁴ וּבְנֵי נַפְתָּלִי יַחֲזָאֵל וְגוּנִי וַיְצַר וְשִׁלֵּם: ²⁵ אֵלָה בְנֵי בְלָהָה אֲשֶׁר־נָתַן לָבֵן לְרַחֵל בְּתוֹ וַתִּלְד אֶת־אֵלָה לְיַעֲקֹב כְּלִנְפֶשׁ שֶׁבְעָה: ²⁶ כְּלִנְפֶשׁ הַבָּאָה לְיַעֲקֹב מִצְרַיִמָּה יָצְאִי יְרֹכּוּ מִלְבָּד נָשִׁי בְנֵי־יַעֲקֹב כְּלִנְפֶשׁ שָׁשִׁים וְשֵׁשׁ: ²⁷ וּבְנֵי יוֹסֵף אֲשֶׁר־יָלְדוּ־לוֹ בְּמִצְרַיִם נֶפֶשׁ שְׁנַיִם כְּלִנְפֶשׁ לְבֵית־יַעֲקֹב הַבָּאָה מִצְרַיִמָּה שֶׁבְעִים: ²⁸ וְאֶת־יְהוּדָה שָׁלַח לִפְנֵי אֱלֹהֵי־יִשְׂרָאֵל לְהוֹרֹת לִפְנֵי גִשְׁוֹנָה וַיָּבֹאוּ אֶרֶץ־גֶּשֶׁן: ²⁹ וַיֹּאסֶר יוֹסֵף מִרְכַּבְתּוֹ וַיַּעַל לְקִרְאֵת־יִשְׂרָאֵל אֲבִיו גִּשְׁוֹנָה וַיִּרְא אֵלָיו וַיִּפֹּל עַל־צוּאָרָיו וַיִּבְךְּ עַל־צוּאָרָיו עוֹד: ³⁰ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף אֲמוֹתָהּ הַפַּעַם אַחֲרָי רְאוֹתִי אֶת־פְּנֵיךָ כִּי עוֹדְךָ חַי: ³¹ וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אָחִיו וְאֶל־בֵּית אָבִיו אֵעֲלֶה וְאֶגִּידָה לַפַּרְעֹה וְאֶמְרָה אֵלָיו אֲחִי וּבֵית־אָבִי אֲשֶׁר בָּאוּ אֵלַי: ³² וְהָאֲנָשִׁים רַעִי צֹאן כִּי־אֲנָשִׁי מִקְנֶה הֵיוּ וְצֹאנָם וּבְקֶרֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם הֵבִיאוּ: ³³ וְהָיָה כִּי־יִקְרָא לָכֶם פַּרְעֹה וְאִמַּר מֵהַמַּעֲשִׂיכֶם: ³⁴ וְאִמְרַתֶּם אֲנִשִׁי מִקְנֶה הֵיוּ עַבְדֵיךָ מִנְעוּרֵינוּ וְעַד־עַתָּה גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ בַּעֲבוּר תִּשְׁבוּ בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן כִּי־תוֹעֵבֶת מִצְרַיִם כָּל־רַעָה צֹאן:

Chapter 47

¹ וַיָּבֹא יוֹסֵף וַיִּגַּד לַפַּרְעֹה וַיֹּאמֶר אָבִי וְאָחִי וְצֹאנָם וּבְקֶרֶם וְכָל־אֲשֶׁר לָהֶם בָּאוּ מֵאֶרֶץ כְּנַעַן וְהֵנִים בְּאֶרֶץ גֶּשֶׁן: ² וַיִּמְקְצֶה אֹתוֹ לְקַח חֲמִשָּׁה אֲנָשִׁים וַיַּצַּגֵם לִפְנֵי פַרְעֹה: ³ וַיֹּאמֶר פַּרְעֹה אֶל־אָחִיו מֵהַמַּעֲשִׂיכֶם וַיֹּאמְרוּ אֶל־פַּרְעֹה רַעִי צֹאן עַבְדֵיךָ גַם־אֲנַחְנוּ גַם־אֲבֹתֵינוּ: ⁴ וַיֹּאמֶר

אל־פרעה לגור בארץ באנו כִּי־אין מרעה לצאן אשר לעבְדֶיךָ כִּי־כבד הרעב בארץ כנען ועתה ישבו־נָא עבְדֶיךָ בארץ גֶּשֶׁן: ⁵ וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אל־יוסף לאמר אביך ואחֶיךָ באו אלי: ⁶ אַרְצַי מצרים לפניך הוא במיטב הארץ הושב את־אביך ואת־אחֶיךָ ישבו בארץ גֶּשֶׁן ואם־יָדַעַת וישֶׁבֶם אנשי־חֵיל ושמתם שרי מקנה על־אֶשְׂרָלִי: ⁷ וַיָּבֵא יוסף את־יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את־פרעה: ⁸ וַיֹּאמֶר פֶּרְעֹה אל־יעקב כֹּמֶה ימי שני חַיֶיךָ: ⁹ וַיֹּאמֶר יעקב אל־פרעה ימי שני מגורי שלשים ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני חַיֶי ולא השיגו את־ימי שני חַיֶי אבתי בימי מגוריהם: ¹⁰ וַיְבָרֶךְ יעקב את־פרעה ויצא מלפני פרעה: ¹¹ וַיּוֹשֶׁב יוסף את־אביו ואת־אחֵיו ויתן להם אחזה בארץ מצרים במיטב הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה: ¹² וַיַּכְלֵל יוסף את־אביו ואת־אחֵיו ואת כל־בית אביו לחם לפי הטף: ¹³ וַלְחֵם אֵין בְּכֹל־הָאָרֶץ כִּי־כבד הרעב מאד ותלה ארץ מצרים וארץ כנען מפני הרעב: ¹⁴ וַיִּלְקֹט יוסף את־כל־הַכֶּסֶף הַנִּמְצָא בארץ־מצרים ובארץ כנען בשבַר אֶשְׂרֵיהֶם שְׁבָרִים וַיָּבֵא יוסף את־הַכֶּסֶף בֵּיתָה פרעה: ¹⁵ וַיְיָתֶם הַכֶּסֶף מארץ מצרים ומארץ כנען וַיָּבֹאוּ כל־מצרים אל־יוסף לאמר הבה־לָנו לחם ולמה נמות נגְדְךָ כִּי אֶפֶס כֶּסֶף: ¹⁶ וַיֹּאמֶר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם אם־אֶפֶס כֶּסֶף: ¹⁷ וַיָּבִיאוּ את־מקניהם אל־יוסף ויתן להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה הַבְּקָר ובחמרים וַיִּנְהַלֵּם בלחם בכל־מקניהם בשנה ההוא: ¹⁸ וַתֵּתֶם הַשָּׁנָה ההוא וַיָּבֹאוּ אליו בשנה השנית ויאמרו לו לא־נִכְתַּד מאדֵי כִי אִם־תֵּתֶם הַכֶּסֶף ומקנה הבהמה אל־אֲדָנִי לא נשאר לפני אֲדָנִי בלתי אם־גִּוְיָתָנוּ וַאֲדָמְתָנוּ: ¹⁹ לָמָּה נָמוּת לַעֲיֵינֶיךָ גַּם־אֲנַחְנוּ גַּם־אֲדָמְתָנוּ קִנְיָה־אֲתָנוּ ואת־אֲדָמְתָנוּ בלחם ונְהַיֶּה אֲנַחְנוּ וַאֲדָמְתָנוּ עַבְדִּים לַפֶּרְעֹה וַתִּזְרַע ונחיה ולא נמות והאדמה לא תשם: ²⁰ וַיִּקֶן יוסף את־כל־אֲדָמַת מצרים לפרעה כִּי־מָכְרוּ מִצְרַיִם אִישׁ שְׂדֵהוּ כִּי־חִזַּק עֲלֵהֶם הָרַעַב וַתְּהִי הָאָרֶץ לַפֶּרְעֹה: ²¹ וְאֶת־הָעָם הָעֵבְרִי אֲתוֹ לַעֲרִים מִקְצֵה גְבוּל־מִצְרַיִם וְעַד־קִצְהוּ: ²² רַק אֲדָמַת הַכְּהֹנִים לֹא קָנָה כִּי חֵק לַכְּהֹנִים מֵאֵת פֶּרְעֹה וְאֶכְלוּ אֶת־חֶקֶם אֲשֶׁר נָתַן לָהֶם פֶּרְעֹה עַל־כֵּן לֹא מָכְרוּ אֶת־אֲדָמָתָם: ²³ וַיֹּאמֶר יוסף אֶל־הָעָם הֵן קִנִּיתִי אֲתֶכֶם הַיּוֹם ואת־אֲדָמָתְכֶם לַפֶּרְעֹה הֵאֲלִיכֶם זֶרַע וזרעתם את־הָאֲדָמָה: ²⁴ וְהָיָה בַתְּבוּאוֹת ונתתם חמישית לפרעה וארבע היֵדֵת יֵהִי לְכֶם לזֶרַע הַשָּׂדֶה וְלֹאֲכַלְכֶם וְלֹאֲשֶׁר בְּבִתְיֶכֶם וְלֹאֲכֹל לַטֶּפְכֶם: ²⁵ וַיֹּאמְרוּ הַחִיתָנוּ נִמְצָאֲחֹן בְּעֵינֵי אֲדָנִי וְהָיִינוּ עַבְדִּים לַפֶּרְעֹה: ²⁶ וַיִּשֶׂם אֹתָהּ יוסף חֵק עַד־הַיּוֹם הַזֶּה עַל־אֲדָמַת מצרים לפרעה לחמש רֶק אֲדָמַת הַכְּהֹנִים לְבָדָם לֹא הִיתָה לַפֶּרְעֹה: ²⁷ וַיָּשֶׁב יִשְׂרָאֵל בארץ מצרים בארץ גֶּשֶׁן וַיֵּאחֲזֶה בָּהּ וַיִּפְרוּ וַיִּרְבוּ מאד: ²⁸ וַיְחִי יַעֲקֹב בארץ מצרים שבע עשרה שנה וַיְחִי יִמֵּי־יַעֲקֹב שְׁנַיִם חַיִּים וְשֶׁבַע שָׁנִים וְאַרְבָּעִים מֵאֹת שָׁנָה: ²⁹ וַיִּקְרְבוּ יְמֵי־יִשְׂרָאֵל לָמוּת וַיִּקְרָא | לְבָנָו לְיוֹסֵף וַיֹּאמֶר לוֹ אִם־נָא מִצְּאֵתִי חֹן בְּעֵינֶיךָ שִׂים־נָא יָדְךָ תַּחַת רַגְלֵי וְעָשִׂיתָ עִמָּדִי חֶסֶד וְאָמַת אֶל־נְאֻם תִּקְבְּרֵנִי בַּמִּצְרַיִם: ³⁰ וַשְׁכַּבְתִּי עִם־אֲבֹתִי וְנִשְׁאֲתֵנִי מִמִּצְרַיִם וְקַבְּרֵתֵנִי בְּקַבְּרֵתָם וַיֹּאמֶר אֲנֹכִי אַעֲשֶׂה כַּדְּבָרְךָ: ³¹ וַיֹּאמֶר הַשְּׁבַעֲהָ לִי וַיִּשְׁבַּע לוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ יִשְׂרָאֵל עַל־רֹאשׁ הַמֶּטֶה: פ

Chapter 48

¹ וְהָיָה אַחֲרֵי הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה וַיֹּאמֶר לְיוֹסֵף הִנֵּה אֲבִיךָ חָלָה וַיִּקְחֵ אֶת־שְׁנֵי בָנָיו עִמּוֹ אֶת־מְנַשֶּׁה וְאֶת־אֶפְרַיִם: ² וַיִּגְדַּל לַעֲקֹב וַיֹּאמֶר הִנֵּה בָנְךָ יוסף בָּא אֵלֶיךָ וַיִּתְחַזַּק יִשְׂרָאֵל וַיִּשָּׁב עַל־הַמֶּטֶה: ³ וַיֹּאמֶר יַעֲקֹב אֶל־יוֹסֵף אֵל שְׂדֵי נְרָאֵה־אֵלֵי בְלוּז בארץ כנען וַיְבָרֶךְ אֹתִי: ⁴ וַיֹּאמֶר אֵלֵי הַנְּנִי מִפְּרֹךְ וְהַרְבִּיתֶךָ וְנִתְתִּיךָ לַקֵּהל עַמִּים וְנִתְתִּיךָ אֶת־הָאָרֶץ הַזֹּאת לְזֶרַעְךָ אַחֲרֶיךָ אַחֲזֵת עוֹלָם: ⁵ וְעַתָּה שְׁנֵי־בָנֶיךָ הַנוֹלָדִים לָךְ בארץ מצרים עַד־בָּאִי אֵלֶיךָ מִצְרַיִם לִי־הֵם אֶפְרַיִם וּמְנַשֶּׁה כְּרֹאבוֹן וְשִׁמְעוֹן יְהוּדָה: ⁶ וְמוֹלַדְתְּךָ אֶשְׂרָה־וּלְדָת אַחֲרֵיהֶם לָךְ יֵהִיו עַל שֵׁם אֲחֵיהֶם יִקְרָאוּ: ⁷ וְאֵנִי | בְּבֹאִי מִפְּדָן מִתְּהַלְּתִי עָלַי רַחֵל בארץ כנען בְּדָרְךָ עַד־כְּבָרְתָּ אֶרֶץ לְבָא אֶפְרַתָּה וְאֶקְבְּרָהּ שָׁם בְּדָרְךָ אֶפְרַתָּה הוּא בֵּית לָחֶם: ⁸ וַיֹּרָא יִשְׂרָאֵל אֶת־בְּנֵי יוסף וַיֹּאמֶר מִי־אֵלֶּה: ⁹ וַיֹּאמֶר יוסף אֶל־אֲבִיו בְּנֵי הֵם אֶשְׂרָה־נָתַן־לִי אֱלֹהִים בְּזֶה וַיֹּאמֶר קָח־סֵנָא אֵלַי וְאֶבְרַכְכֶם: ¹⁰ וְעֵינֵי יִשְׂרָאֵל כָּבְדוּ מִזֶּקֶן לֹא יוֹכֵל לִרְאוֹת וַיִּגַּשׁ אֲתָם אֵלָיו וַיִּשַׁק לָהֶם וַיַּחֲבֹק לָהֶם: ¹¹ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף רָאֵה פָנֶיךָ לֹא פָלַלְתִּי וְהִנֵּה הָרָאֵה אֹתִי אֱלֹהִים גַּם־אֶת־זֶרְעֶךָ: ¹² וַיּוֹצֵא יוסף אֲתָם מֵעַם בְּרַכְיוֹ וַיִּשְׁתַּחוּ לְאִפְּיוֹ אֶרְצָה: ¹³ וַיִּקַּח יוסף אֶת־שְׁנֵיהֶם אֶת־אֶפְרַיִם בִּימִינוֹ מִשְׁמָאל וְיִשְׂרָאֵל וְאֶת־מְנַשֶּׁה בְּשִׁמְלוֹ מִימִינוֹ וְיִשְׂרָאֵל וַיִּגַּשׁ אֵלָיו: ¹⁴ וַיִּשְׁלַח יִשְׂרָאֵל אֶת־יְמִינוֹ וַיִּשֶׁת עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וְהוּא הַצַּעִיר וְאֶת־שְׁמָאלוֹ עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה שְׁכַל אֶת־יְדָיו כִּי מְנַשֶּׁה הַבְּכוֹר: ¹⁵ וַיְבָרֶךְ אֶת־יוֹסֵף וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲשֶׁר הִתְהַלַּכְוּ אֲבֹתַי לִפְנֵי אֲבֹרָהֶם וַיִּצְחַק הָאֱלֹהִים הָרַעַה אֹתִי זְעוּדֵי עַד־הַיּוֹם הַזֶּה: ¹⁶ הַמַּלְאָךְ הַגָּאֵל אֹתִי מִכְּלָרַע יְבָרַךְ אֶת־הַנְּעָרִים וַיִּקְרָא בָהֶם שְׁמֵי וַשֵּׁם אֲבֹתִי אֲבֹרָהֶם וַיִּצְחַק וַיִּדְגֵן לְרַב בְּקֹרֵב הָאָרֶץ: ¹⁷ וַיֹּרָא יוסף כִּי־יָשִׁית אֲבִיו יְדֵי־יְמִינוֹ עַל־רֹאשׁ אֶפְרַיִם וַיִּרַע בְּעֵינָיו וַיִּתְמַךְ יְדָאֲבִיו לְהַסִּיר אֹתָהּ מֵעַל רֹאשׁ־אֶפְרַיִם עַל־רֹאשׁ מְנַשֶּׁה: ¹⁸ וַיֹּאמֶר יוסף אֶל־אֲבִיו לֹא־יִכֵּן אֲבִי כִּי־זֶה הַבְּכֹר שִׁים יִמִּינְךָ עַל־רֹאשׁוֹ: ¹⁹ וַיִּמָּאֵן אֲבִיו וַיֹּאמֶר יְדַעְתִּי בְנִי יְדַעְתִּי גַּם־הוּא יֵהִי־לַעֲלֵם וְגַם־הוּא יִגְדַל וְאוֹלָם אֲחִיו הַקָּטָן יִגְדַל מִמֶּנּוּ וְזָרְעוֹ יֵהִי מִלֵּא־הַגּוֹיִם: ²⁰ וַיְבָרְכֶם בְּיוֹם הַהוּא לֵאמֹר בְּךָ יְבָרַךְ יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר יִשְׁמַךְ אֱלֹהִים כְּאֶפְרַיִם וְכַמְנַשֶּׁה וַיִּשֶׂם אֶת־אֶפְרַיִם לִפְנֵי מְנַשֶּׁה: ²¹ וַיֹּאמֶר יִשְׂרָאֵל אֶל־יוֹסֵף הִנֵּה אֲנֹכִי מֵת וְהָיָה אֱלֹהִים עִמָּכֶם וְהִשִּׁיב אֲתֶכֶם אֶל־אֶרֶץ אֲבֹתֵיכֶם: ²² וְאֲנִי נָתַתִּי לָךְ שְׁכֶם אַחַד עַל־אֲחֵיךָ אֲשֶׁר לְקַחְתִּי מִיַּד הָאֲמֹרִי בְּחַרְבֵי וּבְקַשְׁתֵּי: פ

Chapter 49

¹ וַיִּקְרָא יַעֲקֹב אֶל־בָּנָיו וַיֹּאמֶר הֲאִסְפוּ וַאֲגִידָה לָכֶם אֵת אֲשֶׁר־יִקְרָא אֲתֶכֶם בְּאַחֲרֵית הַיָּמִים: ² הַקְּבֹצוּ וְשִׁמְעוּ בְנֵי יַעֲקֹב וְשִׁמְעוּ אֶל־יִשְׂרָאֵל אֲבִיכֶם: ³ רְאוּבֵן בְּכָרִי אֹתָהּ כַּחַי וְרַאשִׁית אוֹנִי יֵתֵר שְׂאֵת וַיִּתֵּר עָז: ⁴ פַּחַז כְּמִים אֶל־תּוֹתֵר כִּי עֲלִית מִשְׁכְּבִי אֲבִיךָ אֵז חֲלַלְתָּ יְצוּעֵי עֲלֵה: פ ⁵ שִׁמְעוֹן וְלֵוִי אֲחִים כְּלִי חֶמֶס מְכַרְתֵּיהֶם: ⁶ בְּסֹדֶם אֶל־תִּבְא נַפְשֵׁי בְקֹהֶלֶם אֶל־תִּתַּד כְּבָדִי כִּי בִּאֶפֶס הָרְגוּ אִישׁ וּבְרַצְנָם עִקְרוּ־שׁוֹר: ⁷ אֲדָמוֹ אֶפֶס כִּי עַז וְעַבְרַתֶם כִּי קִשְׁתָּה אַחֲלַקְתֶּם בִּיעֲלֹב וְאֶפִּיצֶם בְּיִשְׂרָאֵל: ⁸ הַיְהוּדָה אֹתָהּ יִדְוֹךְ אֲחִיךָ יְדָךְ בְּעֶרְףְּ אֲיִיבֶךָ יִשְׁתַּחֲוּ לָךְ בְּנֵי אֲבִיךָ: ⁹ גֹּדֵר אֲרִיָּה

הַיְהוּדָה מֵטָרֶף בְּנֵי עֲלִית כָּרַע רַבֵּץ כְּאַרְיֵה וּכְלָבִיא מִי יִקְיָמוּ: ¹⁰לֹא־יִסּוּר שִׁבְטֵי מִיְהוּדָה וּמְחַקְקֵי מִבְּיַן רַגְלָיו עַד כִּי־יָבֵא שִׁילָה ¹¹וְלוֹ יִקְהַת עַמִּים: ¹¹אִסְרֵי לִגְפֹן עִיר ¹²וְלִשְׂרָקָה בְּנֵי אֶתְנֹו כֶּבֶס בְּיַיִן לְבָשׁוּ וּבְדַם־עַנְבִּים סוּתוּ: ¹³חֲכַלְיִל עֵינַיִם מִיַּיִן וּלְבַן־שָׁנַיִם מִחֶלֶב: ¹³זְבוּלֹן לַחֲוֹף יַמִּים יִשְׁכֵּן וְהוּא לַחֲוֹף אֲנִיּוֹת וְיִרְכְּתוּ עַל־צִדְדֵי: ¹⁴יִשְׁשַׁכַּר חֲמַר גֶּרֶם רַבֵּץ בֵּין הַמְּשַׁפְּתִים: ¹⁵וַיֵּרָא מִנְחָה כִּי טוֹב וְאֶת־הָאָרֶץ כִּי נַעֲמָה וַיֵּט שִׁכְמוֹ לִסְבֵּל וַיְהִי לַמַּסְעֵבֶד: ¹⁶דָּן יָדִין עַמּוֹ כְּאֶחָד שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל: ¹⁷הֵי־דָן נָתַשׁ עַל־יַדְרֹךְ שְׁפִיפֵן עַל־יֶאֱרַח הַנֶּשֶׁךְ עֶקְבֵי־סוּס וַיִּפֹּל רֶכְבּוֹ אַחֹר: ¹⁸לִישׁוּעַתְךָ קִוִּיתִי יְהוָה: ¹⁹גֹּד גְּדוּד יִגְדוּנֵנוּ וְהוּא יִגְדֵנוּ עַקְבֵי: ²⁰מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לַחֲמוֹ וְהוּא יִתֵּן מַעֲדֵנֵי־מֶלֶךְ: ²¹נַפְתָּלִי אֵילָה שְׁלַחָה הִנְתָּן אֲמַר־שֹׁפֵר: ²²בֶּן פֶּרֶת יוֹסֵף בֶּן פֶּרֶת עַל־יַעֲיִן בְּזוֹת צַעֲדָה עַל־יִשׁוּר: ²³וַיִּמְרָרְהוּ וַרְבוּ וַיִּשְׁטַמְהוּ בְּעַלֵי חֲצִים: ²⁴וַתִּשָּׁב בְּאִיתָן קִשְׁתּוֹ וַיִּפְּזוּ זֵרְעֵי יָדָיו מִיַּד אֲבִיר יַעֲקֹב מִשֶׁם רַעָה אֲבֹן יִשְׂרָאֵל: ²⁵מֵאֵל אֲבִיר וַיַּעֲזֹרְךָ וְאֵת שְׂדֵי וַיִּבְרַכְךָ בְּרִכַּת שָׁמַיִם מֵעַל בְּרִכַּת תְּהוֹם רַבְּצַת תַּחַת בְּרִכַּת שְׂדֵיִם וְרוּחַם: ²⁶בְּרִכַּת אֲבִיר גָּבְרוּ עַל־בְּרִכַּת הַרְוֵי עַד־תְּאֹנֹת גִּבְעַת עוֹלָם תִּהְיֶינָה לְרֹאשׁ יוֹסֵף וְלִקְדֻקַּד נֹזֵר אַחִיו: ²⁷בְּנִימִין זָאב יִטְרֹף בְּבִקְרָה יֵאָכֵל עַד וְלַעֲרֵב יַחֲלֹק שֵׁלֶל: ²⁸כָּל־אֵלָה שִׁבְטֵי יִשְׂרָאֵל שָׁנִים עֶשֶׂר זָזָת אֲשֶׁר־דָּבַר לָהֶם אֲבִיהֶם וַיִּבְרַךְ אוֹתָם אִישׁ אֲשֶׁר כִּבְרַכְתּוֹ בְּרַךְ אוֹתָם: ²⁹וַיֵּצֵא אוֹתָם וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים אֲנִי נָאֶסֶף אֶל־עַמִּי קִבְרוּ אֹתִי אֶל־אֲבֹתַי אֶל־הַמַּעֲרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה עִפְרוֹן הַחֲתִי: ³⁰בְּמַעֲרָה אֲשֶׁר בְּשֵׂדֶה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי־מִמְרָא בְּאָרֶץ כְּנַעַן אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהֶם אֶת־הַשְּׂדֵה מֵאֵת עִפְרוֹן הַחֲתִי לְאַחֲזֵת־קִבְרֵי: ³¹שְׁמָה קִבְרוּ אֶת־אֲבֹרָהֶם וְאֵת שְׂרָה אֲשֶׁלְתּוֹ שְׁמָה קִבְרוּ אֶת־יִצְחָק וְאֵת רַבֵּקָה אֲשֶׁתּוֹ וְשְׁמָה קִבְרַתִּי אֶת־לֵאָה: ³²מִקְנֵה הַשְּׂדֵה וְהַמַּעֲרָה אֲשֶׁר־בּוֹ מֵאֵת בְּנֵי־חֵת: ³³וַיִּכַּל יַעֲקֹב לְצַנֹּת אֶת־בְּנָיו וַיֹּאסֹף רַגְלָיו אֶל־הַמַּטֶּה וַיִּגְעַע וַיֹּאסֹף אֶל־עַמִּיו:

¹¹49:10 שילה | lemma="שילה" x-morph="He,Np" strong="H7886"

¹²49:11 עיר | lemma="עיר" x-morph="He,Ncm:Sp3ms" strong="H5895"

¹³49:11 סותה | lemma="סות" x-morph="He,Ncm:Sp3ms" strong="H5497"

Chapter 50

¹וַיִּפֹּל יוֹסֵף עַל־פְּנֵי אֲבִיו וַיִּבְרַךְ עָלָיו וַיִּשְׁקֵלוּ: ²וַיֵּצֵא יוֹסֵף אֶת־עַבְדָּיו אֶת־הַרְפָּאִים לַחֲנֹט אֶת־אֲבִיו וַיַּחֲנֹטוּ הַרְפָּאִים אֶת־יִשְׂרָאֵל: ³וַיִּמְלֹאוּ־לוֹ אֲרָבָעִים יוֹם כִּי כֹן יִמְלָאוּ יְמֵי הַחַנּוּטִים וַיִּבְכּוּ אֹתוֹ מִצָּרִים שִׁבְעִים יוֹם: ⁴וַיַּעֲבֵרוּ יְמֵי בְכִיתּוֹ וַיִּדְבֹר יוֹסֵף אֶל־בֵּית פְּרַעֲה לֵאמֹר אִם־נָא מִצְּאֹתִי חֹן בְּעֵינֵיכֶם דְּבַרְדּוּאָ בְּאֶזְנֵי פְרַעֲה לֵאמֹר: ⁵אֲבִי הִשְׁבִּיעַנִי לֵאמֹר הִנֵּה אֲנֹכִי מֵת בְּקִבְרֵי אֲשֶׁר כָּרִיתִי לִי בְּאָרֶץ כְּנַעַן שְׁמָה תִקְבְּרֵנִי וְעַתָּה אֶעֱלֶה־נָא וְאֶקְבְּרָה אֶת־אֲבִי וְאֶשׁוּבָה: ⁶וַיֹּאמֶר פְּרַעֲה עֲלֶה וְקִבְרֵ אֶת־אֲבִיךָ כַּאֲשֶׁר הִשְׁבִּיעַךָ: ⁷וַיַּעַל יוֹסֵף לִקְבֹר אֶת־אֲבִיו וַיַּעֲלוּ אֹתוֹ כָּל־עַבְדֵי פְרַעֲה זִקְנֵי בֵיתוֹ וְכָל זִקְנֵי אֲרָץ־מִצְרָיִם: ⁸וְכָל־בֵּית יוֹסֵף וְאֶחָיו וְבֵית אֲבִיו רַק טַפִּים וְצִוָּנִים וּבְקָרָם עֲזָבוּ בְּאָרֶץ גֹּשֶׁן: ⁹וַיַּעַל עַמּוֹ גַּם־דָּבַר גַּם־פְּרָשִׁים וַיְהִי הַמַּחֲנֶה כְּבֵד מְאֹד: ¹⁰וַיָּבֹאוּ עַד־גֶּרֶן הָאֶטֶד אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן וַיִּסְפְּדוּ־שָׁם מִסְפַּד גָּדוֹל וְכַבֵּד מְאֹד וַיַּעַשׂ לְאֲבִיו אֲבֵל שִׁבְעַת מִיָּמִים: ¹¹וַיֵּרָא יוֹשֵׁב הָאָרֶץ הַכְּנַעֲנִי אֶת־הָאֲבֵל בְּגֶרֶן הָאֶטֶד וַיֹּאמְרוּ אֲבֵל־כְּבֵד זֶה לְמִצְרָיִם עַל־כֵּן קָרָא שְׁמָה אֲבֵל מִצְרָיִם אֲשֶׁר בְּעֵבֶר הַיַּרְדֵּן: ¹²וַיַּעֲשׂוּ בְנָיו לוֹ כֹּן כַּאֲשֶׁר צִוָּם: ¹³וַיִּשְׂאוּ אֹתוֹ בְּנָיו אֶרְצָה כְּנַעַן וַיִּקְבְּרוּ אֹתוֹ בְּמַעֲרַת שְׂדֵה הַמְּכַפְלָה אֲשֶׁר קָנָה אֲבֹרָהֶם אֶת־הַשְּׂדֵה לְאַחֲזֵת־קִבְרֵ מֵאֵת עִפְרוֹן הַחֲתִי עַל־פְּנֵי מִמְרָא: ¹⁴וַיִּשָּׁב יוֹסֵף מִצְרַיִם הוּא וְאֶחָיו וְכָל־הָעֲלִים אֹתוֹ לִקְבֹר אֶת־אֲבִיו: ¹⁵וַיֵּרָאוּ אַחֲרֵי־יוֹסֵף כִּי־מַת אֲבִיהֶם וַיֹּאמְרוּ לוֹ יִשְׁטַמְנוּ יוֹסֵף וְהַשֵּׁב יִשִּׁיב לָנוּ אֶת כָּל־הָרְעָה אֲשֶׁר גָּמְלָנוּ אֹתוֹ: ¹⁶וַיֵּצֵאוּ אֵלֵי־יוֹסֵף לֵאמֹר אֲבִיךָ צִוָּה לִפְנֵי מוֹתוֹ לֵאמֹר לִיוֹסֵף אֲנִי שָׂא נָא פֶשַׁע אַחִיךָ וְחַטָּאתָם כִּי־רַעָה גָמְלוּךָ וְעַתָּה שָׂא נָא לִפְשַׁע עַבְדֵי אֱלֹהֵי אֲבִיךָ וַיִּבְרַךְ יוֹסֵף בְּדַבְרָם אֵלָיו: ¹⁸וַיִּלְכּוּ גַם־אֶחָיו וַיִּפְּלוּ לִפְנֵי וַיֹּאמְרוּ הִנְנוּ לְךָ לְעַבְדִּים: ¹⁹וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יוֹסֵף אֶל־תִּירָאוּ כִּי הִתַּחַת אֱלֹהִים אֲנִי: ²⁰וְאֹתָם חִשַּׁבְתֶּם עָלַי רַעָה אֱלֹהִים חִשְׁבָה לְטֹבָה לְמַעַן עֲשֶׂה כִּי־וָה הַזֶּה לְהַחִיית עַם־רַב: ²¹וְעַתָּה אֶל־תִּירָאוּ אֲנֹכִי אֲכַלְכֵל אֹתְכֶם וְאֶת־טַפְכֶם וַיִּנְחַם אוֹתָם וַיִּדְבֹר עֲלֵיהֶם: ²²וַיִּשָּׁב יוֹסֵף בְּמִצְרָיִם הוּא וְבֵית אֲבִיו וַיְחִי יוֹסֵף מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנַיִם: ²³וַיֵּרָא יוֹסֵף לְאֶפְרַיִם בְּנֵי שְׁלֹשִׁים גַּם בְּנֵי מְכִיר בְּנֵי־מְנַשֶּׁה יְלָדוֹ עַל־בְּרַכֵי יוֹסֵף: ²⁴וַיֹּאמֶר יוֹסֵף אֶל־אֶחָיו אֲנֹכִי מֵת וְאֵלֹהִים פִּקְדוּ יִפְקְדוּ אֹתְכֶם וְהָעֵלָה אֹתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאֲבֹרָהֶם לִיצְחָק וְלִיעֲקֹב: ²⁵וַיִּשָּׁבַע יוֹסֵף אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר פִּקְדוּ יִפְקְדוּ אֱלֹהִים אֹתְכֶם וְהָעֵלְתֶם אֹתְכֶם מִן־הָאָרֶץ הַזֹּאת: ²⁶וַיִּמַּת יוֹסֵף בְּנֵי־מֵאָה וְעֶשֶׂר שָׁנַיִם וַיַּחֲנֹטוּ אֹתוֹ וַיִּישֶׂם בְּאֶרֶץ מִצְרָיִם:

Tischendorf Greek New Testament 8th edition Contributors

eBible.org

Clint Yale

Dr. Maurice A. Robinson

Ulrik Sandborg-Petersen

Door43 World Missions Community